

วัชรราชาธิบายชีวิตของพระศาสดาในยุคนั้น

1. **ปุจฉา** พุทธศาสนาในยุคของพระศาสดาในยุคนั้นมีความเป็นไปอย่างไร?

วิสัชนา พุทธศาสนาสุตตรปิฎกของพระศาสดาในยุคนั้นซึ่งยุคแรกได้ผ่านช่วงรุ่งเรืองสุดขีดไปแล้ว ยุคของพุทธศาสนาวัชรยานก็จะเข้ามาแทนที่และรุ่งเรืองถึงขีดสุดแพร่หลายไปทั่วโลก ความสันติสุขก็บังเกิดขึ้นในโลก หลังจากนั้นก็เรื่องถดถอย สรรพชีวิตจะมีทุกข์เวทนามากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงเวลาที่ไม่มีพระธรรมของพระพุทธเจ้าผ่านมานานปีไม่อาจนับได้ก็จะเริ่มพุทธศาสนาในยุคพระศรีอริยเมตไตรย

2. **ปุจฉา** พุทธศาสนาวัชรยานมีความเป็นมาอย่างไร?

วิสัชนา ยุคแรกแห่งสรรพชีวิต สรรพชีวิตทั้งหลายยังมีจิตที่บริสุทธิ์ไม่ได้มีการแบ่งแยกหรือมีพุทธธรรมมากมายอะไรเพียงสรรพชีวิตรู้ในสภาพจิตตนก็เพียงพอแล้ว นับแต่พระอาทิตย์ขึ้น (กุนตุงโป) เป็นองค์แรกถ่ายทอดให้พระไวโรจนพุทธเจ้าผู้นำแห่งธยานิพุทธะซึ่งประทับอยู่ ณ ศูนย์กลางแห่งจักรวาลได้ถ่ายทอดให้ธยานิพุทธอีก ๔ พระองค์ อันมี พระพุทธเจ้าอักโขภยะ ประทับอยู่ที่ทิศตะวันออก พระพุทธเจ้ารัตนสัมภวะ ประทับอยู่ที่เบื้องทิศใต้ พระพุทธเจ้าอมิตาภวะ ประทับอยู่ที่ทิศตะวันตก พระพุทธเจ้าโอมสิททิ ประทับอยู่ที่ทิศเหนือ พระธยานิพุทธเจ้าล้วนต้องการธรรมที่รู้แจ้งในจิตตนจึงไม่มีธรรมอื่นใด หลังจากนั้นจึงถ่ายทอดต่อมายังพระพุทธเจ้าทั่วทิศ พระอมิตาภพุทธเจ้าได้ถ่ายทอดพุทธธรรมให้พระอวโลกิตศวรรโพนีสัตว์พันเนตรพันกร ซึ่งพระอวโลกิตศวรรโพนีสัตว์เห็นว่าสรรพชีวิตทั้งหลายมีภูมิหลังไม่เหมือนกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สรรพชีวิต จึงได้แยกแยะพุทธธรรมออกเป็น ๓ ประเภทคือ พุทธธรรมสุตตรปิฎก พุทธธรรมวัชรตันตระ และพุทธธรรมสายอาทิโยคะ (ชกเชน) เพื่อสนองตอบแก่สรรพชีวิตให้เหมาะสมกับตัว ใครต้องการอย่างไรที่เหมาะสมกับตัวก็นำพุทธธรรมแบบนั้นไปปฏิบัติ

พระศาสดาในยุคนั้นก็ได้รับการถ่ายทอดพุทธวัชรตันตระด้วยโดยถ่ายทอดให้กษัตริย์อินทรวโพนีสัตว์อินทรวโพนีสัตว์ได้นิมนต์พระพุทธเจ้าและศิษย์สาวกไปฉันอาหาร พระพุทธองค์ได้ชวนชวนให้กษัตริย์ฝึกฝนปฏิบัติธรรม กษัตริย์อินทรวโพนีสัตว์ได้กราบทูลต่อว่าพระพุทธเจ้าว่าการฝึกฝนปฏิบัติธรรมของท่านนั้นต้องใช้ความยากลำบากเป็นอย่างมากและยาวนาน พระองค์มีภารกิจมากมายพระองค์จึงไม่ต้องการที่จะฝึกฝน แต่ถ้ามีพุทธธรรมใดที่การฝึกฝนปฏิบัติให้บรรลุความเป็นพุทธะได้โดยไม่ต้องละทิ้งราชสมบัติและครอบครัวแล้วไซ้ พระองค์ก็ยินดีที่จะปฏิบัติ พระพุทธองค์ท่านรู้ด้วยญาณแล้วกษัตริย์อินทรวโพนีสัตว์ท่านมีภูมิหลังสัมพันธ์อยู่กับวัชรตันตระธรรม พระพุทธองค์จึงทรงสอนธรรมวัชรตันตระให้ หลังจากที่พระพุทธองค์สอนวัชรตันตระธรรมจบ กษัตริย์อินทรวโพนีสัตว์ก็บรรลุความเป็นพุทธะในบัดนั้นเลย และบุคคลที่อยู่ในบริเวณนั้นก็บรรลุด้วยหลายท่าน

ในหมู่ศิษย์พระสงฆ์สาวกที่ไปด้วยก็มีหลายท่านที่เข้าใจผิดคิดว่าพระพุทธองค์ลำเอียง กับกษัตริย์ก็ สอนธรรมพิเศษให้บรรลู่โดยฉับพลันแต่กับเราซึ่งติดตามพระพุทธองค์เป็นเวลานานก็ยังไม่ได้รับธรรมพิเศษให้ บรรลู่เลย จึงนำความเห็นของตนไปกราบทูลพระพุทธเจ้า พระพุทธองค์ได้ตอบต่อสาวกว่าพระท่านล้วนมี รากฐานของสุตระธรรม ภูมิหลังและบุญวาสนาไม่เหมือนกัน การสั่งสอนอบรมสรรพชีวิตของพระพุทธเจ้าตั้งแต่ อดีตมาจะดูภูมิหลังและบารมีที่ได้สั่งสมมาของสรรพชีวิตนั้นๆ เพื่อให้ผลในการปฏิบัติ ไม่ใช่เกิดจากความ ลำเอียงแต่อย่างใดสาวกบางส่วนที่เข้าใจก็มี ที่ไม่เข้าใจและเก็บเป็นความไม่พอใจไว้ก็มีเช่นกัน และนี่คือที่มา ของ “วัชรยาน” ส่วนพุทธวัชรยานในทิเบตก็โดย ครูปฐมสมภพ เป็นผู้ถ่ายทอดให้ มีบันทึกพระคัมภีร์หลาย เล่นว่าพระศากยมุนีพุทธเจ้าได้ส่งพระอานนท์เถระไว้หลังจากท่านปรินิพพาน ๘ ปีครูปฐมสมภพจะถือกำเนิด และให้พระอานนท์บวชให้ ครูปฐมสมภพอยู่ในอินเดียและเผยแพร่ศาสนาอยู่ ๘๐๐ ปี จึงได้นำพระธรรมเข้าสู่ ทิเบต

3. ปุจฉา คำว่า “ลามะ” มาความหมายว่าอย่างไร?

วิสัชนา คำว่า “ลามะ” มีความหมายกว้างและยิ่งใหญ่มาก คำว่า “ลา” หมายความว่าจิตของพระพุทธเจ้า คำ ว่า “มะ” มาจากคำว่า “มา” หรือแม่หรือจิตของแม่ รวมความว่า จิตของพระพุทธเจ้าที่เฝ้ามองสรรพชีวิต ประดุจมารดา หรือมีความหมายสั้นๆ คือ ผู้ทรงเมตตาคุณอันประเสริฐ คำว่า “ลามะ” จึงยิ่งใหญ่มาก พระ ศากยมุนีพุทธเจ้า ก็เรียกว่า ศากยมุนีลามะ คำว่า “พระลามะ” จึงมิใช่เรียกสงฆ์สมณะหรือผู้ปฏิบัติธรรม ธรรมดาทั่วไป เป็นคำที่ใช้เรียกด้วยความเคารพแก่ผู้ทรงคุณสมบัตินิพพานแห่งผู้บรรลุมรรคผล

4. ปุจฉา ความศรัทธาของศิษย์ที่มีต่ออาจารย์สำคัญอย่างไรในการปฏิบัติวัชรยาน?

วิสัชนา ในสายการปฏิบัติถ้าศิษย์ไม่ศรัทธาเชื่อฟังอาจารย์ก็จะไม่เกิดบุญบารมีใด และไม่ได้ผลตอบแทนใดๆ ในการปฏิบัติ

หมายเหตุ : บุญบารมี ในความหมายของผู้เรียบเรียง คือบุญซึ่งเกิดจากการปฏิบัติธรรมให้ผลในการยกระดับ จิตวิญญาณให้สูงขึ้นทำให้เข้าใจการบรรลุพุทธภาวะมากขึ้นต่างจากบุญกุศลที่เกิดจากให้ทานวัตถุแก่ผู้ควรรับ บุญกุศลส่งผลให้สรรพชีวิตได้เกิดอย่างสุขสบาย เพียงพร้อมด้วยทรัพย์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งปวง บุญ กุศลอย่างเดียวมิอาจทำให้สรรพชีวิตบรรลุนิพพานได้ อย่างสูงสุดก็ดำรงสถานะแห่งเทพซึ่งยังต้องรับทุกข์ แต่ บุญบารมีสามารถส่งผลให้บรรลุนิพพานได้ แต่จะยากหรือง่ายบุญกุศลเป็นเครื่องส่งเสริมได้

5. พุจฉา ในทิเบตมีพระอาจารย์ที่มีความสามารถมากมาย และมีผู้ปฏิบัติธรรมมากมายเช่นกัน ประเพณีในการรับศิษย์ในทิเบตคงไม่ยุ่งยากอะไร?

วิสัย การรับศิษย์และการมอบตัวเป็นศิษย์ในทิเบตไม่ง่ายเลย พระอาจารย์จะใช้เวลา 3 ปี ในการพิจารณารับศิษย์แต่ละคน ในทำนองเดียวกันศิษย์ก็จะใช้เวลาพิจารณาหาอาจารย์อย่างละเอียดรอบคอบเช่นกัน เมื่ออาจารย์พิจารณาทดสอบศิษย์และยอมรับเป็นศิษย์แล้ว ก็จะถ่ายทอดธรรมปฏิบัติพื้นฐานให้ก่อนใน 3 ปีแรก แล้วจึงค่อยถ่ายทอดชั้นกลางให้ในช่วงนี้ใช้เวลาในการปฏิบัติ 12 ปี หลังจากนั้นจึงถ่ายทอดชั้นสูงให้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติของศิษย์ มีจำนวนมากที่การปฏิบัติของตนอยู่เพียงชั้นกลางเท่านั้นในช่วงชีวิตตน

6 พุจฉา เมื่อท่านอาจารย์อยู่ในท้องมารดาท่านจำเรื่องราวของชาติก่อนได้หรือไม่?

วิสัย จำได้อย่างชัดเจนแม่นยำ อีกทั้งยังร้องไห้ไม่หยุด ศิษย์ได้ถามว่าร้องไห้ทำไม ท่านตอบว่าด้วยเห็นมนุษย์ทั้งหลายทุกข์ทวนาด้วยกรรมวิบากยากที่จะโปรดให้พ้นทุกข์อีกทั้งไม่สามารถโปรดได้หมด ตัวแม่เองก็รับรู้ถึงการร้องไห้นั้นและคิดว่าตัวอาตมาเป็นตัวประหลาด

7 พุจฉา เมื่อท่านอาจารย์เกิดออกมาแล้วท่านยังจำเรื่องในอดีตชาติก่อนได้หรือไม่?

วิสัย จำได้ชัดเจนและค่อยๆ ลืม ตอนอาตมาอายุ ๑๐ เดือนเกิดป่วยหนัก บิดามารดาได้นิมนต์พระลามะมาสวดมนต์ หน้าตาพระลามะแต่ละรูปอีกทั้งของใช้ในพิธีล้วนจำได้อย่างชัดเจน จน ๕-๖ ขวบก็ลืมจนหมดสิ้น อาตมาเมื่อปีก่อนอยู่ที่สำนักสงฆ์ที่ถนนเวียงหลวง มีครอบครัวหนึ่งอุ้มเด็กหญิงอายุประมาณ ๒ ปีมาพบอาตมา และเด็กหญิงผู้นั้นได้พูดว่าเป็นแม่อาตมา อาตมาได้สอบถามเรื่องราวในอดีตหลายเรื่องซึ่งเด็กหญิงก็ตอบได้ ถูกต้องศิษย์ได้ถามว่า เด็กหญิงเป็นแม่จริงหรือ ท่านได้ตอบว่าจริง ท่านเป็นแม่ซึ่งได้กลับชาติมาเกิดใหม่อีก ๒ ปีต่อมาเด็กหญิงผู้นั้นก็ลืมเรื่องนี้จนหมดสิ้น

8 พุจฉา ขอถามถึงวันเกิดของท่านอาจารย์

วิสัย อาตมาเกิดปีฉลูเดือน ๕ วันที่ ๑๕ ยามเสื่อซึ่งเป็นวันแรง โดยพื้นเพคนเกิดในวันแรงจะมีอารมณ์ฉุนเฉียวรุนแรง มีผู้คนจำนวนมากกล่าวว่าอาตมาไม่มีลักษณะเหมือนพระลามะ

9 พุจฉา ตามที่ได้เห็นท่านอาจารย์มีแต่ความเมตตาไม่เห็นจะมีความฉุนเฉียวง่ายแต่อย่างไร?

วิไลชญา อาตมาเป็นอย่างนี้ตลอด ค่อนข้างจะฉุนเฉียวง่ายกับพี่น้องหรือลูกศิษย์ถ้าทำผิดครั้งแรกก็จะตักเตือน ถ้าผิดครั้งที่สองจะดุแต่ถ้าผิดอีกครั้งจะลงโทษเขี่ยนตีเลย คนในละแวกบ้านจะเห็นอาตมาลงโทษพี่น้องอยู่เรื่อยๆได้พูดกันว่าอาตมาไม่เหมือนพระลामะเลย ซึ่งอาตมาเองก็คิดว่าหน้าตาของอาตมาก็ไม่เห็นเหมือนพระลामะเลย ซึ่งอาตมาก็คิดว่าหน้าของอาตมาก็ไม่เห็นเหมือนพระลामะ

หมายเหตุ ในวัชรยานการถูกทำโทษดุๆหรือตีจากพระอริยะผู้บรรลุลแล้วถือเป็นการลบล้างลดทอนอกุศลกรรม และเพิ่มบุญบารมีให้แก่ตนเอง

10 ปุจฉา ท่านอาจารย์เมื่อได้เห็นหรือเข้าใจแม่ น้ำทำไมถึงปวดหัวทุกครั้ง

วิไลชญา นี่เป็นกรรมเก่า ท่านวิทยธाराอาจารย์ของอาตมาได้เคยพูดไว้ว่าเมื่อครั้งที่องค์คุรุปัทมสมภพเดินทางจากอินเดียเข้าทิเบตอาตมาเป็นศิษย์ติดตามท่านคุรุปัทมสมภพมาด้วยในระหว่างเดินทางได้มีการต่อสู้กับผู้ขัดขวางการเผยแผ่พระธรรมและอาตมาก็ได้เสียชีวิตในแม่น้ำในขณะที่ต่อสู้ เมื่อเกิดมาในชาตินี้เมื่อเห็นแม่น้ำ ทุกครั้งก็จะเวียนหัว

11 ปุจฉา ท่านอาจารย์เคยฝันร้ายหรือไม่?

วิไลชญา เคย

12 ปุจฉา ท่านอาจารย์เรียนหนังสือกี่ปี?

วิไลชญา ตอนเด็กเมื่อเข้าไปอยู่ในวัดริโวเซได้เรียนหนังสือ ๖ เดือนก็สามารถอ่านและเข้าใจในพระสูตรคัมภีร์ทั้งหมด พระสูตรคัมภีร์คนที่อ่านหนังสือออกก็อ่านได้เช่นกัน แต่ความเข้าใจในความหมายในพระสูตรนั้น ต่างกัน อ่านด้วยตาเห็นเหมือนกันรู้ด้วยจิตเข้าใจต่างกันด้วยภูมิหลังและระดับจิตซึ่งฝึกฝนปฏิบัติไม่เท่ากัน

13 ปุจฉา ท่านอาจารย์ได้ออกบวชเมื่ออายุเท่าไรมีพี่น้องกี่คน?

วิไลชญา ออกบวชเมื่ออายุ ๗ ปี ตัวเองเป็นพี่คนโตมีน้องชาย ๑ คนมีน้องสาว ๑ คน

14 ปุจฉา ท่านอาจารย์กักตนบำเพ็ญเพียรกี่ปี?

วิไลชญา ๒๐ กว่าปี

15 ปุจฉา ท่านอาจารย์ถูกขังอยู่ในคุกใต้ดินในกรุงลาซา กี่ปี

วิไลชญา ๖ ปี

16 ปุจฉา ท่านอาจารย์พ้นภัยจากลาซาได้ทั้งซากร่วงไว้ในคุกจริงหรือไม่ ได้มีการเข้าใจกันว่าท่านอาจารย์ได้มรณภาพไปแล้วแต่จู่ๆก็มาอยู่ที่ปักกิ่ง?

วิสัชนา เรื่องนี้ได้พูดกันว่า ซากร่วงที่บับนุงหม่ออย่างไรและได้นำไปฝังไว้ที่ไหน มีคนพบเห็นมากมาย คงเป็นเช่นนั้นกระมัง?

17 ปุจฉา พระอาจารย์ของท่านวิทยาราดรูปวังเป็นผู้บรรลุมุทธานิจริงหรือไม่?

วิสัชนา จริง ตอนที่ท่านนิพนธ์ร่างของท่านได้หดเหลือเพียงพูดว่า

18 ปุจฉา วิทยาราดรูปวังเป็นตุลกุของพระโพธิสัตว์องค์ใด?

วิสัชนา วิทยาราดรูปวังเป็นตุลกุของวัชรปาณีโพธิสัตว์ (กิมกั้งซิวพู๊สั๊ก) หน้าตาของท่านดูว่าดูร้ายมากแต่ท่านมีเมตตาดีมาก เวลาที่ญาติโยมมาราบนมัสการจะไม่ค่อยยกล้ามองหน้าท่าน วัชรปาณีโพธิสัตว์เป็นปางดุของพระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์ (ไตชีจีพู๊สั๊ก) ปรมจารย์ตักม้อ ปฐมปรมจารย์นิกายเซ็นในประเทศจีนก็เป็นตุลกุของวัชรปาณีโพธิสัตว์เหมือนกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าท่านเป็นตุลกุของพระสถามปราปต์โพธิสัตว์ก็ได้ วัชรปาณีเป็นปางดุของพระสถามปราปต์โพธิสัตว์ พระสถามปราปต์โพธิสัตว์เป็นพระจิตของพระอมิตาภพุทธเจ้า จิตของพระอมิตาภพุทธเจ้าก็คือจิตของพุทธเจ้าทั่วทุกทิศ ดังนั้นจะว่าท่านเป็นตุลกุของพระอมิตาภพุทธเจ้าก็ได้หรือเป็นตุลกุของพระพุทธเจ้าทั้งปวงก็ว่าได้

19 ปุจฉา ท่านวิทยาราดรูปวังเป็นวัชรอาจารย์แห่งญิงมาองค์ที่เท่าใด

วิสัชนา เมื่อจากอาทิพุทธะมาถึงท่านวิทยาราดรูปวังเป็นองค์ที่ ๓๐ ถ้านับจาพระศากยมุนีพุทธเจ้าเป็นองค์ที่ ๒๘ ถ้านับจากองค์คุรุปัทมสมภพก็เป็นองค์ที่ ๒๔ ก่อนหน้าองค์คุรุปัทมสมภพเป็นวัชรอาจารย์ของอินเดียทั้งหมด และหลังจากองค์คุรุปัทมสมภพแล้วเป็นวัชรอาจารย์ของทิเบตทั้งหมด

20 ปุจฉา ศิษย์ของท่านวิทยาราดรูปวังมีกี่ท่านที่ได้ปฏิบัติจนบรรลุโพธิญาณ

วิสัชนา ศิษย์ที่ศิษย์น้องมีเป็นจำนวนมากที่บรรลุโพธิญาณ

21 ปุจฉา คุรุปัทมสมภพเป็นตุลกุของพระพุทธหรือพระโพธิสัตว์องค์ใด?

วิสัชนา คุรุปัทมสมภพท่านเป็นกายของพระอมิตาภพุทธเจ้า เป็นวาจาของพระอวโลกิเตศวรพันเนตรพันกร เป็นจิตของพระศากยมุนีพุทธเจ้าและพุทธเจ้าทั่วทุกทิศ หรือนัยท่านเป็นวัชรนิรมาณกายของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์เจ้าทั่วทุกทิศพระศากยมุนีพุทธเจ้าได้เคยตรัสไว้โดยมีการบันทึกไว้ในพระสูตรว่า พระอมิตาภ

พุทธเจ้าเป็นธรรมกาย พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เป็นสัมโภคกาย ครูปู่ทมหสมภพเป็นนิรมานกาย บุญบารมีที่ได้ถวายบูชาครูปู่ทมหสมภพเสมอด้วยบูชาพระอมิตาภพุทธเจ้าและพระอวโลกิเตศวร ในการจัดตั้งมณฑลบุญของค์พระอมิตาภพุทธเจ้าอยู่ตรงกลาง องค์อวโลกิเตศวรโพธิสัตว์อยู่เบื้องซ้าย องค์ครูปู่ทมหสมภพอยู่เบื้องขวา

23 ปุจฉา การปฏิบัติธรรมขององค์ครูปู่ทมหสมภพได้บุญบารมีประเภทใด?

วิสัชนา องค์ครูปู่ทมหสมภพท่านเป็นวัชรนิรมานกายซึ่งรวม กาย วาจา ใจ ของสรรพพุทธะไว้ด้วยกัน ธรรมกายของครูคือธรรมกายของพระอมิตาภพุทธเจ้าไม่ต่างจากอาทิพุทธะ วัชรกายขององค์ครูปู่ทมหสมภพคือสัมโภคกายของพระพุทธเจ้าทั้งปวงด้วยว่าองค์ครูปู่ทมหสมภพต้องการโปรดสรรพชีวิตตามธรรมชาติของสรรพชีวิตนั้นๆ จึงมีปางต่างๆของท่านมากมาย ฉะนั้นการได้บรรลุธรรมขององค์ครูปู่ทมหสมภพอันสูงสุดประมาณที่ได้ เช่น มีพลังความสามารถพิเศษให้คุณให้โทษแก่หมู่มารได้ สามารถโปรดเหล่าสรรพชีวิตได้ทั่วหล้า รู้แจ้งในธรรมทั้งปวงไม่ว่าเป็นยานใดนิกายใด ศีลสิกขาจะไม่มีวันเสื่อมถอย เกิดมหาปัญญาสามารถบรรยายธรรมกับผู้รับทุกระดับชั้นโดยไม่ติดขัด อีกทั้งได้รับคุณวิเศษทางกายน่านับการ ขจัดโรคร้าย ขจัดทุกข์เวทนาทั้งปวง ภัยธรรมชาติทุกชนิดไม่อาจกล้ำกลาย อายุยืนยาว ครอบครัวมั่งมีอยู่เย็นเป็นสุข หลุดพ้นจากกฎเกณฑ์แห่งความอัปมงคลทั้งปวง เช่น การไปงานศพ ไปงานแต่งงาน ไม่ได้รับผลจากฤกษ์พานาที่ไม่เป็นมงคล ทวยเทพพร้อมช่วยเหลือภูมิพิศาล้วนเคารพยำเกรงเชื่อฟังคำสั่ง ปรารถนาพุทธภูมิใดก็ได้ไปสู่พุทธภูมินั้น และได้บรรลุพระโพธิญาณ ทุกวันที่ 10 ของทุกเดือนตามปฏิทินทิเบตเป็นวันที่องค์ครูปู่ทมหสมภพโปรดสัตว์เมื่อมีการปฏิบัติธรรมขององค์ครูปู่ทมหสมภพในวันนี้บุญบารมีที่ได้จะเป็นทวีคูณ

24. ปุจฉา องค์ครูปู่ทมหสมภพเป็นปฐมอาจารย์องค์แรกของทิเบตสำหรับผู้ปฏิบัติวัชรยานฝึกปฏิบัติธรรมขององค์ท่านสำคัญไฉน?

วิสัชนา แน่นนอน การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่านต้องสำคัญ

25 ปุจฉา ขอให้ท่านอาจารย์เมตตาถ่ายทอดธรรมชั้นสูงของท่านครูปู่ทมหสมภพให้ด้วย

วิสัชนา ในขณะที่พวกคุณยังไม่เกิดศรัทธาในองค์ครูปู่ทมหสมภพรอให้เวลานั้นมาถึงก่อน

26 ปุจฉา ครูปู่ทมหสมภพกับวิมาลามีตร (ཇི་ཤེད་འཕེན་མགོན་པོ་འཇམ་དཔལ་ལྷན་པོ།) ทริเมเซเชน มีความสัมพันธ์กันอย่างไร?

วิสัชนา ครูปู่ทมหสมภพกับวิมาลามีตร ล้วนเป็นมหาสิทธิผู้เปี่ยมด้วยบารมีธรรมของอินเดียในเวลาเดียวกัน ต่างฝ่ายต่างเป็นทั้งอาจารย์และเพื่อน อีกทั้งไปประกาศธรรมในทิเบตด้วยกันจนเสร็จสมบูรณ์ สร้างรากฐานแก่

พุทธศาสนาจนมั่นคงสมบูรณ์ ครูปัทมสมภพได้ชื่ออาสาสมัครกลับสู่พุทธเกษตรเขาทองแดงของท่าน ส่วนวิ
 ามาลามิตรได้เดินทางสู่ตะวันออกถึงอุไถ่ชัน ในประเทศจีน และได้ละสังขาร ณ ถ้ำวัชรในอุไถ่ชัน ท่านทั้งสอง
 ล้วนเป็นมหาสิทธาซึ่งอาจเปรียบได้เป็นมหาสิทธาฝ่ายบู๊และฝ่ายบู้ ครูปัทมสมภพมีอายุมากกว่าและเป็นทุรุก
 ของพระอมิตาภพุทธเจ้า วิามาลามิตรแม้อายุน้อยกว่าแต่เป็นตฤกษของพระพุทธเจ้าไวโรจนะ ด้วยศักดิ์แห่งธยานิ
 พุทธเจ้า พระพุทธไวโรจนท่านสูงกว่า ตำแหน่งที่ตั้งบูชา องค์วิามาลามิตร จึงตั้งประทับสูงกว่า แต่เดชะบารมี
 ขององค์ครูปัทมสมภพนำเกรงขามกว่า ท่านบัญชาการหรือเรียกใช้ แปรเทพอสูรมังกรฟ้าและเทพธรรมาลทั้ง
 ปวงได้โดยตรง ด้วยทั้งหมดล้วนอยู่ใต้บังคับบัญชาของท่าน ส่วนวิามาลามิตรจะใช้สอยแปรเทพอสูรมังกรฟ้า
 และปวงเทพธรรมาลต้องเชิญ ดูเหมือนวิามาลามิตรจะสุภาพกว่า

27 ปุจฉา ของกราเรียนถามถึงปฐมอาจารย์ในนิกายแดง (หญิงมา)

วิสัชนา ครูปฐมมาจารย์ในนิกายแดงมีดังนี้

1. กุฏ'ฐ'วฆค'ฉั | พระพุทธสมัตร์ภัทร (อาทิพุทธ)
2. ฐ'ส'ว'ร'ฐ'ค'ค'ฉ'ฉ' | พระพุทธไวโรจน
3. ฆค'ฐ'ส'ฉ'ฉ'ค'ฉ'ฉ' | พระพุทธอักษโยภย
4. ฉ'ค'ค'ฉ'ฉ'ค'ฉ'ฉ' | พระพุทธรัตนสัมภาวะ
5. ฐ'ค'ว'ส'ฉ'ฉ'ฉ' | พระพุทธอมิตาภะ
6. ฉ'ค'ฉ'ฉ'ค'ฉ'ฉ' | พระพุทธอโหมขสิทธิ
7. ฆ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ' | ทร์กเตน ชกจง
8. ฆ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ' | เนอดชิน การ์ตาตง
9. ฉ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ' | โลเตรอ ทับเตน
10. ฐ'ค'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ' | ลูเจ จกโป (นาคราช)
11. ฉ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ'ฉ' | ทริเม ทร์กปา
12. ฐ'ค'ฉ'ฉ' | เจียลโปจา (วิมาลาเกียรติ กษัตริย์จา)
13. ฆ'ค'ฉ'ฉ' | ลาวังจาชิน (เทพอินทรา พระอินทธร)
14. ฆ'ค'ฉ'ฉ' | ชาเกีย ทูปปะ (พระศากยมุนีพุทธเจ้า)
15. ฆ'ค'ฉ'ฉ' | การร์รับ ดอร์เจ
16. ฆ'ค'ฉ'ฉ' | ศรีสิงหะ
17. ฆ'ค'ฉ'ฉ' | เซนเรซี (พระอวโลกิตศวรร)

18. འཇམ་དབལ་དབྱང་།	จัมเปียง (มัญชุศรีโพธิสัตว์)
19. རྒྱལ་ན་རྩོ་རྒྱུ་ རྩོ	ชรปาณีโพธิสัตว์
20. སངས་རྒྱལ་གསངས་བ།	พุทธกุสยา
21. འཇམ་དབལ་བཤེས་གཉེན།	มัญชุศรีมิตร
22. རོ་ལངས་བདེ་བ།	โรลัง เตวา
23. ལྷ་གྲུ་རྩོ།	นาครชุน
24. རྩོ་ཆེན་ཀ་ར།	อุมเชน การา
25. མི་འགྲུ་ནམ་མཁའ།	มิจัวร์ นัมคา
26. ལྷ་ན་སྒྲི་རྒྱ།	ดانا สัมกิตา
27. རྩོ་བྱ་བྱ་ཚམས།	รั่มผุ กุสยา จัลปะ
28. རྩོ་བས་ལྷ་ནག་པོ།	ตบเตน นักโป
29. རྩོ་རྩོ་གྲུ།	ชินดำ คับฮยา
30. རྩོ་ལྷ།	จัลวาตี
31. བེ་མ་ལ།	วิมาลामิตร
32. བསྐྱེ་བའོ།	คุรุปัทมสมภาพ
33. བོ་རྩོ་ས་རྒྱ།	โพธิสัตว์โตโต (ศานตรักษิต)
34. རྩོ་མཁའ་སྒྲིང་པོ།	นัมคา ญิงโป
35. རྩོ་སྒྲིང་ལྷེ་བཙན།	กษัตริย์ทริซง เตเชน
36. ཡེ་ཤེས་མཚོ་རྒྱལ།	ทากินีเยเช โซเจียล
37. རྩོ་རྩོ་བདུད་འཇོ་མས།	ดอร์เจ ตูจม
38. རྩོ་སྒྲིང་བཙན་པོ།	มูทริ เซนโป
39. བཟང་པོ་གྲགས་བ།	ซังโป ทร์กปะ
40. རྩོ་འཇོ་རྩོ་ཆེན་པོ།	รินชิน เซมโป
41. རྩོ་ལྷ་རྩོ་མཚོ།	เทอนเยอ เจียลเชน
42. བསྐྱེ་ནམ་མཚོ་གྲགས་བ།	โชนัม ชกซัง
43. བཟང་རྩོང་རྩོ་པོ།	ทังตง เจียลโป
44. རྩོ་དགའ་ཉི་མ།	กุงกา ญีมา
45. རྩོ་ཡ་གེ་རྩ།	ตายาเกอ

46. ງຸ່ມ'ນາ	ตายนาเบนจา
47. ສູນ'ຊີ	ศากยศรี
48. ວັດ'ສິ	โพธิสีทธา
49. ດຣາ'ເຈຍ'ມໂ	ตราซีเจียมโซ
50. ສັດ'ປາ'ເງ	เตอมปา เงเก
51. ສັດ'ເຈຍ'ມໂ	เซอญี เจียมโซ
52. ສັດ'ປາ'ເຈຍ'ລເນ	เตอมปา เจียลเซน
53. ກຸ່ງ'ຈັງ'ເຮັບ	กุงชัง เซรับ
54. ເປມາ'ລຸນ'ດຣຸບ'ເຈຍ'ມໂ	เปมา ลุนดรูป เจียมโซ
55. ເປມາ'ນອ'ຣຸບຸ	เปมา นอร์บุ
56. ຈັມ'ຍັງ'ເຊນ'ເຮ	จัมยั้งเซนเซ
57. ວິທຍ'ຮາ'ຣາ'ດຣຸບ'ວັງ	วิทย์ฮาราดรูปวัง
58. ທິນ'ເລ'ເຈຍ'ມໂ	ทินเล เจียมโซ (มหาวัชราจารย์ชีวินพุทธนอราริมโปเซ)
59. ທຣິມ'ຊິນ'ກຸນ'ທຣັກ	ทริมชิน กุนทรัก (พระมหาคณาจารย์จันธรรมสมาธิวัตรโพธิแจ้ง)

(ศิษย์เอกท่านนอราริมโปเซ ผู้เรียบเรียงใส่ลงไปทีหลัง ท่านได้รับสถาปนาจากพระอาจารย์นอรา ให้ดำรงสถานะปรมาจารย์แห่งนิกายสืบต่อจากท่าน)

28 ປຸ່ຈາ ພຣະອິຕາກພຸທເຈົ້າແລະພຣະອິຕາຍຸສໂພຣີສັດົວເປັນອຳນວຍເຊັ່ນກັນຫຼືບໍ່?

ວິສັຂນາ ເປັນອຳນວຍເຊັ່ນກັນ ພຣະອິຕາຍຸສເປັນສັມໂກຄກາຍເປຣິຍບັດເຊນເປັນທຸກເມື່ອສວມສຸດທຸກອຸຢື່ນຕຳແໜ່ງ ພຣະອິຕາຍຸສ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ສວມສຸດກໍ່ຄືຕົວຈິງຄືພຣະອິຕາກພຸທ

29 ປຸ່ຈາ ພຣະອາວະລອກິເຕສວຣໂພຣີສັດົວເປັນສັມໂກຄກາຍຂອງພຣະພຸທເຈົ້າພຣະອຳນວຍໃດ?

ວິສັຂນາ ພຣະອາວະລອກິເຕສວຣໂພຣີສັດົວເປັນສັມໂກຄກາຍຂອງພຣະອິຕາກພຸທເຈົ້າ ພຣະອຳນວຍເຊັ່ນສຣຣພືວິດທັງທຸກ ກຸມິດກອຸຢື່ນທະເລທຸກຊຳແໜ່ງເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ ບໍ່ຮູ້ສຳນຶກຕົນແລະຍັງບໍ່ພົບທາງພຣະອຳນວຍທ່ານເກີດຄວາມເສົ້າໃຈ ອຸ່ຍາງຍິ່ງໄດ້ຮັບນ້ຳຕາອອກມາທາງເບື້ອງຂວາໄດ້ກາຍຮ່າງເປັນພຣະອາວະລອກິເຕສວຣໂພຣີສັດົວນ້ຳຕາເບື້ອງຊ້າຍໄດ້ກາຍຮ່າງ ເປັນພຣະໂພຣີສັດົວຕາຣາຂາວເພື່ອມາໂປຣດສຣຣພືວິດ

30 ປຸ່ຈາ ນ້ຳຕາຂອງພຣະອິຕາກພຸທເຈົ້າກາຍເປັນພຣະອາວະລອກິເຕສວຣໂພຣີສັດົວໄດ້ອຸ່ຍາງໃດ?

ວິສັຂນາ ນ້ຳຕາທີ່ຮັບອອກມາໄດ້ກາຍເປັນມະນຸຍ໌ຮຣຣມຕາ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ມາກາບພຣະອິຕາກພຸທເຈົ້າ ເປັນອາຈາຣ໌ຍ໌ ໄດ້ປຸກປັດຮຣຣມກັບພຣະອາຈາຣ໌ຍ໌ຈົນບຣຣລຸສຳເລັດເປັນພຣະໂພຣີສັດົວ

วิสัย ฮายากีวะโพธิสัตว์เป็นปางวัชระของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์พันเนตรพันกร ซึ่งก็คือปางวัชระของพระอมิตาภพุทธเจ้านั่นเอง

38 ปุจฉา ยามานตกะวัชระโพธิสัตว์ (अक्षयवृक्षः : ใต้ยูเต็งกิมกั๊ง) เป็นปางวัชระของพระโพธิสัตว์องค์ใด?

วิสัย ยามานตกะวัชระโพธิสัตว์เป็นปางวัชระของพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ (अक्षयवृक्षः : บึงชูฟูสัก)

39 ปุจฉา การจะปฏิบัติธรรมของยามานตกะวัชระโพธิสัตว์จำเป็นต้องฝึกปฏิบัติธรรมของพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ก่อนใช่หรือไม่

วิสัย ถูกต้อง ต้องฝึกปฏิบัติธรรมของพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ให้บรรลุก่อน

40 ปุจฉา ฝึกปฏิบัติธรรมยามานตกะทำไมจึงต้องปฏิบัติธรรมพระมัญชุศรีก่อน?

วิสัย พระมัญชุศรีโพธิสัตว์เป็นองค์ดั้งเดิมของยามานตกะหรืออีกนัยหนึ่งยามานตกะเป็นวัชระกายของพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ การบำเพ็ญธรรมของต้นกำเนิดก่อน และจึงบำเพ็ญวัชระธรรม ทำให้บรรลุผลได้ง่าย อีกทั้งไม่อันตราย หากเร่งรีบบำเพ็ญวัชระธรรม ยังไม่สามารถทำจิตให้แน่วแน่เป็นหนึ่งใน อีกทั้งมณฑลพิธีไม่สะอาด เครื่องประกอบพิธีไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เหล่าวัชระธรรมบาลในองค์ยามานตกะจะเข้าใจว่าเป็นการไม่เคารพ อาจทำให้ผู้ประกอบพิธีประสบเหตุ ไม่ราบรื่น หากแม่ได้บำเพ็ญธรรมพระมัญชุศรีจนเจนจบ ด้วยความสัมพันธอันแนบแน่นกับองค์ผู้กำเนิด แม้เกิดความผิดพลาดบ้างในการบำเพ็ญยามานตกะธรรม เหล่าธรรมบาลในองค์ยามานตกะซึ่งคุ้นเคยดีอยู่แล้วก็ไม่ถือสาหาความ

41 ปุจฉา วัชระปาณีเป็นวัชระกายของพระโพธิสัตว์องค์ใด?

วิสัย วัชระปาณีเป็นวัชระกายของพระสถามปราบตีโพธิสัตว์เป็นปางแห่งการโปรดสรรพชีวิตดูร้าย คือด้านมหาสถามปราบตีเกิดขึ้นจากจิตของพระอมิตาภพุทธเจ้า ฉะนั้นจะว่าวัชระปาณีเป็นวัชระกายของพระอมิตาภพุทธเจ้าก็ได้

42 ปุจฉา ปฏิบัติธรรมของวัชรปาณีได้รับบุญบารมีประการใด?

วิสัชนา ปฏิบัติธรรมของวัชรปาณีถือว่ามีพลังมากสุดประมาณสามารถปราบมารทั้งหลายได้ สามารถรอดพ้นจากภัยอันตรายจากธาตุทั้ง ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ สิ่งทีภาวนาอยากจะได้ก็สมปรารถนา และสุดท้ายได้ไปเกิดยังแดนสุขาวดี วัชรปาณีท่านเป็นผู้ปกครองเหล่าวัชรธรรมบาลทั้งปวง และเก็บรักษาดูแลวัชรธรรม รับหน้าที่ช่วยเหลือพระอมิตาภพุทธเจ้าโปรดสรรพชีวิต

43 ปุจฉา พระโพธิสัตว์ตาราเซียว (སྤྱི་མ་སྤྱུང་གུ། เลกโต่วบ้อ) เป็นสัมโมคคกายของพระพุทธเจ้าองค์ใด?

วิสัชนา พระโพธิสัตว์ตาราเซียวถือกำเนิดจากพระอมิตาภพุทธเจ้าเพื่อโปรดสัตว์ ซึ่งก็คือองค์พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรหรืออีกนามว่าพระโพธิสัตว์กวนอิมแห่งทะเลใต้ (หน้าให้ไผ่ถ่อชัว) นั่นเอง

44 ปุจฉา ปฏิบัติธรรมวิธีของพระโพธิสัตว์ตาราเซียวจะไปเกิดในแดนสุขาวดีหรือไม่

วิสัชนา แน่แน่นอนได้ไปสู่แดนสุขาวดี ด้วยพระโพธิสัตว์ตาราเซียวท่านเป็นสัมโมคคกายของพระอมิตาภพุทธเจ้า

45 ปุจฉา ปฏิบัติธรรมวิธีของพระโพธิสัตว์ตาราเซียวได้บุญบารมีประการใด?

วิสัชนา ปฏิบัติธรรมวิธีของพระโพธิสัตว์ตาราเซียวได้รับบุญบารมีมาก โดยเฉพาะพิชชรายภัยพิบัติทั้งปวงมีอากกล้ากลายเป็น บุญบารมีที่ได้เช่นเดียวกับการปฏิบัติธรรมพระโพธิสัตว์กวนอิม

46 ปุจฉา ทำไมพระโพธิสัตว์ตาราเซียวจึงมีวรกายสีเขียว

วิสัชนา พระพุทธเจ้าทั้งห้าพระองค์มีพระวรกายสีเขียว พระโพธิสัตว์ตาราเซียวแม้เป็นสัมโมคคกายของพระอมิตาภพุทธเจ้าที่ได้มาเกิดในโลกมนุษย์ แต่ได้ไปตั้งปณิธานจิตในการช่วยเหลือสรรพชีวิตต่อหน้าองค์พระโมกขสิทธิพุทธเจ้า จึงได้รับพรและสีพระวรกายแห่งพระโมกขสิทธิพุทธเจ้า พระวรกายของพระองค์จึงเป็นสีเขียว

47 ปุจฉา ท่านั่งขององค์พระโพธิสัตว์ตาราเซียวได้ยื่นพระบาทขวาลงมามีความหมายประการใด?

วิสัชนา เป็นท่านั่งครั้งทำวัชรอาสน์ ส่วนใหญ่พระโพธิสัตว์ในปางสตรีจะนั่งในท่านั่งพระบาทขวาออก พระโพธิสัตว์ในปางบุรุษจะนั่งในท่านั่งพระบาทซ้ายออก แต่ก็ไม่ได้เป็นข้อจำกัดว่าต้องเป็นเช่นนั้น ความหมายแห่งท่านั่งครั้งวัชรอาสน์คือหลุดพ้นและโปรดสัตว์

48 ปุจฉา พระโพธิสัตว์กวนอิมแห่งทะเลใต้มีปางหนึ่งซึ่งได้สวมหมวกปีกกว้างกันลม ทรงอาภรณ์ขาวทั้งองค์กับอีกองค์มีพระวรกายสีเขียวแตกต่างกันหรือไม่?

วิสัย องค์ทรงอาภรณ์ขาวคือปางที่อยู่ในขณะปฏิบัติธรรมหรือถือบวช ส่วนสีเขียวคือปางที่ได้บรรลุดุธรรมแล้ว การปฏิบัติธรรมและบูชาในองค์พระโพธิสัตว์ทั้งสองปางไม่แตกต่างกัน

49 ปุจฉา ในผู้ปฏิบัติวัชรยาน ปฏิบัติธรรมพระอมิตาภพุทธเจ้าหรือปฏิบัติธรรมพระโพธิสัตว์กวนอิมหรือปฏิบัติธรรมพระโพธิสัตว์วัชรปาณีบุญบารมีที่ได้แตกต่างกันหรือไม่

วิสัย ไม่แตกต่างกัน ทุกองค์คือพระสัมโภคกายของพระอมิตาภพุทธเจ้าทั้งหมด เพียงแต่ว่าการเน้นความมุ่งหมายไปทางใดในแต่ละปาง พระโพธิสัตว์กวนอิมเป็นปางเมตตาแห่งพระอมิตาภพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์วัชรปาณีเป็นปางแห่งพลัง พระโพธิสัตว์ตาราเขียวเป็นปางแห่งปัญญา เปรียบดังต้นไม้ใหญ่แพร่กิ่งก้านสาขา มากมายแต่ก็มาจากรากเหง้าเดียวกัน

50 ปุจฉา พระอมิตาภพุทธเจ้าได้แบ่งภาคร่างลงมาเป็นจำนวนมากน้อยเท่าไร

วิสัย ด้วยเมตตาจิตที่ต้องการโปรดสรรพชีวิตให้มากที่สุดจำนวนร่างแบ่งของท่านจึงมากมายเหลือคณานับ พูดได้ว่าพระพุทธรูปปางทั้งหมดนี้ไม่ห่างจากพระอมิตาภพุทธเจ้า

51 ปุจฉา จุนที่พุทธมารดร เป็นสัมโภคกายของพระพุทธรูปองค์ใด

วิสัย จุนที่พุทธมารดรเป็นสัมโภคกายของพระอาทิตย์พุทธ การปฏิบัติธรรมของพระองค์จัดปฏิบัติธรรมของพระอาทิตย์พุทธอนิสงสัมहाศาลนัค

52 ปุจฉา กุมารชีพเป็นตุลุกุของพระพุทธรูปหรือพระโพธิสัตว์องค์ใด?

วิสัย กุมารชีพถือกำเนิดจากจิตของพระอมิตาภพุทธเจ้า จากกายของพระวัชรสัตว์ จากวาจาของพระโพธิสัตว์มัญชุศรี ถือเป็นศูนย์รวมแห่งพระพุทธรูปและพระโพธิสัตว์

53 ปุจฉา พื้นเพของท่านกุมารชีพมาจากที่ใด?

วิสัย พื้นเพเดิมเกิดในเมืองจีน แต่ไปเติบโตในอินเดีย ท่านแตกฉานในภาษาหลายภาษา

54 ปุจฉา ในเมื่อกุมารชีพเป็นตุลุกุของพระพุทธรูปและพระโพธิสัตว์ท่านได้มีอิทธิปาฏิหาริย์หรือไม่?

วิสัย ย่อมมีแน่นอน อาตมาจะเล่าเรื่องของกุมารชีพให้ฟังในขณะที่กุมารชีพท่านมาเผยแผ่ธรรมในเมืองจีน ท่านมีภรรยาอยู่ด้วย แต่ท่านไม่อนุญาตให้ศิษย์ท่านทั้งหมดมีภรรยาได้บรรดาศิษย์ก็ข้องใจและได้สอบถามต่ออาจารย์ว่าตัวท่านก็มีภรรยาอยู่ ตัวท่านมีได้แล้วทำไมพวกเรามีไม่ได้ ท่านกุมารชีพจึงให้ศิษย์ไปหาเข็มมาหนึ่ง

ห่อ และน้ำส้มสายชูหนึ่งชาม และน้ำสำหรับชำระล้างด้วย เมื่อศิษย์นำของที่ต้องการมาแล้วท่านกุมารชีพก็นำ
เข็มแทงไปในน้ำส้มสายชูและได้กลิ่นเข็มพร้อมน้ำส้มนั้นลงไปทั้งหมด หลังจากนั้นท่านก็ได้ไปชำระภายใน
ขณะที่ชำระกายก็ได้ดึงเข็มออกจากผิวหนังที่ละเล่มจนหมดคาบทั้งห่อต่อหน้าศิษย์ทั้งปวง ท่านกุมารชีพได้
กล่าวต่อศิษย์ว่าถ้าพวกเจ้าคนใดฝึกฝนปฏิบัติจนถึงขั้นสามารถกระทำดังนี้ได้ ก็จะอนุญาตให้มีภรรยา
มีครอบครัวได้ ถ้ายังทำไม่ได้ก็ไม่อนุญาตให้มีครอบครัว

55 ปุจฉา การที่ท่านกุมารชีพสามารถกลิ่นเข็มเข้าไปและนำออกทางผิวหนังได้เพราะเหตุใด?

วิสัชนา นั่นคือพลังปราณโยคะตันตระแห่งวัชรตันตระธรรม

56 ปุจฉา เทพเจ้ากวนอูในพุทธศาสนาท่านอยู่ในสถานะใด?

วิสัชนา เทพเจ้ากวนอูถือว่าท่านเป็นธรรมบาลองค์หนึ่งของพุทธศาสนาในประเทศจีนถือว่าอยู่ในตำแหน่ง
ธรรมบาลที่ใหญ่สุดฉะนั้นการบูชาท่านจึงถือเป็นพิธีสำคัญประการหนึ่ง

57 ปุจฉา บูชาเทพเจ้ากวนอูจะได้านิสงค์อันใด

วิสัชนา การบูชาท่านจะได้รับการคุ้มครองให้พ้นจากการรังควานของภูตผีปีศาจ ในหมู่ทหารที่บูชาท่านจะ
ได้รับบารมีสถาปนาบรรดาศักดิ์สูงขึ้น

58. ปุจฉา การตั้งปณิธานโพธิจิตใหญ่หรือเล็กต่างกันมีผลต่างกันหรือไม่ในบุญบารมี?

วิสัชนา การตั้งปณิธานว่าเมื่อบรรลุมรรคผลแล้วจึงโปรดสรรพชีวิตผลที่ได้คือเป็นพระอรหันต์ การตั้งปณิธาน
โพธิจิตว่าต้องการช่วยสรรพชีวิตให้พ้นทุกข์ทั้งหมดแล้วตนเองจึงจะบรรลุมรรคผล ผลที่ได้คือเป็นพระโพธิสัตว์
ถ้าตั้งปณิธานและดำเนินการปฏิบัติไปในสภาวะจิตที่ตนเป็นพุทธะ สรรพชีวิตทั้งหมายก็เป็นพุทธะ มรรคผลที่
ได้คือการบรรลุความเป็นพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติวัชรยานไม่ว่าสมณะหรือคฤหัสถ์ต้องเริ่มต้นด้วยการตั้งมหาโพธิจิต

59. ปุจฉา ผู้ปฏิบัติวัชรยานไม่ว่าจะถือเพศสมณะหรือเพศคฤหัสถ์ต้องถือโพธิจิตเป็นหลักในการปฏิบัติอย่างไร
จึงจะเรียกว่าเป็นมหาโพธิจิต?

วิสัชนา ผู้ปฏิบัติในมหาโพธิจิต ต้องถือปฏิบัติในศีลของวัชรยานอย่างเคร่งครัด ต้องมีปณิธานจิตเป็นเหตุ
บรรลุพุทธะเป็นผล มีเหตุมากมายใหญ่หลวง ก็มีผลมากมายใหญ่หลวงเช่นกัน ผู้ปฏิบัติวัชรยานมหาโพธิจิตต้อง
ถือประโยชน์ของสรรพชีวิตทั่วหล้าดุจดั่งตนเอง ดุจความรักเมตตากรุณาของมารดาต่อบุตรปรารถนาให้ตนเอง

ได้รับทุกข์เวทนาเวรกรรมทั้งหมดแทนสรรพชีวิต บุญบารมีทั้งหมดของตนล้วนมอบให้แก่สรรพชีวิตทั้งหมดได้ บรรลุพุทธะเข้าขอลงนรกแทนสรรพชีวิต การหลุดพ้นจากการลงสู่นรกในจิตตนไม่ต่างกัน ดังปณิธานของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์หรือกษิติครรภ์โพธิสัตว์ซึ่งเป็นมหาโพธิจิต แม้มีปณิธานดังพระโพธิสัตว์กวนอิม ข้าก็คือกวนอิมคืออมิตาภพุทธเจ้า คือสรรพพุทธะ ขอให้ดูในทศมหาปณิธานของพระสมันตภัทรโพธิสัตว์ซึ่งมีรายละเอียดให้ศึกษาได้

60.ปุจฉา ผู้ปฏิบัติวัชยานมีการสวดภาวนา เพื่อให้สรรพชีวิตพ้นเคราะห์ ต่ออายุ ถือว่าเป็นการบังเกิดโพธิจิตหรือไม่

วิสัชนา การขอให้สรรพชีวิตในกุศลมรรค รวมทั้งครอบครัวญาติมิตรให้พ้นภัยและมีอายุยืนยาวนั้นสามารถทำได้ หากขอให้สรรพชีวิตในอกุศลมรรคพ้นทุกข์เวทนาจึงอาจทำได้ แต่การขอให้มียายุยืนยาวไม่ได้ สรรพชีวิตในอกุศลมรรคการมีอายุยืนเท่ากับเพิ่มเวลาในการรับทุกข์ทรมานนานขึ้นไปอีก

61.ปุจฉา พุทธศาสนิกชนการรักษาเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่

วิสัชนา จำเป็นแน่นอน ศิลลือเป็นรากฐานหากไม่รักษาстил ดุงตั้งสร้างบ้านไม่สร้างรากฐาน สร้างบ้านในอากาศ จะทำได้อย่างไร

62.ปุจฉา การถือศีลในสุทธะยานและตันตระยานต่างกันหรือไม่

วิสัชนา การถือศีลในสุทธะยาน เมื่อสิ้นอายุขัยก็ถือว่าการปฏิบัตินี้ได้จบแล้ว แต่ในตันตระยานการปฏิบัติในศีลนั้นไม่มีวันจบต่อเนื่องไปทุกชาติทุกภพ การที่ได้พบเห็นผู้ปฏิบัติตันตระยาน นุ่งหม่มหนังสัตว์ กินเนื้อสัตว์ ไม่เห็นเคร่งครัดอย่างไร โดยเนื้อแท้แล้วการปฏิบัตินั้นเป็นการรับทุกข์ทรมานยิ่ง

63.ปุจฉา การรักษาศีลของวัชเรียนต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะไม่ผิดศีล

วิสัชนา ศีลวัชเรียนนั้นเยอะมากจนจำได้ไม่หมดถ้าไม่ระมัดระวังเพียงแวตเดียวก็อาจจะผิดศีลได้ ดังนั้นในผู้ปฏิบัติวัชเรียนต้องกำหนด กาย วาจา ใจ ให้อยู่ในความดีตลอดเวลา ทั้งจิตสำนึกและการปฏิบัติให้กระทำเพื่อสรรพชีวิต ต้องไม่คิดว่าจะทำการเพื่อตนเอง นี่ก็คือการรักษาศีล ระวังเหมือนไม่ระวัง บำเพ็ญเหมือนไม่บำเพ็ญ บรรลุเหมือนไม่บรรลุ นี่จึงเป็นการรักษาศีลวัชเรียนขั้นสูงอย่างแท้จริง

64 ปุจฉา การถือศีลมีการแบ่งชั้นใหญ่เล็กหรือไม่

วิสัชนา ศीलในพุทธศาสนามีแบ่งเป็นกลุ่ม เช่นศีลอรหัตต์ ศीलโพธิสัตว์ ศीलมหาวัชรยาน การตั้งปณิธานในการรับศีลและจะปฏิบัติจนกว่าชีวิตหาไม่ คือศีลอรหัตต์ การตั้งจิตรับและถือศีลแทนสรรพชีวิต จนตนเองบรรลุสู่ความเป็นพระโพธิสัตว์นั้นอยู่หมวดถือโพธิสัตว์ศีล การตั้งจิตรับและถือศีลแทนสรรพชีวิต トラบใดที่ยังคงมีวิภูฏะสงสารอยู่ トラบนั้นเราจะยังปฏิบัติศีลอยู่โดยไม่ละเมิดนั้นคือการถือศีลมหาวัชรยาน

65. ปุจฉา หอยสังข์เป็นหนึ่งในแปดสิ่งที่ใช้ในการถวายพุทธบูชาที่มีความหมายใด?

วิสัชนา ในช่วงที่พระพุทธองค์ทรงพระชนม์ชีพอยู่ ในการประทานพรแก่ผู้มาขอพรให้เกิดมงคลใด พระพุทธองค์ มอบหอยสังข์ซึ่งพระพุทธองค์ได้อธิษฐานจิตประทานพรอันเป็นมงคลให้ไป ฉะนั้น การที่เราถวายหอยสังข์เป็นพุทธบูชาก็ด้วยความหมายว่าเราจะได้รับพรอันเป็นมงคลจากพระพุทธองค์

** หอยสังข์ซึ่งใช้ในการบูชาขอพรเป็นหอยสังข์พิเศษซึ่งเรียกว่ามหาสังข์ ก้นหอยสังข์หมุนเวียนกลับข้างจากหอยธรรมดาทั่วไป

66. ปุจฉา สิ่งของซึ่งถวายพุทธบูชา ถวายมาก ถวายน้อย ปฏิบัติอย่างถูกต้องตามพิธีการหรือไม่ อานิสงค์ที่ได้มากน้อยต่างกันหรือไม่?

วิสัชนา พระพุทธเจ้า และพระโพธิสัตว์ทั้งปวงทรงเมตตาท่านไม่ถือสา กำหนดหรือวัดปริมาณ อะไรก็ได้ อย่างไรก็ตามก็ได้ขอให้บูชาด้วยจิตผลที่ได้ก็สมบูรณ์ แต่ในการบูชาธรรมบาลมีรูปแบบ พิธีการ ชัดเจนแน่นอนและต้องมีการปฏิบัติที่ถูกต้องทั้งรูปแบบและพิธีการ ถ้ากระทำได้ถูกต้องผลบุญที่ได้จะมาก

67 ปุจฉา ศीलห้ามดื่มเหล้าถือเป็นศีลสำคัญข้อหนึ่งในพุทธศาสนา แต่ในวัชรยานมีการถวายเหล้าเป็นพุทธบูชาด้วยเหตุใด?

วิสัชนา สภาวะจิตพุทธะนั้นไม่มีอยู่ที่สิ่งของซึ่งเข้ามาเกี่ยวพันด้วย มันอยู่ที่ความสะอาดหรือไม่สะอาดของจิต การมองสิ่งของต่างๆ ก็เหมือนกัน จิตของปุถุชนทั่วไปมองเหล้าก็คือเหล้า พวกอสุระมองเหล้าเป็นอาวุธเหล้าก็เป็นอาวุธ เปรตมองเหล้าเป็นไฟเหล้าก็เป็นไฟ พุทธะมองเหล้าเป็นอมฤตเหล้าก็เป็นน้ำอมฤตเพื่อใช้ในการโปรดสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงอยู่ที่จุดของผู้เกี่ยวข้อง เช่นกันในอาหารก็เกิดมมมองเช่นเดียวกัน ในจิตปุถุชนอาหารที่เข้าปากเป็นสิ่งซึ่งสะอาด สิ่งซึ่งขับถ่ายออกมาเป็นสิ่งสกปรก ดังตัวอย่าง โบราณกาลในทิเบตมีพี่น้องสองคนพี่ชายร่ำรวยศึกษาธรรมในสายพระสูตร ส่วนน้องชายยากจนศึกษาธรรมวัชรยานต้นตระกูล ในวันเทศกาลปีใหม่ พี่น้องทั้งสองได้มาร่วมกันทำพิธีถวายบูชา พี่ชายผู้ร่ำรวยได้จัดข้าวของอาหารอย่างดีในพิธีพุทธบูชา และก็นึกว่าปีนี้

เราได้ถวายสิ่งที่ดีกว่าและมากกว่าเพื่อเป็นพุทธบูชา เราจะต้องได้บุญกุศลมากกว่าคนอื่น ๆ ผลบุญคงทำให้เราได้บรรลุมรรคผลง่ายและก่อนผู้อื่น ส่วนน้องชายซึ่งเป็นคนจนได้นำสิ่งปฏิภูลมาถวายเป็นพุทธบูชาและได้ส่งเสียงอธิษฐานว่า พระพุทธเจ้าทั้งปวงไม่มีจิตซึ่งแบ่งแยกในสรรพสิ่ง ตัวข้าพเจ้ายากจนไม่มีเงินทองที่จะหาสิ่งของมาถวายบูชาขอถวายด้วยใจก็แล้วกัน พระพุทธเจ้าและหมู่พระโพธิสัตว์ในเบื้องบนนภากาศก็ได้เปล่งเสียงว่านี่แหละคือศิษย์แห่งตถาคตที่แท้จริง ตถาคตไม่ได้มองว่าสิ่งของนั้นเป็นอะไร ผู้ให้ให้ด้วยจิตที่ใสสะอาดของนั้นก็สะอาด พี่ชายซึ่งได้เห็นได้ยินก็เกิดสำนึกได้ว่าน้องชายของตนนั้นได้บำเพ็ญจนบรรลุมรรคผลไปนานแล้ว การปฏิบัติในครั้งนี่ที่จริงแล้วน้องชายกระทำเพียงเพื่อต้องการให้พี่ชายตระหนักว่าสรรพสิ่งบริสุทธิ์หรือไม่อยู่ที่จิตของตนเองเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติวัชรยานใช้เหล่าเป็นพุทธบูชาได้ถูกชาวพุทธนิกายสุตตระทั้งหลายโจมตีอย่างต่อเนื่องว่าได้นำสิ่งของมีนเมาสิ่งไม่ดีถวายเป็นพุทธบูชาเป็นการไม่สมควร ในวัชรยานถือว่าเหล่าเป็นน้ำอมฤตที่ดีที่สุดในการถวายแต่ต้องคีติ้มและธรรมบาลผู้ปฏิบัติวัชรยานการถวายเหล่าเป็นพุทธบูชาต้องถวายด้วยจิตอันใสสะอาด หากแม้ถวายด้วยความประสงค์ว่าเมื่อเสร็จพิธีแล้วจะได้ตี้มเองนั้นถือเป็นความผิดรุนแรง ในผู้ปฏิบัติวัชรยานซึ่งยังไม่บรรลุมรรคผลหน้าในการตี้มเหล่า แต่ถ้าจะเป็นต้องกินเหล่าไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ต้องมีปริมาณไม่เกินขนาดของเม็ดแตงโม ในผู้บรรลุมรรคผลแล้ว ไม่มีสุรายาเมาอยู่ในโลก แม้ตี้มเหล่าเป็นร้อยลิตรก็ไม่เมื่อดังเช่น วิทยาคาราตรูปวังท่านเคยตี้มโข้วให้ศิษย์ได้ดู การตี้มเหล่าด้วยความอยากกินเอง หรือกินเนื้อสัตว์เพราะติดใจในรสชาติของเนื้อสัตว์ ล้วนเป็นการผิดศีลทั้งสิ้น สรรพชีวิตเป็นสรรพชีวิตเพราะมีพิษทั้งสามเกี่ยวข้องแลสามพิษก็เป็นสามพิษซึ่งส่งผล พระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้า แม้มีพิษสามเกี่ยวข้องแต่สามพิษมิได้เป็นสามพิษและไม่ให้ผลเช่นอย่างไร

68. ปุจฉา ศีลพระโพธิสัตว์ห้ามกินเนื้อสัตว์ ในการปฏิบัติวัชรยานมีการถวายอาหารคาวและเนื้อสัตว์เป็นพุทธบูชาและก็ไม่ห้ามผู้ปฏิบัติวัชรยานกินเนื้อสัตว์ด้วยเพราะเหตุใด?

วิสัชนา การกินเนื้อสัตว์โดยที่ไม่ยินดีและเอร็ดอร่อยในสิ่งที่กินนั้น เป็นข้อปฏิบัติของผู้ปฏิบัติทุกยานทุกนิกาย การที่ผู้ถือมังสะวิรัตกล่าว การกินนี้ให้โทษผิดศีลเพราะว่าต้องการทำลายชีวิตสัตว์ ขอลถามว่าผู้ถือมังสะวิรัตไม่กินข้าวกินน้ำได้หรือไม่ การได้ข้าวมาแต่ละเมล็ดต้องใช้แรงงานสัตว์ต้องทรมาณสัตว์ต้องเหยียบย่ำทำลายชีวิตสัตว์เล็กสัตว์น้อยในดินขณะทำการเพาะปลูกไปมาน้อยเท่าใดในน้ำก็เช่นกันมีจุลชีพอยู่มากมายการคิดว่าตนเองถือมังสะวิรัตแล้วมีความบริสุทธิ์มากกว่าผู้อื่นเป็นความคิดที่ไม่สมควร การเกิดเป็นมนุษย์อยู่ในวิภวภูสงสารนั้นเป็นการยากที่จะไม่สร้างกรรม สิ่งสำคัญคือการรู้ตัวเอง การมีความละเอียดรอบคอบว่าในทุกขณะที่ชีวิตเรดำรงอยู่ได้มีการเบียดเบียนสรรพชีวิตตลอดเวลา เราจึงต้องประกอบบุญกุศลเป็นประจำเพื่อชดใช้คืน

สรรพชีวิต เพื่อให้สรรพชีวิตที่ถูกเราเบียดเบียนได้ยกระดับจิตวิญญาณยกภูมิของสรรพชีวิตเหล่านั้นให้สูงขึ้นจนสู่ภูมิแห่งมนุษย์และสำเร็จมรรคผลในที่สุด ในผู้ถือมังสะวิรัตควรมีโนจิตปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้ ในผู้ปฏิบัติวัชรยานไม่ห้ามกินเนื้อสัตว์ แต่ก็มีกฎข้อห้ามอยู่มากมายเพราะอยากกินสิ่งให้คนหาให้กิน สิ่งให้ฆ่าให้กิน สอนคนไปฆ่าเพื่อจะได้กิน ฯลฯ การฆ่าสัตว์ถือว่าผิดแน่นอนไม่ว่าด้วยกรณีใดๆ แต่ในผู้บรรลุมรรคผล สามารถนำพาสรรพชีวิตนั้นไปสู่ในที่สูงกว่าโดยฉับพลันฆ่าได้ก็ซุบซิบได้ ไม่ถือว่าเป็นกรรม การกระทำใดๆ ของผู้บรรลุพุทธภาวะเป็นไปเพื่อความหลุดพ้นทุกข์ของสรรพชีวิตเท่านั้น การกระทำใดๆ เป็นเพียงมรรควิธีหรืออุบายะ

69. ปุจฉา การสักการบูชาของวัชรยาน ควรสักการบูชาอย่างไรให้ได้บุญบารมีสูงสุด ขอโปรดได้ชี้แจง?

วิสัชนา วัชรยานจากต้นสู่ลึก จากเล็กถึงใหญ่แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน การสักการบูชาทำได้มากมาย วัชรยานในส่วนต้นใช้ความเคร่งครัดน่าเกรงขามของพุทธสถานและสักการะด้วยของมีค่าสวยงาม เพราะสถานที่สักการะอันความเคร่งขรึมน่าเกรงขามและเครื่องสักการบูชาเป็นของดีมีค่าสวยงาม สามารถทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความปิติดีชื่น จิตมีความเลื่อมใสอย่างลึกซึ้ง ศรัทธาจิตจะพัฒนาขึ้นและทำให้ผู้พบเกิดความเคารพเลื่อมใส พลอยยินดีเกิดศรัทธาจิตปรารถนาแรงกล้ามากขึ้นในการปฏิบัติธรรม จึงมีอานิสงส์มหาศาล ส่วนมหาวัชรยานไม่มีพุทธสถานที่เคร่งครัดน่าเกรงขามเท่าใดนัก ถ้ากระทำในพุทธสถานมีเครื่องสักการะที่ดีสวยงามก็ยิ่งดี ถ้าไม่มีก็ไม่เป็นไรวิธีการบูชาแบ่งได้เป็น ๓ ประเภท

๑ ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศทั่วทิศเป็นเครื่องบูชา เรียกว่าการสักการบูชาภายนอก

๒ ถวายชีวิตร่างกาย บุตร ภรรยา ครอบครัว ญาติมิตร สมบัติพัสดุสถาน เป็นเครื่องบูชาเรียกว่าการบูชาภายใน

๓ ใช้ความกตัญญูต่อบิดามารดา ศรัทธาต่อครูโดยไม่มีข้อแม้ใดๆ เชื่อมมั่นอย่างสูงสุดในวัชรธรรมและพัฒนาขึ้นโดยไม่มีวันเบื่อหน่าย โปรดสรรพชีวิตทั้ง ๖ ภพ หมั่นอาชีพ ให้พ้นทุกข์อย่างเท่าเทียมกันหมด รักษาศีลโดยไม่ละเมิดแม้แต่น้อย ในทุกขณะจิตไม่ลืมโพธิจิต ต้องการรับทุกข์เวทนาแทนเหล่าสรรพชีวิต อุทิศบุญบารมีทั้งปวงแก่สรรพชีวิต ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นบ่อเกิดแห่งพุทธจิต การถวายพุทธจิตถึงเป็นการถวายบูชาอันสูงสุด บุญบารมีที่ได้รับสูงสุดสุดประมาณ คือ ข้าคือพุทธะ พุทธะคือข้า ทุกคนทั้งธรรมล้วนว่างเปล่าธรรมชาติแห่งจิตเดิมบริสุทธิ์และว่างเปล่า มีพุทธสถานมีเครื่องสักการบูชาที่ดี ไม่มีพุทธสถานเครื่องบูชาที่ดี ปฏิบัติธรรมขั้นต้นรูปแบบพิธีการยิ่งมากมายเคร่งครัด ปฏิบัติมหาธรรมยิ่งใหญ่และลึกซึ้งขึ้นเท่าไร ยิ่งเรียบง่ายมากขึ้นเท่านั้น หากแม้จัดวันที่สำคัญควรแก่การทำสักการบูชาทุกวันที่ ๘ ของเดือนเป็นวันที่ระลึกของเหล่าวัชรโพธิสัตว์ บุรุษทั้งหลายโปรดสรรพชีวิตการกระทำบูชาในวันนี้ได้อานิสงส์วิคุณขึ้นอย่างมหาศาล คือวันคือวันที่ ๒๕ ของ

ทุกเดือนเป็นวันที่ระลึกโปรดสรรพชีวิตของเหล่าทากิณีและวันที่บรรลุนิสรพธรรม ระลึกในการโปรดสรรพชีวิตของครุฑุปีหมสมภพในทุกวันที่ ๑๐ ของเดือน อาณิสงส์ทวิคุณขึ้นอย่างมหาศาลหากได้กระทำสักการบูชา

70.ปุจฉา การมนตรากิเชกมีกี่ประเภท บัญบารมีในการมนตรากิเชกเป็นอย่างไรและมีข้อจำกัดในการเข้ารับมนตรากิเชกอย่างไร?

วิสัชนา

ธรรมพิธีมนตรากิเชกนั้นมากมายอาจแบ่งได้เป็น

- 1 มนตรากิเชกกาย (๑๑๑'๑๑๑ วังกูร์)
- 2 มนตรากิเชกวัชรตันตระ (๑๑๑'๑๑๑'ซังวัง)
- 3 มนตรากิเชกปัญญา (๑๑๑'๑๑๑'๑๑๑' เซรับวัง)
- 4 มนตรากิเชกคำสอนอันมีค่า (๑๑๑'๑๑๑'๑๑๑'๑๑๑' ชิควัง ริมโปเซ)

การมนตรากิเชกในแต่ละขั้นตอนล้วนได้รับบุญบารมีเท่าเทียมกันหมด สุดประมาณได้ ผู้ปฏิบัติวัชรธรรมถ้าไม่ได้รับมนตรากิเชกก็ไม่สามารถเข้าบำเพ็ญปฏิบัติได้ ดังตัวอย่างการตั้งองค์ชายให้เป็นรัชทายาทบัลลังก์ต่อไปส่งอาณิสงส์ในการมนตรากิเชกวัชรยานคือการที่พุทธศาสนิกชนทั่วไปได้เลื่อนเป็นพุทธะบุตร รับพลังอำนาจในการเข้าสู่พุทธะภูมิ การมนตรากิเชก กาย วาจา ใจ และปัญญาในการบรรลุช่วยให้เห็นถึงตัวอย่างของสภาวะจิตนิพพานที่บังเกิด

ข้อจำกัดในการรับมนตรากิเชก การมนตรากิเชกธรรมแห่งพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ผู้ทรงเมตตาผู้มีข้อปฏิบัติน้อยกว่า ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ แต่ในการมนตรากิเชกวัชรธรรมมีข้อจำกัดมาก มีอาจให้ทุกคนเข้ารับได้ ต้องเป็นเฉพาะศิษย์ที่ได้รับการคัดเลือกจากพระอาจารย์แล้วเท่านั้น

71.ปุจฉา ในพิธีมนตรากิเชกหากมีเด็กเข้าร่วมด้วย แต่เด็กวิ่งเล่นกระจองอแง จะเป็นอุปสรรคต่อความศักดิ์สิทธิ์แห่งพิธีกรรมหรือไม่?

วิสัชนา ไม่เป็นอุปสรรคเลย สรรพสำเนียงทั้งปวง เสียงเด็ก เสียงนกกา เสียงลม เสียงสัตว์ร้อง เสียงคนพูดหรือแม้แต่เสียงสวดมนต์ล้วนเป็นสำเนียงแห่งธรรมชาติ ในวัชรตันตระธรรมถือว่าเป็นเสียงแห่งพุทธะ

72. ปุจฉา สถานที่ปฏิบัติธรรมดีหรือไม่ดีมีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมความสำเร็จในการปฏิบัติธรรมหรือไม่ ?

วิสัชนา มีส่วนเกี่ยวข้องแน่นอนสำหรับผู้ปฏิบัติธรรมทั่วไป เช่น ภูเขาพุ่ม่อชัว เป็นสถานที่ที่บรรลุมรรคผลของ พระโพธิสัตว์กวนอิม อุโถ่ชัว โจ่โป่ จิวฮัว เป็นต้นแดนที่พระโพธิสัตว์มีญชุตรี พระสมัตร์ภัทร พระกษิติครรภ์ บรรลุธรรมที่เหล่านี้เป็นสถานที่อันสวยงามแน่นอนย่อมได้พลังแห่งพุทธะปกคลุมอยู่ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติคล้อย ตามบรรลุผลได้ง่ายขึ้น แต่ในผู้บำเพ็ญมหาวัชรตันตระธรรม พุทธะคือข้า ข้าคือพุทธะ ทุกสถานที่ของข้าคือ พุทธสถาน ดังนั้นทุกสถานที่จึงไม่แตกต่างกัน

73. ปุจฉา ในการปฏิบัติธรรมในพระพุทเจ้าหรือพระโพธิสัตว์องค์หนึ่งๆควรจะใช้ประจำภาวนาแต่ละแบบ อย่างไร?

วิสัชนา ในโบราณกาลผู้บำเพ็ญมักใช้พลังแห่งวัตุธาตุเพื่อหนุนเสริมพลังของผู้ปฏิบัติ ดังเช่นผู้ปฏิบัติธรรมพระ โพธิสัตว์กวนอิมจะใช้ประจำทำด้วยแก้วคริสตัลและเมล็ดโพธิ์ หรือผู้ปฏิบัติธรรมอมิตายุสโพธิสัตว์จะใช้ประจำ จากปะการังและเมล็ดโพธิ์ ผู้วัชรสัตต์โตใช้ประจำเพชรและเมล็ดโพธิ์ ธรรมะอันมากมายเช่นก็ประจำก็มีมาก ชนิด มีประจำประเภทเดียวที่ใช้กับการปฏิบัติทุกๆธรรมคือประจำจากเมล็ดโพธิ์เนตรหงส์ที่ให้พลังในการหนุน เสริมเท่าเทียมกัน

74. ปุจฉา ผู้ปฏิบัติธรรมทั่วไปมักกังวลและกลัวในอุปสรรคความยากลำบากที่เกิดขึ้นในห้วงแห่งการปฏิบัติจะ แก้ไขอย่างไร?

วิสัชนา ผู้ปฏิบัติในนิคายสุตระทั้งปวงย่อมเป็นเช่นนั้น แต่ในการปฏิบัติพุทธวัชรตันตระธรรมทุกขียังมากยิ่งขึ้น ลำบากมากยิ่งขึ้นดังเช่นต้นไม้ใหญ่กิ่งก้านใบยิ่งมากลูกยิ่งดก

75. ปุจฉา เมื่อเริ่มสวดมนต์จิตเตลิดุดจมาป่ายากที่จะสงบควรปฏิบัติอย่างไร?

วิสัชนา จิตถึงที่ใด วิญญาณถึงที่นั่น การภาวนาให้ตั้งจิตในอักขระที่ภาวนาเพ็งพิจารณาในอักขระแต่ละตัวให้ ชัดเจน จิตก็ไม่เตลิดไปไหน

76. ปุจฉา การสวดมนต์โดยตั้งจิตที่จะปฏิบัติเพื่อให้อาณิสงส์เกิดแต่สรรพชีวิตทั้งปวงแล้วจึงเริ่มสวดมนต์เช่นนี้ ถูกต้องหรือไม่

วิสัชนา แน่่อนการปฏิบัติธรรมทุกชนิด เพื่อสรรพชีวิตทั้งปวงอาณิสงส์ที่สะท้อนกลับมายิ่งมากมายมหาศาล เป็นหลักอันสำคัญของวัชรยานที่เรียกว่าหลักโพธิจิต

77. ปุจฉา ในวัฒนธรรมการหมนล้อธารณีกับการสวดธารณีด้วยปากได้อานิสงส์แตกต่างกันหรือไม่?

วิสัชนา การใช้มือหมนล้อธารณี ตั้งจิตอยู่ในธารณี อานิสงส์ที่ได้ไม่แตกต่างกับการสวดธารณี วัฒนธรรมของชาวทิเบต เมื่อคนที่อายุ ๔๐ ปีขึ้นไปแล้วยังไม่มีกงล้อมนต์ถือหมน ผู้พบเห็นและมีก็จะมอบให้เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่า อายุขัยเร่งรัดมาแล้ว เวลาเหลือน้อยแล้วต้องเร่งเพียรปฏิบัติ

78. ปุจฉา ผู้ปฏิบัติธรรมโดยการภาวนาธารณีจะมีธรรมบาลพิทักษ์รักษาปกป้องตนเองอยู่ใช่หรือไม่?

วิสัชนา คนที่ปฏิบัติแม้เพียงระลึกถึงอักขระ (ฮฺ) อา เพียงตัวเดียว ก็จะได้รับ การพิทักษ์จากธรรมบาลทั้งปวง นับประสาอะไรกับผู้ภาวนาธารณี ถือปฏิบัติวัชรธรรม เทพธรรมบาลจะคอยพิทักษ์รักษาอยู่ตลอดเวลาไม่ห่างกาย เพียงแต่ผู้ปฏิบัติยังมีฉันทะไม่ลึกล้ำพอที่จะรับรู้ได้ด้วยตนเอง

79. ปุจฉา อยู่ในที่ไม่สะอาดสวดภาวนาชื่อพระพุทธรูปหรือสวดธารณีไม่ทราบว่าจะเป็นการไม่เคารพหรือไม่?

วิสัชนา การแบ่งแยกเป็นจิตสามัญของสรรพชีวิต ในจิตแห่งผู้บรรลุมิได้มีการแบ่งแยก ยิ่งบรรลุธรรมสูงขึ้นเท่าใดการแบ่งแยกยิ่งน้อยลงเท่านั้น เว้นแต่การสวดภาวนาคาถาในองค์ยึดมั่นและธรรมบาลซึ่งมีข้อห้ามข้อจำกัดที่จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง

หมายเหตุ ยึดมั่น (เทพพุทธรูป) คือวัชรกายของพระพุทธรูปเจ้า ในสรรพชีวิตทั้งมวลเดิมแท้แล้วก็คือพุทธรูป เมื่อเป็นธรรมกายจะต้องมีวัชรกายอีกภาคหนึ่ง พุทธจิตมีต้นกำเนิดจากอาทิพุทธรูปทั้งสิ้น ดังนั้นพุทธรูปจิตและวัชรกายของเราก็คือพุทธรูปจิตและวัชรกายของพระพุทธรูปเจ้าด้วย หรือที่เข้าใจกันโดยทั่วไปคือ ยึดมั่นคือพระพุทธรูปปางดูซึ่งทรงพลังกำลังมหาศาลในการหนุนส่งให้บรรลุมรรคผล

80. ปุจฉา หากตื่นขึ้นตอนเช้ายังไม่ได้ล้างหน้าทำความสะอาดจะสามารถไหว้พระสวดมนต์ได้หรือไม่?

วิสัชนา ผู้ปฏิบัติวัชรธรรม ไม่ว่าขณะใดจิตพุทธรูปคือจิตตน ดังนั้นจึงไม่มีขณะใดที่สะอาดหรือขณะใดที่ไม่สะอาด ดังตัวอย่างการคำนวณพิสูจนมมใดมมหนึ่งอีกสามมมย่อมรู้ได้ ข้อสำคัญคือโพธิจิตและจิตพุทธรูป

81. ปุจฉา เคยได้ยินคนพูดว่า ผู้บำเพ็ญวัชรธรรม ไม่ว่าจะสวดภาวนาคาถาหัวใจต้องได้รับมนตราภิเษกถ่ายทอดจากพระวัชรอาจารย์ด้วยตนเอง จึงสามารถสวดภาวนาได้ไม่เช่นนั้นจะถือเป็นการลักขโมยธรรมไม่เพียงให้คุณกับให้โทษ ไม่ทราบว่ามีเหตุผลเช่นไร

วิสัชนา สวดภาวนาคาถาที่ผ่านการถ่ายทอดโดยพระวัชรอาจารย์ผู้ปฏิบัติจะได้รับบุญบารมีมากมาย แต่หากปฏิบัติโดยไม่ได้รับการถ่ายทอดจากพระวัชรอาจารย์แล้วบุญบารมีจะได้น้อย ส่วนโทษทัณฑ์ในการลักขโมยธรรม

พระสูตรพระคัมภีร์ใดๆไม่เคยมีการระบุไว้ พระพุทธเจ้าทั้งทศทิศมีเมตตาจิต แต่สิ่งที่แตกต่างกันอยู่ที่บุญบารมีที่ได้รับ ในผู้ที่มีปณิธานในการปฏิบัติแต่ไม่สามารถหาพระอาจารย์ถ่ายทอดธรรมให้ได้สามารถได้รับการยกเว้นให้ปฏิบัติได้ โดยการตั้งองค์พุทธะนั้นระลึกด้วยความศรัทธามั่นกราบนมัสการแล้วสวดคาถาท่าน ๓ ครั้ง ตั้งมั่นว่าท่านถ่ายทอดธรรมนั้นให้แก่เราแล้ว จึงนำไปปฏิบัติได้ แต่ห้ามมิให้ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นต่อ ให้เริ่มต้นโยการตั้งจิตของรับจากพระพุทธเจ้าหรือพระโพธิสัตว์เจ้าของธรรมวินัยนั้นโดยตรงแต่ก็จำกัดเฉพาะธรรมะทั่วไปเท่านั้น ยกเว้นธรรมวิธีขั้นสูงที่ห้ามนำไปปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเด็ดขาด ต้องได้รับการมนตราภิเษกและมีพระอาจารย์คอยดูแล

82. **ปุจฉา** การสวดภาวนาชื่อพระพุทธเจ้าหรือภาวนาคาถาหัวใจมีบุญบารมีอย่างไร

วิสัชนา การสวดภาวนาชื่อพระพุทธเจ้าหรือภาวนาคาถาหัวใจมีบุญบารมีอย่างมหาศาล กรรมทั้งปวงในสรรพชีวิตมีแหล่งกำเนิดมาจาก กาย วาจา ใจ ดุจดั่งเสื้อผ้าที่สวมใส่ย่อมสะสมสิ่งสกปรกไว้ หากไม่ซักล้างก็จะสกปรกมากขึ้นเรื่อยๆ การซักล้างย่อมทำให้เสื้อผ้าสะอาดได้ เพียงแต่ต้องขยันซักล้างทุกครั้งที่ได้สวมใส่ กาย วาจาใจก็เช่นกันมีการใช้งานตลอดเวลาจึงต้องมีการชำระล้างอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน การสวดภาวนาเป็นวิธีการหนึ่งในการชำระล้างกายวาจาใจ เมื่อกรรมทั้งปวงซึ่งเปรียบดั่งสิ่งปฏิกูลถูกชำระล้างแล้ว แหล่งกำเนิดทั้งสามก็ใสสะอาดการบรรลुพุทธะก็บังเกิดขึ้น

83. **ปุจฉา** จตุสัณณะในวัชรยานมีความหมายอย่างไร?

วิสัชนา จตุสัณณะ คือ ไตรสัณณะซึ่งเพิ่มการขอรุให้เป็นสัณณะอีกหนึ่ง อันมี คุรุหรือลามะสัณณะ พุทธสัณณะ ธรรมสัณณะ และสังฆสัณณะ

84. **ปุจฉา** การภาวนาถึงจตุสัณณะ มีบุญบารมีอย่างไร?

วิสัชนา จตุสัณณะเป็นรากฐานของผู้ปฏิบัติวัชรยาน บุญบารมีได้อย่างสุดประมาณได้ มีนิทานเรื่องหนึ่งเล่าให้ฟังในครั้งกระโน้น ในทิเบต มีชายผู้หนึ่งศรัทธาในพุทธศาสนาและได้สวดภาวนาจตุสัณณะเป็นประจำเกือบตลอดเวลา สร้างความไม่พอใจขวางตาผู้ไม่ได้เป็นชาวพุทธหลายคนที่อยู่ในบริเวณเดียวกันนั้น พวกเขาจึงปรึกษาวางแผนทำร้ายชายชาวพุทธนั้น แต่ด้วยกฎหมายของทิเบตนั้นแรงมากในเรื่องการฆ่าคนตาย จึงไม่กล้าลงมือทำร้ายชายชาวพุทธกับมือตนเอง แผนการคือจะหลอกล่อให้ชายผู้นั้นไปให้เสือแม่ลูกอ่อนกิน ถ้าเสืออยู่ในชอกหุบเขา บนเขานั้นมีต้นไม้โบราณยื่นกิ่งก้านออกไป ถ้าปีนต้นไม้ขึ้นก็สามารถมองเห็นเสือแม่ลูกอ่อนได้อย่างชัดเจน กลุ่มผู้วางแผนได้แอบไปเลี้ยงกิ่งไม้แล้วพรางไว้ แล้วก็ไปชักชวนให้ชายชาวพุทธนั้นไปดูเสือด้วยกันและเว้นกิ่งไม้ที่เสียดกลางไว้เพื่อให้ชายชาวพุทธผู้นั้นปีนขึ้นไปเมื่อชายผู้ศรัทธานั้นปีนขึ้นไปบนกิ่งไม้ก็

หักตกลงไปในถ้ำเสือ ในเวลานั้นเสือออกไปหาอาหารพอดี ชายผู้ศรัทธานั้นกลัวเป็นอันมากแต่ไม่สามารถทำ
ประการใดได้ด้วยหน้าผาสูงชันไม่มีทางปีนป่ายขึ้นมาได้ แต่ด้วยความเคยชินเมื่อไม่มีทางอื่นก็นั่งสำรวมจิตนั่ง
ลงภาวนาเพื่อรอให้ตนเป็นอาหารของเสือต่อไป ไม่นานนักแม่เสือกก็ลากเหยื่อกลับมา ชายผู้นั้นก็กลัวมากแต่ก็ได้
แต่หลบตาภาวนาคาถาตุสรณะรอให้เสือมาขย้ำ แม่เสือดอนแรกที่เห็นคนก็แสดงอาการดุร้าย จ้องจะเข้าจู่โจม
สักครู่ต่อมาก็คลายความดุร้ายลง และลากซากสัตว์ที่ล่ามาได้ไปให้ลูกตนเองกินโดยไม่สนใจชายผู้นั้น วันที่สอง
แม่เสือกออกไปล่าเหยื่ออีกแต่ดูแล้วรู้สึกว้าว่าแม่เสือกไม่ดุร้ายเช่นเดิมอีก ชายผู้นั้นก็สวดภาวนาตุสรณะอยู่
ตลอดเวลาในใจคิดว่าวันนี้ถ้าแม่เสือกไม่ได้เหยื่อมา ด้วยความหิวก็คงไม่พ้นที่จะจัดการตนเป็นอาหาร เมื่อแม่เสือก
กลับมาและได้เหยื่อกลับมาป้อนลูกตั้งเมื่อวาน วันที่สาม แม่เสือกยังคงได้เหยื่อกลับมาและยังได้ใช้เท้าเขี่ยเนื้อ
ก้อนหนึ่งมาให้ชายผู้ศรัทธานั้นได้กินด้วย เสือและคนจึงอยู่ด้วยกันอย่างกลมเกลียวชายผู้นั้นไม่อดตายเพราะ
เสือแบ่งเนื้อให้กิน จนวันที่ห้า ก่อนที่แม่เสือกจะออกจากถ้ำ ได้มาหมอบที่หน้าชายผู้นั้นและใช้หาสะกิดเท้าชาย
ผู้นั้นแล้วชี้มาบนหลังเสือ ชายคนนั้นก็เข้าใจและขึ้นขี่หลังแม่เสือก แม่เสือกได้นำชายผู้นั้นออกจากถ้ำและชายผู้
นั้นก็ได้กลับบ้านอย่างปลอดภัย กลุ่มผู้วางแผนร้ายเห็นชายชาวพุทธกลับมาบ้านอย่างปกติ หลังจากฟังเรื่องราว
แล้วพวกเขาเหล่านั้นก็หันมาเลื่อมใสในพุทธศาสนาและดำเนินตามชายชาวพุทธนั้นอย่างเคร่งครัด

85 ปุจฉา การภาวนาคาถาอักขระมหาวิद्याศักดิ์สิทธิ์หาคำของพระโพธิสัตว์กวนอิมได้บุญบารมีอย่างไร?

วิสัชนา “โอม.มา.ณี.เป.เม.โฮง.” อักขระมหาวิद्याศักดิ์สิทธิ์หาคำของพระโพธิสัตว์กวนอิมเป็นจิตมุทรานันต์
ล้ำ การสวดภาวนาได้บุญบารมีอันประมาณค่ามิได้ เป็นที่สรรเสริญของพุทธะทั่วทุกทิศ การเขียนอักขระ
ศักดิ์สิทธิ์หาคำดุจดั่งการเขียนพระไตรปิฎก (กันจัวร์ ๗๗๘) ดับอวิชชาเป็นปัญญาสุ่มรรคผล

พระอรรถกถาธรรม (ตันจัวร์ ๗๗๘) ของทิเบตได้บันทึกอานิสงส์เอาของอักขระศักดิ์สิทธิ์หาคำมี
๑๐ อย่างดังนี้

1. ขจัดเภทภัยจากภูตผีปีศาจทั้งปวง
2. ขจัดโรคภัยจากความหนาวร้อนของดินฟ้าอากาศ
3. ช่วยให้พ้นความทุกข์ที่เกิดจากน้ำไฟ
4. ดำรงตนด้วยบุญวาสนาอายุวัฒนะ
5. ขจัดรากเหง้าด้วยความทุกข์คือ โลก โกรธ หลง
6. ขจัดความชั่วทั้งปวง ปิดหนทางสู่การกระทำผิดศีล
7. ขจัดอุปสรรคทั้งหลายในการบรรลุโพธิศกภูมิ

8. ภาวนาหนึ่งแสนจบสามารถปิดทวารทั้งสาม
9. ภาวนาหนึ่งล้านจบสามารถโปรดสรรพชีวิตทั้ง ๖ ภพภูมิ
10. ภาวนาสิบล้านจบขึ้นไปบรรลุมรรคสัมโพธิญาณโดยไม่ต้องสงสัย

86 ปุจฉา บางครั้งทำโมฆะมหาวิทยาลัยศักดิ์สิทธิ์หาคำจึงมีเจ็ดคำ ต่างกันหรือไม่

วิสัชนา อักษรศักดิ์สิทธิ์หนึ่งคำที่เพิ่มขึ้น คือ รุโธ “ฮรี” เป็นอักษรประจำองค์พระโพธิสัตว์กวนอิมเรียกว่าถ้ำว่าตราประจำตระกูล

87 ปุจฉา บุญบารมีจากการภาวนามหากรุณาธารณีและมหาวิทยาลัยศักดิ์สิทธิ์หาคำแตกต่างกันหรือไม่?

วิสัชนา ไม่แตกต่างกัน มหากรุณาธารณีเป็นคาถายาว มหาวิทยาลัยอักษรศักดิ์สิทธิ์หาคำเป็นคาถาหัวใจ และถือกว่าเป็นคาถาหัวใจของมหากรุณาธารณีด้วย คาถายาวมีความหมายถึงการสรรเสริญอ่อนน้อมให้พระโพธิสัตว์ท่านเมตตากรุณาโปรดสรรพชีวิตดุจดั่งผู้น้อยอ่อนน้อมขอให้ผู้ใหญ่ช่วย พระโพธิสัตว์กวนอิมท่านเปี่ยมด้วยโพธิจิต ท่านไม่แบ่งแยกสรรพชีวิตทั้งปวง เมื่อขอก็ให้ส่วนการสวดคาถาหัวใจ ดุจดั่งการขอตรงๆที่ผู้ขอต้องมั่นใจในศรัทธาของตนต่อพระโพธิสัตว์ท่าน หรืออีกนัยหนึ่งในการปฏิบัติวัชรยาน มโนจิตที่สำคัญข้อหนึ่งคือ “โพธิสัตว์คือข้า ข้าคือโพธิสัตว์” การสวดคาถาหัวใจคือการปฏิญาณว่าข้าจะช่วยเหลือสรรพชีวิตผู้ตกทุกข์ทั้งปวง ปฏิบัติดังพระโพธิสัตว์ท่านปฏิบัติ และทำยสุตปลดเปลื้องทุกข์แก่ร่างเดิมของตนให้บรรลุปุทธะภาวะด้วย

88 ปุจฉา ปฏิบัติภาวนาในองค์พระพุทธรูปดาดฉัตรขาว (สันสกฤต : อุกนิศลิตตปทรา) (ภาษาจีน : แปะซัวโกะฮุ กบ้อ) (ภาษาทิเบต : འཇགས་མ་གཏུགས་དཀར།) มีบุญบารมีอย่างไร?

วิสัชนา บำเพ็ญธรรมพุทธมรรคฉัตรขาวได้บุญญา มหาเดชาบารมีอันประมาณมิได้ ศัตรูผู้ปองร้ายหลบลิ้นหนีหน้า ปกป้องจากคุณไสย คำสาปแช่งอวิชชาทั้งปวง ปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ ภัยจากการปองร้ายทั้งปวง ภัยจากคดีความทั้งหลาย ปกป้องมิให้ตกเข้าสู่อบายภูมิทั้งชาตินี้และชาติหน้า ในพระคาถาศุรางคมสมาธิ (เล่งเจี่ยมจิว) ซึ่งเป็นพุทธพจน์ของพระศากยมุนีพุทธเจ้า ก็มีกล่าวถึงพระคาถานี้ด้วย ในโบราณกาลชาวทิเบตที่นับถือนิยายคำซึ่งนอกพุทธศาสนามีวิชาคุณไสยที่ร้ายกาจมาก หากคิดทำร้ายผู้หนึ่งผู้ใดก็จะสวดคาถาทำคุณไสยให้คนผู้นั้น เป็นวัวเป็นควายหรือเป็นสัตว์เดียรฉานหรือทำให้เสียชีวิต หรืออาจเนรมิตกายตนให้เป็นเสือกันกินผู้คนให้เสียชีวิต โดยที่กฎหมายเอาผิดไม่ได้หากแม่ผู้ให้พบเห็นเรื่องนี้ขอเพียงสวดคาถาพระพุทธรูปดาดฉัตรขาว

๗ จบ วิชาคุณไสยทั้งปวงจะหมดความศักดิ์สิทธิ์ทันที ผู้ใช้วิชาไม่สามารถแปลงกายตนออกมาทำร้ายผู้อื่นได้ เมื่อครั้งที่อาตมาอยู่ที่เสฉวน ศิษย์ชาวเฉิงตูซึ่งมีฐานะดีมาเล่าให้ฟังว่าเขาได้นำคาถาที่อาตมาเขียนให้ตั้งบูชาหน้าบ้าน ช่วยเวลานั้นเกิดการจลาจล ทหารพวกหนึ่งได้เข้าปล้นชิงบ้านเรือนที่มีฐานะทั่วไป เขาเองทำอะไรไม่ถูกได้แต่ปิดบ้านเงียบไว้ พวกทหารจลาจลมาถึงบ้านแต่หาทางเข้าบ้านไม่พบและไม่สามารถเข้าบ้านได้สุดท้ายก็ยกพวกจากไป บ้านตนจึงไม่ได้รับความเสียหายใดๆนี้แสดงให้เห็นถึงอำนาจพระคาถาพระพุทธรูปธรรมดานั้ตร ชาวแม่แต่การตั้งบูชาเท่านั้น ซึ่งบุญบารมีนั้นเปรียบเทียบไม่ได้กับการบำเพ็ญภาวนาซึ่งได้อานิสงส์มหาศาลต่างกันมาก

89 ปุจฉา สวดภาวนาคาถาพระพุทธรูปธรรมดานั้ตรชาวบพทวายและบพทสี่นให้ผลต่างกันหรือไม่

วิสัชนา ไม่แตกต่างกัน การสวดภาวนาคาถายาวเป็นการสวดสรรเสริญ อ้อนวอนขอความกรุณา การสวดคาถาสี่นเป็นการสวดแบบมนโวัชระยาน “องค์ท่านคือข้า ข้าคือองค์ท่าน”

90 ปุจฉา สวดคาถาวัชระคติหกภูมิ (ลักเต่ากิมกั้งจิว) มีบุญบารมีอย่างไร?

วิสัชนา เป็นคาถานำสู่การบรรลุพุทธะ คือเมื่อนำมาแขวนไว้กับตัวก็สามารถนำสู่การบรรลุพุทธะได้ ผู้ซึ่งได้ยินได้เห็น ได้สัมผัส คาถานี้ก็สามารถจัดซึ่งเวรกรรมทั้งปวง ผู้ปฏิบัติในพระคาถานี้เมื่อตายอัฐิจะกลายเป็นพระธาตุ พระคาถานี้เป็นพระคาถาของพระอาทิตย์พุทธเจ้า ได้ถ่ายทอดให้พระพุทโธโรจนะ มีเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งว่า “มีผู้บำเพ็ญธรรมผู้หนึ่งอาศัยอยู่ใกล้ทะเลสาบซึ่งอยู่ติดกับแม่น้ำ กาลครั้งหนึ่งอากาศแห้งแล้งมากแม่น้ำและทะเลสาบก็เหือดแห้ง เหล่าปลาในทะเลสาบได้ตายลงทุกวันเพราะน้ำเริ่มแห้งลงๆด้วยจิตเมตตาชายผู้บำเพ็ญได้ซื้อปลาขึ้นเป็นหาบนำไปปล่อยในแม่น้ำทุกวันเท่าที่กำลังตนจะทำได้ แต่ก็ไม่ทันปลายยังคงตายเป็นจำนวนมาก ชายผู้นั้นสังเวชใจ และผู้ขึ้นว่า “สรรพชีวิตที่ได้รับการช่วยเหลือมีจำนวนน้อยนิด แต่ที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือกลับมีจำนวนมาก จะช่วยสรรพชีวิตทั้งหมดเป็นเรื่องที่ยากเย็นจริงๆ” ในขณะที่นั้นพระพุทโธโรจนะได้ปรากฏกายขึ้นและได้ตรัสกับชายผู้นั้นว่า “การช่วยเหลือสรรพชีวิต ด้วยวิธีที่เจ้ากำลังทำอยู่แน่นอนช่วยเหลือสรรพชีวิตได้จำนวนน้อย หากใช้พุทธธรรมช่วยสรรพชีวิต สรรพชีวิตก็สามารถช่วยตนเองได้” ชายผู้บำเพ็ญธรรมจึงขอให้พระพุทโธโรจนะจึงได้ตรัสสอนคาถานี้ให้ เมื่อชายผู้บำเพ็ญสวดคาถาวัชระคติหกภูมิ ๗ จบ ปลาในบริเวณนั้นทั้งที่ตายแล้วและยังไม่ตายล้วนไปจุติในดินแดนสุขาวดีโดยถ้วนทั่ว ดังนั้นบุญบารมีของพระคาถานี้จึงมหาศาลสุดพรรณนา

91 ปุจฉา คณาจารย์โรคที่ท่านอาจารย์ถ่ายทอดให้ฉันมีอันสงส้อย่างไร

วิสัชนา คณานี้เป็นคาถาลับสุดยอดของทิเบต สามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บและโรคประหลาดต่างๆ เมื่อครั้งที่กษัตริย์ตรีชง เตเชน อัญเชิญองค์คุรุปัทมสมภพมาสอนพุทธศาสนาในทิเบตเวลานั้นชาวทิเบตทั้งปวงนับถือและดำรงอยู่ในวังวนแห่งคุณไสย ภูตผีปีศาจ ประชาชนเป็นโรคประหลาดต่างๆ จำนวนมาก และในเวลานั้นไม่มียา ไม่มีหมอดีๆ ประชาชนตกทุกข์ได้ยากเป็นอย่างยิ่ง เมื่อองค์คุรุปัทมสมภพจะเดินทางมายังทิเบต พระอวโลกิตเศศวรพันเนตรพันกรจึงประทานคาถาบทนี้ให้ โรคภัยที่เกิดจากคุณไสย จากภูตผีปีศาจล้วนถูกขจัดทิ้งให้ผลทันตา นอกจากโรคซึ่งเกิดจากเวรกรรมของผู้ป่วย หากแม้รักษาแล้ว ๓ ครั้งไม่หาย ผู้ป่วยต้องบำเพ็ญพระวัชรสูตรว่าสำนึกผิดจากใจและปณิธานในการปฏิบัติกุศลกรรมตลอดไปจึงจะให้ผลตอบสนองในการรักษา

92 ปุจฉา พระคาถาของพระโพธิสัตว์องค์ใดที่ให้อันสงสอในการป้องกันภัยมากที่สุดจากอาวุธทั้งปวง และภัยจากธรรมชาติน้ำไฟอากาศ ขอพระอาจารย์ท่านเมตตาแนะนำด้วย

วิสัชนา พระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ทั้งปวงล้วนโปรดสรรพชีวิตทั้งหลายให้พ้นทุกข์บุญบารมีล้วนไม่แตกต่างกัน หากเป็นคาถาวัชรยานก็มีพระคาถามหาวิद्याศักดิ์สิทธิ์หกคำหรือพระคาถาของพระโพธิสัตว์ดารา ๒๑ พระองค์

93 ปุจฉา พระคาถาแห่งสรรพพุทธะ ให้บุญบารมีเช่นไรขอพระอาจารย์ชี้แจง

วิสัชนา พระคาถาแห่งสรรพพุทธะล้วนมีบุญบารมีเนกอนันต์พระพุทธทั่วทิศล้วนกำเนิดนาคธารณี หากไม่มีธารณีจะไม่สามารถบรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณได้ ธรรมธารณีทั้งปวงเป็นแก่นแท้จากจิตของพระพุทธเจ้า แต่ละองค์สืบทอดต่อกันมา ส่วนบุญบารมีนั้นมีเพียงพระพุทธเจ้าด้วยกันเองเท่านั้นที่รู้ได้แม้แต่พระโพธิสัตว์ในภุมิที่ ๑๐ เองยังไม่สามารถรับรู้ได้หมด มีหรือที่ปุถุชนจะสามารถรับรู้ถึงบุญบารมีแห่งสรรพพุทธะได้อย่างลึกซึ้งครบถ้วน ดังนั้นจึงขอนำบุญบารมีแห่งสรรพพุทธะมากล่าวโดยสังเขปดังนี้

๑ หากเขียนคาถานี้ใส่ไว้ในองค์พระพุทธรูป ในเจดีย์ ในกระดิ่งหรือเขียนบนธง บนแท่น บนประตู่ บนกระดาน บนแผ่นไม้ บนแพรพรรณ บนผนัง หากสรรพชีวิตได้สัมผัส ได้เห็น ได้ผ่านได้เงา หรือได้รับฝุ่นละอองที่จับต้องบนคาถาธารณีแล้วปลิวมาต้อง ล้วนสามารถขจัดเวรกรรม ในกาลข้างหน้าล้วนได้บรรลุเป็นพุทธะ

๒ เขียนคาถาไว้ในหมวก สวมบนศรีษะหรือเขียนบนผ้าหรือกระดาษแขวนติดตัวหรือเขียนบนธงยาว เมื่อลมพัดผ่าน ลมที่ผ่านไปต้องสรรพชีวิต หรือเขียนบนระฆังกลอง กระดิ่งฉาบหรือสิ่งของที่ทำให้เกิดเสียง ผู้ได้ยินได้สัมผัสล้วนได้รับการจัดการอกุศลกรรมทั้งปวง ในอนาคตกาลต้องรู้แจ้งบรรลุพุทธะ

๓ หากเขียนคาถาในถ้ำในภูเขาหรือสวดคาถาลงในแม่น้ำลำคลอง หรือสวดท่ามกลางกระแสลมหรือสายฝน หรือสวดหน้าพระอาทิตย์หรือต่อหน้าแสงไฟหรือสวดส่งคนตาย สรรพชีวิตในดินน้ำอากาศ ต่างได้รับรสพระธรรม ในอนาคตกาลล้วนได้เข้าสู่ธรรมและบรรลุมรรคผล

๔ สรรพชีวิตที่มีกรรมหนักเช่นถูกลงโทษในนรกอเวจีหากได้รับสัมผัสนี้ไม่ว่าทางใดทางหนึ่งจะได้กลับมาสู่ดินแดนซึ่งพระพุทธเจ้าพระองค์นั้นได้ประกาศธรรมไว้และบรรลุธรรมในที่สุด

๕ ผู้สวดภาวนาธารณีย์ด้วยตนเอง วาจาที่พูดออกมาไม่ว่าดีหรือร้าย เหล่าเทพธรรมาลลันได้ยินเป็นเสียงแห่งการแสดงธรรมของพระพุทธเจ้า ย่อมช่วยเหลือพิทักษ์คุ้มครอง ขอสิ่งใดได้สิ่งนั้น สิ่งสำคัญอยู่ที่ศรัทธาในจิตของผู้ปฏิบัติต้องมั่นคงแน่วแน่และเชื่อในอานุภาพแห่งธารณีย์

ในมหากรุณาธารณีย์ของพระโพธิสัตว์กวนอิมพันเนตรพันกรกล่าวว่าผู้สวดภาวนาจะไม่ตายด้วยลักษณะ ๑๕ ประการดังนี้

- ๑ ไม่ตายด้วยความอดอยากทุกข์ทรมาน
- ๒ ไม่ตายด้วยเครื่องทัณฑ์ทรมาน
- ๓ ไม่ตายด้วยการสู้รบในสมรภูมิ
- ๔ ไม่ตายด้วยการสู้รบในสมรภูมิ
- ๕ ไม่ตายด้วยสัตว์ร้าย
- ๖ ไม่ตายด้วยสัตว์พิษ
- ๗ ไม่ตายด้วยกาดกน้ำหรือถูกไฟครอก
- ๘ ไม่ตายด้วยยาพิษ
- ๙ ไม่ตายด้วยหนอนพิษ
- ๑๐ ไม่ตายด้วยอาการคลุ้มคลั่ง
- ๑๑ ไม่ตายด้วยการตกผาหรือตกจากที่สูง
- ๑๒ ไม่ตายด้วยการถูกใส่ร้าย
- ๑๓ ไม่ตายด้วยคุณไสยหรือภูตผีปีศาจ
- ๑๔ ไม่ตายด้วยโรครุมเร้า
- ๑๕ ไม่ตายด้วยการทำร้ายตนเองหรือฆ่าตัวตาย

ธารณีกวนอิมสิบเอ็ดพักตร์ให้บุญบารมี ๔ ประการ

๑ เมื่อใกล้สิ้นอายุขัยจะได้พบสรรพพุทธะ

๒ จะไม่ตกสู่อบายภูมิตลอดกาล

๓ ไม่ตายด้วยเภทภัยทั้งปวง

๔ ไปจุตยงฺกุขาวตี

94. ปุจฉา วัชรธารณีให้บุญกุศลอันสุดประมาณ ขอกราบเรียนท่านอาจารย์ว่าต้องปฏิบัติเช่นไรจึงได้รับบุญบารมีตอบสนองอย่างเต็มที่?

วิสัชนา ปฏิบัติวัชรธรรม การได้รับผลทันทีหรือไม่นั้นไม่ใช่เพราะธารณีศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ แต่อยู่ที่ความศรัทธาตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ดุจดั่งหญิงสาวที่ไฟไหม้ผม จิตคิดอย่างเดียวว่าต้องดับไฟบนศีรษะให้ได้ ด้วยความรักสวຍรักงามอย่างเป็นชีวิตจิตใจพลังในการขอให้ไฟบนศีรษะดับจึงมีพลังมหาศาลขอพันได้พันขอหมื่นได้หมื่น

95. ปุจฉา คนขัวขอความเมตตาจากพระพุทเจ้าจะได้รับความกรุณาจากพระพุทเจ้าหรือไม่?

วิสัชนา ในพระหฤทัยของพระพุทเจ้า สรรพชีวิตเหมือนกันหมดเรื่องเล่าว่าในกาลโน้น ในทิเบตมีชา ๓ คนเป็นขโมยได้ร่วมกันขโมยของจากครอบครัวหนึ่ง ในขโมยทั้งสามมีผู้หนึ่งซึ่งนับถือพุทธศาสนา เมื่อกลับถึงที่พักทั้งสามได้ปรึกษากันโดยชายผู้นับถือพุทธศาสนากล่าวขึ้นว่า “พวกเราขโมยของมีค่าเหล่านี้มาเจ้าของจะต้องติดตามจับกุมเราแน่ พระโพธิสัตว์กวนอิมทรงมีพระมหาเมตตากรุณาขอให้พวกเราตั้งจิตอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระองค์เพื่อมิให้ถูกจับกุม” ขโมยอีกคนพูดได้ว่าพระโพธิสัตว์ทรงช่วยแต่คนดี พวกเราเป็นคนไม่ดีพระองค์ไม่ช่วยหรอก” ขโมยชาวพุทได้ตอบว่า “ข้าเคยได้ยินมากกว่าพระโพธิสัตว์ทรงไม่แบ่งแยกผู้ที่ต้องช่วย ถ้าเลือกคนช่วยแต่คนดีไม่ช่วยคนไม่ดีพระองค์ก็ไม่ใช่พระโพธิสัตว์” หลังจากนั้น ขโมยผู้นั้นก็สวดภาวนาอ่อนวอนพระโพธิสัตว์อยู่ตลอดเวลา ไม่นานนักขโมยอีก ๒ คนก็ถูกเจ้าทรัพย์จับได้ พวกเขาทั้งสองก็ซัดทอดขโมยชาวพุทนั้นว่าเขาช่วยขโมยด้วยทำไม่จับ เจ้าทรัพย์ก็ตอบว่า “ท่านเป็นพระโพธิสัตว์และหากพิจารณาจะเป็นขโมยได้อย่างไร” ขโมยที่ภาวนาอ่อนวอนก็ไม่ต้องถูกจับไปรับความลำบาก สรุปลได้ว่าสรรพชีวิตในนรกภูมิเปรตภูมิและเดรัจฉานภูมิล้วนเกิดจากกรรมชั่วที่ตนได้เคยทำมาก่อน พระพุทเจ้า และพระโพธิสัตว์ทั้งหลายยังคงให้ความช่วยเหลือโปรดสรรพชีวิตเหล่านั้นให้พ้นทุกข์เท่าเทียมกันหมด นับประสาอะไรกับคนที่ภาวนาอ่อนวอนของร้องพระองค์จะไม่ช่วย

96 ปุจฉา การสวดอ้อนวอนต่อพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ทั้งปวงต้องได้รับการสนองตอบแน่นอน แต่ถ้าหากมีการร้องขอในเวลาเดียวกันจากสองฝ่ายซึ่งขัดกันเป็นตรงกันข้าม เช่น ฝ่ายหนึ่งต้องการให้ฝนตก มิฉะนั้นพืชผลของตนจะเกิดเสียหายหมด แต่อีกฝ่ายหนึ่งมีต้องการให้ฝนตก ถ้าฝนตกสินค้าของตนก็จะเสียหายหมด มีทราบบว่าเรื่องเช่นนี้ ฝ่ายใดจะได้รับความเมตตาตอบสนองจากพระโพธิสัตว์

วิสัชนา เรื่องอ้อนวอนของความกรุณาจากพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์นั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องไม่มีความสงสัยวอกแวกอยู่ในจิต ต้องมั่นคง มั่นใจว่าจะต้องได้รับการตอบสนองจากพระโพธิสัตว์ท่าน “ในกาลกระนั้นมิชายนุหนึ่งมีครอบครัวซึ่งยากจนข้นแค้นมาก แม้แต่อาหารที่จะกินก็ไม่ค่อยจะมี จึงได้คิดขโมยวัวของผู้อื่นมาเป็นอาหาร ได้ทำการสักการบูชาธรรมบาลมหาภาพ (सत्सुखं सुखं सुखं सुखं) (ได้เอ็กเทียน) และอธิษฐานขอให้พระองค์คุ้มครองให้ตนขโมยวัวมาเป็นอาหารให้สำเร็จ มิฉะนั้นครอบครัวตนเองต้องอดตายทั้งหมด” ชายผู้นั้นก็สำเร็จดังต้องการ ขโมยวัวอ้วนพีมาหนึ่งตัวทำให้ครอบครัวเขามีอาหารกินไปหลายวัน อีกทั้งได้นำเลือดวันไปถวายบูชาแด่องค์มหาภาพ เจ้าของวัวที่ถูกขโมยก็มาได้สวดอ้อนวอนต่อองค์มหาภาพเช่นกันได้อธิษฐานว่า “ครอบครัวของตนต้องพึ่งอาศัยวัวที่หายไปในการคราดไถทำนา ตอนนี่วัวหายไป ต่อไปครอบครัวตนจะทำมาหากินอย่างไร ขอมหาภาพธรรมบาลช่วยคุ้มครองให้ตนได้วัวคืนมาเพื่อใช้ทำไร่นา ไม่นานเขาก็หาว่าวันนั้นพบแต่ก็ได้ถูกฆ่าเป็นอาหารไปแล้วแต่ชายที่ขโมยไปยอมรับว่าได้ขโมยมา จึงได้นำเรื่องนี้ไปฟ้องต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้ช่วย เจ้าหน้าที่ก็ตัดสินลำบาก ในขณะนั้นธรรมบาลมหาภาพก็ได้ปรากฏขึ้น ได้กล่าวด้วยเสียงอันดังดุจฟ้าร้องว่า “วัวตัวนั้นเป็นวัวที่ขโมยมาจริงแต่คนขโมยเพราะความข้นแค้นอดอยากจึงต้องขโมยวัวมาเป็นอาหาร ข้าก็ยังได้กินเลือดวันนั้นด้วยเลย ส่วนเจ้าของวัว ก็จำเป็นต้องอาศัยวัวในการดำรงชีวิตเช่นกัน ในที่นี้มีเพียงเจ้าหน้าที่บ้านเมืองท่านเท่านั้นที่ช่วยได้ ท่านเป็นขุนนางมีเงินทองขอให้ท่านบริจาควัวหนึ่งตัวคืนแก่เจ้าของวัวไป” ทั้งสองฝ่ายก็ได้รับความกรุณาจากพระโพธิสัตว์ดังใจปรารถนา ขอเพียงมีจิตศรัทธาแน่วแน่ในพระพุทธเจ้าหรือพระโพธิสัตว์

97. ปุจฉา การบำเพ็ญปฏิบัติในสายสุตระยานกับการบำเพ็ญปฏิบัติวัชรตันตระนั้นได้รับบุญบารมีแตกต่างกันมากน้อยอย่างไร?

วิสัชนา การปฏิบัติพุทธนิกายใดๆบุญบารมีที่ได้มีแตกต่างกันเป็นแต่เพียงการบำเพ็ญในส่วนที่ต้นลึกต่างกัน ผู้ปฏิบัติตันตระยานต้องบำเพ็ญสุตระยานจนถ่องแท้หรือน้อย 12 ปีบุญบารมีในการบำเพ็ญมากน้อย อยู่ที่การปฏิบัติโพธิจิตหรือการตั้งโพธิจิตเป็นหลัก การปฏิบัติในสาวกยานนั้นเน้นที่ตนเองบรรลุสู่การพ้นทุกข์ก่อนจึงช่วยเหลือผู้อื่น ผู้ปฏิบัติมหายานสายสุตระเน้นสู่การบรรลุพร้อมกับสรรพชีวิตทั่วไป แต่การปฏิบัติวัชรยานนั้นแม้ตนเองต้องการบรรลุแต่จะบรรลุหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องที่ตนเองสนใจ สนใจแต่เพียงจะมองสรรพสิ่งที่ตนเอง

100 ปุจฉา บำเพ็ญอริยาภพสุชาวดีพุทธเกษตรกรรมแตกต่างจากบำเพ็ญธรรมของพระพุทธเจ้า พุทธเกษตรอื่นอย่างไร?

วิสัชนา พระพุทธเจ้าทั้งปวงล้วนโปรดเหล่าสรรพชีวิตให้พ้นทุกข์บำเพ็ญธรรมของพระพุทธเจ้าพระองค์ใดก็ให้บุญบารมีเทียบเท่ากันหมด ข้อแตกต่างอยู่ที่ความยากง่ายในการบรรลุผลสำเร็จ มีเพียงพระอมิตาภพุทธเจ้าที่ได้ตั้งปณิธานพิเศษไว้ โดยมีพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเป็นผู้ช่วย ปณิธานที่ว่าก็คือ ยกเว้นผู้ที่สร้างอนันตริยกรรม ผู้ที่ฆ่าครุแห่งตน ผู้สมทานพุทธศาสนาแล้วกบฏต่อพระพุทธศาสนา ตีฉินินทาพระสังฆธรรม ทำลายล้างพระพุทธศาสนา อันเป็นเวรกรรมที่พระอมิตาภพุทธเจ้าไม่อาจโปรดได้ นอกจากที่กล่าวมานี้ พระองค์จะช่วยเปิดพุทธเกษตรแห่งตนรับทุกสรรพชีวิตเข้าสู่เพื่อโอกาสได้บรรลุพุทธภาวะเป็นพุทธะ ไม่ยกเว้นแม้แต่ผู้อยู่ในอกุศลกรรมบถ ๑๐ ขอเพียงแต่สรรพชีวิตนั้นมีสำนึกในบาปบุญคุณโทษ และหันหน้าขอพระกรุณาจากท่าน ทุกสรรพชีวิตย่อมได้รับการคุ้มครองนำส่งสู่สุชาวดีพุทธเกษตรของท่าน พระอวโลกิเตศวรก็มีปณิธานเช่นเดียวกับท่าน คือ บุญบารมีทั้งปวงที่ข้ามีขอมอบให้เหล่าสรรพชีวิตทั้งปวง ความทุกข์เวทนาที่มาจากเวรกรรมของเหล่าสรรพชีวิต ล้วนขอให้เข้าเป็นผู้รับ สรรพชีวิตทั้งหมดยังไม่บรรลุพุทธะ ข้าก็จะยังไม่เข้าสู่พุทธภูมิ トラบเมื่อสรรพชีวิตบรรลุพุทธะทั้งหมด เมื่อนั้นข้าจึงจะบรรลุพุทธะ ดังนั้นเมื่อมีผู้ขออันใดล้วนได้ตั้งปรารถนา ด้วยเหตุนี้ ไม่ว่าผู้บำเพ็ญธรรมวิธีในพระพุทธองค์ใดก็ตามล้วนต้องบำเพ็ญธรรมวิธีสุชาวดีควบคู่ไปด้วย เพื่อเป็นหลักประกันในความสำเร็จขั้นหนึ่งก่อน ผู้บำเพ็ญธรรมวิธีพุทธะภูมินั้น ล้วนต้องอาศัยพลังบุญบารมีของตนเอง เพื่อให้ได้บรรลุสู่พุทธภูมินั้น แต่การไปสุชาวดีพุทธภูมิของพระอมิตาภพุทธเจ้านั้น ใช้พลังของพระอมิตาภพุทธเจ้าเป็นส่วนใหญ่ ใช้พลังของตนเองเพียงเล็กน้อย ของเพียงมีศรัทธามั่นมั่นล้วนเข้าสู่สุชาวดีพุทธภูมิตามปรารถนา ตัวอย่างผู้ปฏิบัติธรรมวิธีของพระพุทธไวโรจน พุทธภูมิคือพุทธเกษตรศูนย์กลางวัชรและได้ปฏิบัติธรรมวิธีสุชาวดีด้วย เมื่อสิ้นอายุขัยยังไม่บรรลุผลสำเร็จเข้าสู่พุทธเกษตรศูนย์กลางของวัชร แต่ก็ได้เข้าอาศัยอยู่ในสุชาวดีพุทธเกษตรก่อน หลังจากนั้นด้วยการฝากฝังนำส่งโดยพระอมิตาภพุทธเจ้า เพื่อไปสู่พุทธเกษตรศูนย์กลางของวัชรของพระพุทธไวโรจนะ ย่อมเป็นเรื่องที่ง่ายกว่าการไปด้วยตนเอง พระพุทธไวโรจนะ ย่อมยินดีเปิดพุทธเกษตรของตนรับผู้ซึ่งพระพุทธเจ้าด้วยกันรับรองและนำส่งมา

101 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติธรรมสุชาวดีตามที่พระสูตรได้กล่าวไว้ ต้องสวดภาวนาชื่อพระอมิตาภพุทธเจ้าจนจิตสงบไม่ฟุ้งซ่าน จึงจะสามารถไปจุติยังสุชาวดีพุทธเกษตร แต่คฤหัสถ์ผู้ปฏิบัติทั่วไปมีภาวะทางโลกมากมาย ต้องทำมาหากิน จิตสับสนวุ่นวายทั้งวันอีกทั้งความไม่แน่นอนแห่งชะตาชีวิต อาจเกิดโรคปัจจุบันทันด่วน จนไม่สามารถสวดภาวนาไปถึงขั้นจิตสงบได้ ไม่ทราบว่ายังสามารถไปจุติในสุชาวดีพุทธเกษตรได้หรือไม่?

วิธัสนา บำเพ็ญสุขาวดีธรรมใช้ศรัทธา ปณิธาน ปฏิบัติ ๓ ประการปณิธานเป็นส่วนสำคัญว่าจะสามารถได้ไป จุติหรือไม่ ขอเพียงจิตของท่านแน่วแน่ปรารถนาที่จะไปจุติ ไม่มีความสงสัยหลงเหลืออยู่ในจิตแม้แต่น้อยแล้ว แม้ว่าจะมีอานิสงส์เพียงเบาบาง ก็สามารถไปจุติได้ หากปณิธานไม่แน่วแน่ จิตที่ไปจุติก็ไม่มั่นคงแม้ว่าจะมี อานิสงส์มากมายมหาศาลก็ยังไม่แน่วแน่ที่จะสามารถไปจุติได้ อาตมาจะยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้ท่านฟัง พลัง แห่งปณิธานปรารถนามุทิตาจิตของพระอมิตาภพุทธเจ้าเปรียบเหมือนวงกลมใหญ่หนึ่งวง จิตของผู้ปฏิบัติ เปรียบดังเชือกยาวที่เหนียวแน่นเส้นหนึ่ง ปลายเชือกยังต้องผูกตะขอติดไว้ตัวหนึ่ง เอาตะขอตัวนี้เกี่ยวกับ วงกลมเส้นใหญ่ให้แน่นไม่ให้หลุดแล้ว เมื่อเวลาจะสิ้นลม ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดก็ตาม พลังอนุภาพของพระอมิตาภ พุทธศุติครั้งเดียวก็นำไปจุติยังสุขาวดีพุทธเกษตร หากผู้ปฏิบัติมีจิตเป็นเชือกยาวแต่ไม่เหนียวแน่นมั่นคงหรือ ปลายเชือกไม่มีตะขอผูกติดเกาะเกี่ยววงกลมใหญ่ไม่ได้ ถึงจะให้มโหฬารยิ่งใหญ่ปานใดก็ตามเกรงว่าจะไม่ สามารถใช้อานิสงส์ที่มีนำส่งไปจุติได้ สรุปคือ พระอมิตาภพุทธมีมหาเมตตากรุณาโปรดเหล่าสรรพชีวิตให้พ้น ทุกข์เท่าเทียมทั่วไพบหมด ท่านจะสามารถไปจุติยังสุขาวดีพุทธเกษตรได้หรือไม่ นั่น ต้องดูว่าปณิธานปรารถนา อันจริงของท่านว่าต้องการจะไปจุติจริงหรือไม่เป็นตัวตัดสิน

102 ปุจฉา จากคำตอบที่ว่าปณิธานเป็นหลักในการบรรลุสุขาวดีพุทธเกษตรนั้น ผู้ปฏิบัติต้องตั้งปณิธานเช่น ไรเมื่อการสิ้นลมหายใจ จึงจะสามารถแน่ใจว่าได้ว่าจะได้ไปสุขาวดีพุทธเกษตรแน่นอน?

วิธัสนา ผู้ปฏิบัติพุทธธรรมสุขาวดีสุทธระยาน เมื่อใกล้เวลาสิ้นลมต้องปล่อยวางไม่สนใจทุกสิ่ง ไม่พูดไม่ถามถึง และไม่คิดถึงสังขารของตนว่าทุกข์ทรมาณหรือไม่ ปล่อยวางความผูกพันทางโลกทั้งปวง ไม่เหลือใยแม้แต่น้อย รวมจิตเป็นหนึ่งระลึกแต่พระพุทธรูปอมิตาภะ ขอความกรุณานำส่งสุขาวดีพุทธเกษตรดังเช่นในยามปกติที่ก้าว พลาดตกทะเลร้องขอให้คนช่วย ดังเช่น ไฟไหม้บนศีรษะ ต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างหนักแน่น ที่จะไปจุติ ยังพุทธเกษตรแน่นอน เชื่อแน่ว่าพระอมิตาภพุทธเจ้าต้องนำเราส่งพุทธเกษตร หากมีความเกรงกลัวสงสัยแม้แต่น้อยว่าบุญเราไม่พอที่จะได้รับการนำส่ง เป็นความคิดที่ทำให้จิตตก พลังความสับสนไม่เป็นหนึ่งจะขัดขวางทำ ให้ไม่สามารถไปจุติยังพุทธเกษตรได้ ผู้ศึกษาปฏิบัติพุทธศาสนา ดุจดั่งการสงคราม มีหลักการเดียวกัน ผู้มีจิตไม่ เข้มแข็งเด็ดเดี่ยวมั่นคง จะต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในที่สุด ผู้มั่นคงเด็ดเดี่ยวไม่สนใจในผลแพ้ชนะจะประสบชัยใน ที่สุด เวลากำลังจะสิ้นอายุขัยเมื่อตั้งกำลังสู้อยู่ ผลแพ้ชนะตัดสินกันที่จิตใจอันเข้มแข็งมั่นคง ว่ามีหรือไม่ใน ๕ นาทีสุดท้ายของชีวิต

103 ปุจฉา สุขาวดีพุทธเกษตรของพระอมิตาภพุทธเจ้าอยู่เบื้องทิศตะวันตกและการตั้งปณิธานปรารถนาเพื่อ ไปสุขาวดีเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ดังนั้นหากผู้ปฏิบัติต้องการให้เกิดผลตั้งปรารถนาควรหันหน้าไปทางทิศตะวันตก แล้วบำเพ็ญ จะทำให้จิตมั่นคงแน่วแน่กว่าจริงหรือไม่อย่างไร?

วิสัย ทัวไปแล้วนั้นการปฏิบัติตั้งนั้นเป็นแนวทางของผู้ปฏิบัติในกายสุทธะเป็นการสร้างพลังใจที่ดีที่สุด ส่วนใหญ่ผู้ปฏิบัติธรรมวัชรตันตระซึ่งถือว่าเป็นธรรมชั้นสูงนั้นถือว่า ข้าคืออมิตาภพุทธเจ้า อมิตาภพุทธเจ้าคือข้า ทุกดินแดนที่ข้าอยู่คือสุชาวดีพุทธเกษตรทิศทาง ตำแหน่งแห่งที่ เป็นการแบ่งแยกในจิตปุถุชนเท่านั้น

104 ปุจฉา ผู้บำเพ็ญพุทธธรรมอมิตาภสุชาวดีบรรลุผลได้ไปจุดยังสุชาวดีพุทธเกษตรแล้วจะกลับมาโปรดสรรพชีวิตในโลกนี้จะต้องการมาในรูปร่างใช้หรือไม่?

วิสัย ผู้บรรลุผลได้ไปจุดยังสุชาวดีพุทธเกษตรของอมิตาภพุทธเจ้าแล้ว หากต้องการหวนกลับมาเพื่อโปรดสรรพชีวิตตั้งปณิธานที่ได้ตั้งไว้ จำเป็นต้องมีรูปร่างเพื่อติดต่อสัมพันธ์กับสรรพชีวิตที่จะโปรด ด้วยความไม่ยึดติดในรูปเดิมและเพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติหน้าที่ตั้งปณิธานจึงกำเนิดเป็นรูปร่างต่างๆ มากมายเหลือคณานับตามจิตปรารถนาให้สัมพันธ์สอดคล้องกับสรรพชีวิตที่ตนจะโปรด ดังเช่น พระโพธิสัตว์กวนอิมต้องการ โปรดภูตผี ปีศาจ อันดุร้าย ท่านจึงกำเนิดในปางที่ดุร้ายกว่า เพื่อสยบให้ยอมรับก่อน นั่นคือปางมหากาฬ ครุ ปัทม สมภพท่านมีเค้าหน้าดูมาก เพราะท่านต้องมาโปรดคนป่า คนทมิฬ ซึ่งเคยชินกับการรบราฆ่าฟัน เป็นต้น

105 ปุจฉา ท่านอาจารย์ได้ถ่ายทอด “อมิตาภพุทธสุชาวดีธรรม” ให้บุญบารมีนั้นเป็นเช่นไร?

วิสัย อมิตาภพุทธสุชาวดีธรรมที่อาตมาถ่ายทอดให้ท่านนั้นเป็นมหาอมิตาภสุชาวดีวัชรตันตระธรรมชั้นสูง หากมีศรัทธา มีความเพียร วิริยปฏิบัติ ๗ วัน ก็สามารถบรรลุผลสำเร็จ ในทิเบตผู้จะได้รับถ่ายทอดธรรมนี้ ต้องบำเพ็ญปฏิบัติในอมิตาภพุทธสุชาวดีสุทธะธรรมอย่างน้อย ๑๒ ปีจึงได้รับการถ่ายทอด ในครั้งนี้ถือเป็นโอกาสพิเศษเพื่อเพาะเมล็ดพันธ์แห่งมหาโพธิจิตให้บังเกิดเพื่อทุกท่านได้บังเกิดผลอันสมบูรณ์ยิ่งใหญ่นอนาคต

106 ปุจฉา การปฏิบัติอมิตาภพุทธสุชาวดีวัชรตันตระธรรมที่ท่านอาจารย์ถ่ายทอดให้ ให้เพ่งนิมิตว่าดอกบัวที่ประทับของพระพุทธวัชระใจกลางของสายบัวเป็นศุนยตาหรือเป็นปรมัตถตา

วิสัย จะพินิตเป็นศุนยตาหรือปรมัตถตาก็ได้

107 ปุจฉา หากพินิจสายบัวเป็นปรมัตถ์บนดอกบัวมีสุริยันจันทราจักร จิตมุทราระขึ้นลงอิสระได้อย่างไร?

วิสัย ผู้ปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนา ไม่ควรยึดมั่นถือมั่น เมื่อเกิดการยึดมั่นแล้วจะทำให้เกิดอุปสรรคในทุกกรณี หากพิจารณาว่าสายบัวเป็นปรมัตถ์ บนดอกบัวมีสุริยันจันทราจักรปิดอยู่ จิตมุทราระขึ้นลงผ่านได้อย่างไร นั้นเป็นจิตที่ยังไม่รู้แจ้งแทงตลอดเพราะจิตยึดติดอยู่ ในครั้งกระโน้นที่ทิเบตมีแม่เฒ่าผู้ปฏิบัติธรรมผู้หนึ่ง พระอาจารย์ได้ถ่ายทอดธรรมวิธีประการหนึ่งให้และกำชับให้แม่เฒ่าเพียรปฏิบัติตามธรรมวิธี

หลายวันต่อมาแม่เฒ่าก็กลับมาถามพระอาจารย์ว่า “ข้าพเจ้ายังไม่เห็นภาพพระพุทเจ้าที่เคารพ จึงไม่รู้ว่าจะ
เพ่งนิมิตได้อย่างไร” พระอาจารย์ตอบว่า “ท่านเพ่งนิมิตถึงศีระของอาจารย์ก็ได้”

รุ่งขึ้นอีกวันแม่เฒ่าก็มาหาพระอาจารย์อีกและกราบเรียนกว่า “ศีระพระอาจารย์ท่านล้านเลียน ข้าพจินว่านั้ง
ศีระพระอาจารย์แล้วรู้สึกไม่มั่นคงเหมือนกับสิ้นตกลงมาอย่างนั้น” พระอาจารย์ตอบว่า “นั่นก็ให้เพ่งนิมิตว่า
อาจารย์นั้งบนศีระเจ้าแล้วกัน”

หลายวันต่อมาแม่เฒ่าก็พบพระอาจารย์อีกแล้วถามว่า “ข้าพเจ้าเพ่งนิมิตว่าพระอาจารย์นั้งบนศีระหากพระ
อาจารย์ถ่ายปัสสาวะ อุจจาระลงบนหัวข้าแล้วจะไม่เหม็นสกปรกแยะหรือ” พระอาจารย์ได้แต่ยิ้มเท่านั้น

หากจะต้องพิจารณาว่าสายบัวเป็นศุนยตา จิตมูทราที่ไม่สามารถผ่านไปได้อีก เพราะไม่มีช่องไม่มีชั้นบันใด ก็
เหมือนแม่เฒ่าในเรื่องที่เล่าอีกเช่นกัน

สรุปแล้วผู้ถือปฏิบัติในวัชรยานธรรม หากปฏิบัติตามที่ได้รับการถ่ายทอดจากพระอาจารย์ นำไปบำเพ็ญด้วย
ความเพียรนานวันความกลมกลืนสอดคล้องแห่งทะเลไม่ติดขัดเกิดขึ้น แต่ถ้าหากนำธรรมวิธีที่พระอาจารย์
ถ่ายทอดให้มาผสมรวมกับความคิดของตน ก็เปรียบดังวาดรูปงูแล้วยังเติมหางเข้าไปด้วย ให้ติดขัดไปทุกเรื่อง

108 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติอมิตาภพุทธศุขาวศีธรรมซึ่งยังไม่ชำนาญพอหรือศิษย์ผู้ยังมิได้รับการถ่ายทอดอมิตาภ
ศุขาวศีธรรมเกิดสิ้นชีวิตโดยปัจจุบันทันด่วน ขณะสิ้นลมเขาเพียงแต่ระลึกถึงพระอาจารย์ได้ โดยไม่สามารถ
ระลึกถึงธรรมวิธีแห่งอมิตาภะพุทธธรรมได้เลยจะสามารถไปจุติยังแดนศุขาวดีได้หรือไม่

วิสัชนา ผู้เป็นพระอาจารย์ในสูตรยานขอเพียงให้รอบรู้เข้าใจในพระสูตรก็สามารถเป็นพระอาจารย์ได้ แต่ใน
วัชรยานหากตนเองยังมิได้บรรลุความเป็นพุทธะแล้วไม่สามารถเป็นพระอาจารย์ได้ด้วยเหตุนี้ การระลึกถึง
พระอาจารย์ก็ดุจดั่งระลึกถึงพระอมิตาภพุทธเจ้าในธรรมวิธีปฏิบัติเช่นกัน วิธีการปฏิบัติต้องรวมจิตเป็นหนึ่ง
นิมิตเอาพระอาจารย์มาไว้บนศีระแต่ต้องนิมิตว่าพระอาจารย์คือพระอมิตาภพุทธเจ้า พระอมิตาภพุทธเจ้าคือ
อาจารย์ เป็นองค์เดียวกัน การปฏิบัติในยามปกติให้นิมิตถึงพระอาจารย์ในทางนั้ง ในยามวิฤติหรือยามใกล้
สิ้นลมให้นิมิตถึงพระอาจารย์ในทำยืน ต้องสามารถไปจุติในดินแดนศุขาวดีแน่นอน ข้อสำคัญต้องไม่มีจิต
แบ่งแยกว่าที่เรานิมิต พระอาจารย์เป็นพระอาจารย์ พระอมิตาภคือพระอมิตาภ ต้องเป็นหนึ่งเดียวเป็นสองกาย
ไม่ได้ จึงบรรลุผล ในผู้ที่ยังมิได้รับมนตราภิเษกในธรรมะนี้สามารถตั้งจิตกราบเบื้องหน้าอาตมาและนิมิตว่า
อาตมาได้มอบธรรมวิธีนี้ให้ ก็สามารถนำธรรมวิธีนี้ไปปฏิบัติเพื่อไปจุติยังศุขาวดีพุทธเกษตรได้

109 ปุจฉา นำคำสอนพระอมิตาภพุทธเจ้าธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจากท่านอาจารย์ไปรวมกับคำสอนที่ได้รับจากวัชรญาณท่านอื่นที่ได้ถ่ายทอดให้ ไม่ทราบว่าจะเป็นการอุปสรรคในการปฏิบัติหรือไม่

วิสัชนา พุทธธรรมนั้นโดยเนื้อแท้แล้วกลมกลืนสอดคล้องกันโดยตลอดไม่มีอุปสรรคใด แต่สิ่งสำคัญสุดของวัชรยานทุกนิกายคือ จิตอันไม่เที่ยงตรงต่อพระอาจารย์แห่งตน การปฏิบัติใดๆก็绝不会ให้ผลอีกเลย วัชรตันตระธรรมในแต่ละนิกายแม้ว่าจะเหมือนกันหมด แต่ธรรมวิธีการปฏิบัติต่างกัน พระอาจารย์แต่ละท่านมีสายการปฏิบัติสืบทอดจิตธรรมมาต่างกัน เหตุนี้การปฏิบัติธรรมในแต่ละส่วนจึงต่างกัน วิธีที่ง่ายในการบรรลุผลคือปฏิบัติตามธรรมวิธีของพระอาจารย์ผู้เดียว ในโบราณกาลลามะผู้บรรลุพุทธธรรมท่านหนึ่ง เป็นที่ริษยาของคนอื่น ผู้ที่ริษยาคิดหาวิธีทำร้ายท่าน จึงแกล้งตีสนิทและเชิญพระลามะท่านมาเลี้ยงภัตตาหารที่บ้าน เมื่อพระลามะมาถึงประตูบ้านก็ปลดโซ่ปล่อยสุนัขสองตัว สีดำตัวหนึ่ง สีขาวตัวหนึ่ง สั่งให้สุนัขไปกัดพระลามะ พระลามะท่านรู้ในเจตนาของคนผู้นี้ก่อนแล้ว จึงได้นำของมีคมติดมาด้วย เมื่อสุนัขทั้งสองตัวจะมากันท่านจึงได้ฆ่าสุนัขทั้งสองตัวและตัดสุนัขออกเป็น ๒ ท่อนนำท่อนไปต่อสลับกันแล้วปลุกชีพสุนัขทั้งสองตัวขึ้น เกิดเป็นสุนัขพันธ์ใหม่ท่อนหัวขาวท่อนหางดำและท่อนหัวดำท่อนหางขาว ซึ่งไม่ดุร้ายกันคนอีก ปัจจุบันยังคงมีสุนัขพันธ์ดังกล่าวอยู่ การปฏิบัติธรรมวิธีของพระอาจารย์ ๒ ท่านหรือหลายท่านก็เช่นเดียวกับเรื่องที่ได้เล่ามาแล้ว

สรุปบำเพ็ญธรรมต้องมีจิตแน่วแน่เป็นหนึ่ง หากจิตเป็นสองหรือสามก็ยากที่จะบรรลุ

110 ปุจฉา การบำเพ็ญอมิตาภสุชาวดีธรรมแทนผู้ใกล้ตายไม่ทราบว่าผู้ตายสามารถไปจุติยังแดนสุชาวดีได้หรือไม่

วิสัชนา สามารถไปจุติได้ เวลาบำเพ็ญแทนผู้ใกล้ตาย ข้อสำคัญคือจิตของผู้บำเพ็ญต้องไม่เคลือบแคลงสงสัยในผลได้ของการกระทำแม้แต่น้อย ต้องมั่นใจเต็มเปี่ยมว่าต้องได้ผลแน่นอนอนธรรมะของพระศากยมุนีพุทธเจ้าส่งผลสำเร็จโดยไม่ต้องสงสัย คนในโลกนี้พูดเท็จก็เพราะผลประโยชน์ที่จะได้ พระศากยมุนีพุทธเจ้าไม่เคยหวังผลได้ในประโยชน์จากผู้ใดแม้เพียงสตางค์แดงเดียว ดังนั้นคำพูดของท่านจึงเป็นจริงที่สุด

111 ปุจฉา บำเพ็ญพุทธสุชาวดีธรรมจะมีมารมารบกวนหรือไม่

วิสัชนา บำเพ็ญอมิตาภสุชาวดีธรรมต้องไม่มีมารมารบกวนแน่นอน ด้วยมหาปณิธานขององค์พระอมิตาภพุทธเจ้าคุ้มครองอยู่อีกทั้งมารทั้งหลายก็คือสรรพชีวิตล้วนเป็นพวกซึ่งพระอมิตาภพุทธเจ้าต้องการโปรดให้พ้นทุกข์

112 ปุจฉา การบำเพ็ญธรรมเพ่งนิมิต ต้องตั้งจิตนิมิตเช่นใดจึงสามารถปรากฏเป็นรูปได้

วิสัชนา จิตกรวาดรูป ต้องมีรูป ต้องมีรูปในใจก่อน จากนั้นค่อยจุ่มหมึกลากเส้นตามจินตนาการ ก็จะได้รูป หากในจินตนาการไม่มีรูปก็ไม่สามารถวาดรูปขึ้นได้ หลักเบื้องต้นของการเพ่งนิมิตก็เช่นเดียวกับการวาดรูป

113 ปุจฉา การเพ่งนิมิตถึงลักษณะของพระผู้ประเสริฐ ๓ องค์แห่งทิศตะวันตกควรเพ่งนิมิตอย่างไร?

วิสัชนา การเพ่งนิมิตตามวัชรตันตระ พระอมิตาภพุทธเจ้าท่านประทับนั่งอยู่ตรงกลาง พระโพธิสัตว์กวนอิมยืนอยู่เบื้องซ้าย พระโพธิสัตว์สถามปราปต์ยืนอยู่เบื้องขวา พระโพธิสัตว์ทั้งสองเป็นสาวุศิษย์จึงไม่กล้านั่งเคียงไหล่กับพระอาจารย์ แล้วค่อยเพ่งนิมิตถึงอารมณ์เครื่องประดับ อารมณ์ปกคลุมการมิดชิด เพื่อแสดงความเคารพเมื่ออยู่เบื้องหน้าพระอาจารย์

114 ปุจฉา การเพ่งนิมิตถึงพระพักตร์ของพระอมิตาภพุทธเจ้ามีพระพักตร์อย่างไร?

วิสัชนา พระพักตร์ของพระอมิตาภพุทธเจ้าเป็นลักษณะยนิตีปรีดา พระเนตรส่งมองสรรพชีวิตด้วยความเมตตา

115 ปุจฉา พระพักตร์ของพระโพธิสัตว์กวนอิมและพระโพธิสัตว์มหาสถามปราปต์เป็นแบบใด?

วิสัชนา พระพักตร์ของพระโพธิสัตว์กวนอิมมีลักษณะยนิตีปรีดาดวงเนตรสื่อแววมตตา ส่วนพระพักตร์ของพระมหาสถามปราปต์เป็นลักษณะมีเดชานุภาพบังตึงนิตๆ

116 ปุจฉา มวยพระเกศาบนพระเศียรของพระพุทธรูปเจ้าและพระโพธิสัตว์หมายความว่าอย่างไร ลักษณะมวยพระเกศาและความใหญ่เล็กมีความแตกต่างกันอย่างไร?

วิสัชนา มวยพระเศื่อก็คือมรรคผลของการบรรลุเป็นพุทธะ มวยพระเศศาของพระพุทธรูปเจ้ามีความใหญ่ถึงครึ่งหนึ่งของพระเศียรบนพระพักตร์ มวยพระเศศาของพระโพธิสัตว์เล็กกว่ามวยพระเศศาของพระพุทธรูปเจ้าครึ่งหนึ่ง

117 ปุจฉา พระเกศาของพระพุทธรูปเจ้าและพระเกศาของพระโพธิสัตว์มีสีอะไร

วิสัชนา พระเกศาของพระพุทธรูปเจ้าเป็นสีฟ้า(น้ำเงิน) ทุกเส้นพระเกศาม้วนขดเป็นวงไม่ยาวนัก พระเกศาของพระโพธิสัตว์เป็นสีดำ สยายยาวประบางทั้งสองข้าง พระเกศาของพระพุทธรูปวัชรเป็นสีทองและพระเกศาทั้งหมดชี้ขึ้นขึ้น

118 ปุจฉา เมื่อเพ่งนิมิตถึงพระธยานิพุทธ ๕ พระองค์ตำแหน่งประทับของพระธยานิพุทธทั้ง ๕ พระองค์ควร จะอยู่ที่ใด?

วิสัชนา ตำแหน่งประทับของพระธยานิพุทธเบ็ญจทิศ ตามปกติแล้วตำแหน่งตรงกลางคือองค์พระพุทธรูปไวโรจ ณะ ทิศตะวันออกคือพระพุทธรูปอักษะทิศตะวันตกคือองค์พระอมิตาภะ ทิศเหนือพระพุทธรูปโฆสิติ ทิศใต้ พระพุทธรูปรัตนสมภวะ แต่ในขณะที่บำเพ็ญนิมิตขึ้นอยู่กับว่าขณะนั้นเราบำเพ็ญธรรมวิธีขององค์พระพุทธรูปใดเป็น หลัก ตำแหน่งตรงกลางก็คือองค์นั้นแล้วพระพุทธรูปไวโรจนะพุทธรูปเจ้าก็ไปประทับแทนในตำแหน่งของพระพุทธรูป องค์นั้น เช่นเมื่อปฏิบัติเพ่งนิมิตในธรรมะขององค์พระพุทธรูปอักษะ พระพุทธรูปอักษะก็มาประทับตำแหน่ง ตรงกลางเหนือเศียรผู้ปฏิบัติ พระพุทธรูปไวโรจนะก็ประทับ ณ ทิศตะวันออก พระพุทธรูปเจ้าองค์อื่นยังคงประทับ ในทิศเดิม หรือปฏิบัติเพ่งนิมิตในธรรมะขององค์พระพุทธรูปรัตนสมภวะ พระพุทธรูปรัตนสมภวะก็มาประทับ ตำแหน่งตรงกลางเหนือเศียรผู้ปฏิบัติ พระพุทธรูปไวโรจนะก็ประทับ ณ ทิศใต้ พระพุทธรูปเจ้าองค์อื่นยังคงประทับ ในทิศเดิม

119. ปุจฉา การบำเพ็ญปฏิบัติในพุทธศาสนาสุทธยานปกติต้องใช้เวลา 30 อสงไขยแสนกัลป์ในการสร้างสม บารมีจึงบรรลุมรรคผล แต่ในพุทธวัชรตันตระ ทำไมจึงบรรลุเป็นพุทธะได้ในภพปัจจุบัน

วิสัชนา เหตุผลของพระพุทธรูปและสรรพชีวิตในวัชรตันตระนั้นโลกธาตุนี้เปรียบดั่งแก้วที่แข็งแกร่งใบหนึ่ง พุทธร ภาวะเปรียบดั่งอากาศภายนอกขวด สรรพชีวิตเปรียบดั่งอากาศภายในขวดแก้ว พุทธรูปและสรรพชีวิตการกั้นด้วย ขวดแก้วอันขุ่นมัว ในผู้ปฏิบัติสุทธยานการใช้การขัดถู แล้วเมื่อใดจึงสามารถทำให้อากาศภายนอกและภายใน รวมกันได้ แต่ในวัชรตันตระใช้มหาโพธิจิตและธรรมวิธีตันตระแปลงสภาพเป็นก้อนใหญ่หุบขวดแก้วที่แข็งแกร่ง นั้นให้แตกละเอียด อากาศภายนอก (พุทธรูป) และอากาศภายใน (สรรพชีวิต) ก็สามารถรวมกันได้ สรรพ ชีวิตนั้นก็บรรลุสู่พุทธภาวะในบัดนั้น

120. ปุจฉา จิตที่ขุ่นมัวดุจดั่งแก้วที่มีดมัว ก็คือสัญญาของบุพกรรมที่เราได้เคยก่อขึ้นใช่หรือไม่?

วิสัชนา ใช่แล้วจิตขุ่นมัวหรือขวดแก้วที่สกปรกมีดมัว ซึ่งก็คือสัญญาของกรรมที่เราได้กระทำ บุพกรรมที่เราได้ ก่อขึ้นได้สร้างสัญญาผูกมัดเรา เป็นสัญญาที่สร้างจิตที่เห็นแก่ตัว จิตที่ไม่สว่างกระจ่างชัด ซึ่งก็คือรากเหง้าที่ทำให้ สรรพชีวิตต้องเวียนว่ายอยู่ในวัฏฏะสงสาร หากทำการขจัดสัญญาให้หมดสิ้น ก็เหมือนหุบขวดแก้วให้แตก ก็ จะตัดสิ้นซึ่งความมืดบอด บรรลุมรรคผลเป็นพุทธะได้

121 ปุจฉา ทำไมธรรมวิธีวัชรตันตระจึงสามารถนำพาสรรพชีวิตให้สู่มรรคผลได้เร็วและง่าย

วิสัย ธรรมะแห่งพุทธะสุตระ เพียงแต่สามารถสั่งสอนนำพาเหล่าสรรพชีวิตที่เชื่อฟังปฏิบัติตาม หากสรรพชีวิตไม่เชื่อฟังปฏิบัติตาม ก็ทำได้เพียงแค่ปลงสังเวทสงสารเขาเหล่านั้น แล้วก็ปล่อยสรรพชีวิตเหล่านั้นให้เป็นไปตามยถากรรม แต่ในพุทธวัชรตันตระ มีธรรมวิธีหลากหลาย มีอุปายะมากมายเพื่อพิชิตสยบให้เหล่าสรรพชีวิตเชื่อฟัง และยินดีปฏิบัติตาม สรรพชีวิตมีกรรมซึ่งมากน้อยแตกต่างกันเป็นพันเป็นหมื่นระดับ ซึ่งทำให้ระดับความดีนั่นแข็งกร้าวแตกต่างกันเหลือคณานับ การโปรดสรรพชีวิตด้วยธรรมวิธีวัชรตันตระดำเนินไปตามสภาพแห่งสรรพชีวิตเป็นหลัก พุทธวัชร โภทิสต์วัชตะแต่ละองค์ แต่ละปาง ก็คือธรรมวิธีแต่ละแบบ เพื่อให้เหมาะกับสรรพชีวิตแต่ละประเภท พุทธวัชรปางเมตตาสงบเหมาะกับสรรพชีวิตที่เชื่อฟังพร้อมจะปฏิบัติตาม พุทธวัชรปางดุร้าย เหมาะสำหรับสรรพชีวิตที่ดื้อรั้นยิ่งนัก พุทธวัชรก็ยิ่งต้องดุร้ายมาก เปรียบเหมือนพ่อผู้รักลูก ลูกทำผิดเชื่อฟังพ่อแม่ก็เพียงแต่อบรมสั่งสอนด้วยใบหน้าอันเมตตาเต็มเปี่ยมด้วยความรัก แต่เมื่อลูกไม่เชื่อฟังพ่อก็ต้องแสดงความโกรธเพื่อให้ลูกกลัวและกลับมาเชื่อฟัง อาจดุด่า ฆะยนตี หรือสร้างความเกรี้ยววาท แต่ทั้งปวงล้วนเป็นธรรมวิธีซึ่งทำไปด้วยความรักธรรมวิธีอันสูงส่งที่เหล่าพระพุทธเจ้ามอบให้มาก็เพื่อประโยชน์แก่เหล่าสรรพชีวิต ซึ่งผู้นำมาเพื่อโปรดสรรพชีวิตจะเลือกที่รักมักที่ชังไม่ได้ จะกระทำด้วยความเห็นแก่ตัวไม่ได้ ทุกขณะจิตที่คิดทุกขณะที่พูดทุกขณะที่กระทำ เกิดกรรมขึ้น แม้เป็นเพียงกรรมที่น้อยนิด ผู้โปรดสรรพชีวิตต้องรับผิดชอบทั้งหมด ย้อนกลับมาเป็นสัญญาผูกมัด ดังนั้นผู้ปฏิบัติวัชรตันตระ จึงควรทำความเข้าใจและกระจ่างชัดในเรื่องนี้

122 ปุจฉา สัญญาเป็นรากเหง้าของสรรพชีวิตทำให้ต้องเวียนว่ายในวัฏฏะสงสารอันยาวนาน ต้องใช้ธรรมวิธีอันใดจึงสามารถจัดเสียซึ่งสัญญาโดยเร็ว

วิสัย สวดภาวนาพระคาถาและเพ็งนิมิตถึงพระพุทธเจ้าหรือพระโภทิสต์ ล้วนเป็นธรรมวิธีในการกำจัดเสียซึ่งสัญญา สวดภาวนาและเพ็งนิมิตไปด้วยกันทั้ง 2 ประการ ให้ผลที่มากกว่าและดีกว่าการปฏิบัติเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

123 ปุจฉา หลักการบรรลุนิพพานในพุทธวัชรตันตระได้รับการชี้แจงจากท่านอาจารย์แล้ว แต่ไม่ทราบว่าคุณปฏิบัติซึ่งเป็นอุบาสกอุบาสิกาซึ่งไม่ได้ถือบวชเป็นสมณะจะสามารถบรรลุผลเป็นพุทธะในทันทีได้หรือไม่?

วิสัย ได้แน่ สำคัญอยู่ที่จิต ผู้ปฏิบัติพุทธวัชรตันตระไม่ว่าชายหญิงทั้งที่อยู่บ้านหรือออกบวช ล้วนสามารถบรรลุเป็นพุทธะได้ขั้นตอนสำคัญคือต้องไม่อาจลืมหรือเสียโพธิจิตไปแม้แต่ชั่วขณะหนึ่ง รักษาศีลเพียรปฏิบัติธรรมวิธี หากคิดและกระทำทั้งปวงเพื่อตนเองก็คือจิตสรรพชีวิต หากคิดและกระทำเอียงพุทธะเพื่อสรรพชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อสรรพชีวิตทั้งปวงก็คือมหาโพธิจิต ชาวทิเบตจำนวนมากที่บรรลุเป็นพุทธะ มีทั้งพระลามะ

สมณะและอุบาสกอุบาสิกา ผู้ครองบำเพ็ญปฏิบัติโดยไม่มีคนสักการบูชาจึงมีจิตละอายว่าตนเองบำเพ็ญปฏิบัติ เทียบเท่าพระลามะสมณะไม่ได้อยู่เสมอ การมีละอายจิตว่าตนต่ำต้อยเป็นการง่ายต่อการบรรลุพุทธะ พระลามะสมณะผู้ปฏิบัติไม่ต้องพูดถึง พระลามะสมณะธรรมทั่วไปการได้รับสักการะบูชาอยู่เป็นนิจ ง่ายต่อการมีจิต หยิ่งทะนงตนว่าเป็นผู้ควรแก่การบูชา ปฏิบัติจะโน้มเอียงไปเพื่ออามิสบูชา จิตย่อมตกต่ำลงโดยง่าย

124 ปุจฉา ผู้ครองเรือนบำเพ็ญพุทธวัชรต้นตระกูลสามารถบรรลุพุทธะได้ แต่ไม่ทราบว่าต้องบำเพ็ญสักกี่ปีจึงจะ สำเร็จ?

วิสัชนา เรื่องนี้อยู่ที่ว่าผู้ปฏิบัติมีความเพียรพยายามหรือไม่ มีศรัทธาเต็มเปี่ยมหรือไม่ หากเรื่อยๆมาเรื่อยๆ ไม่มี ความเพียรพยายามอีกทั้งมีจิตเคลือบแคลงสงสัยอยู่ ให้บำเพ็ญเป็นร้อยปีก็ไม่บรรลุผล หากมีศรัทธาใหญ่หลวง หมายมั่น จิตเป็นหนึ่ง เพียรพยายาม กักตนบำเพ็ญสักหลายเดือนหรือครึ่งปี หนึ่งปีหรือซ้าสุดไม่เกิน 7 ปี ก็จะได้รับความสำเร็จ แม้ว่ารากฐานศรัทธาไม่สมบูรณ์นัก ขอเพียงมีความเพียรพยายามไม่เกียจคร้าน ไม่มีความ สงสัยเคลือบแคลงแม้แต่น้อยบำเพ็ญปฏิบัติอย่างซ้าสุด 13 ปีหากรากฐานความศรัทธาไม่ดี ไม่มีความอดทนต่อ การปฏิบัติ แต่ก็ยังได้เพราะเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะไว้ ผ่านชาติผ่านภพ เมื่อเหตุปัจจัยบุญบารมีสุกงอม ก็สามารถ บรรลุพุทธะได้ ที่สำคัญที่สุดคือต้องไม่มีจิตเคลือบแคลงสงสัยในพุทธธรรม และดำหนิตีเดียพระพุทเจ้า

125 ปุจฉา ที่มีการพูดกันว่ามีดำริที่เป็นกุศลเพียงครั้งเดียวสามารถบรรลุพุทธะได้ไม่ทราบว่า มีเรื่องอย่างนี้ หรือไม?

วิสัชนา ทั้งหมดเป็นเพื่อความเป็นพุทธะ เพื่อสรรพชีวิต ไม่ใช่เพื่อตนเอง แม้เพียงดำริเพียงดำริด้วยกุศลเพียง ครั้งเดียว ต้องบรรลุเป็นพุทธะในกาลต่อมาแน่นอน ในการกระนั้นที่ทิเบตมี ๓ คนที่ล้วนด้วยมีดำริที่เป็นกุศล เพียงครั้งเดียวแล้วบรรลุเป็นพุทธะ มีคนหนึ่งที่จะสร้างเจดีย์พุทธะแต่ตนเองนั้นยากจนมาก จึงทำได้เพียงก่อ เจดีย์ดินบนถนนไว้หนึ่งองค์ ด้วยอานิสงส์ที่ได้ก่อเจดีย์นี้ในชาติภพต่อมาก็บรรลุเป็นพุทธะ เจดีย์ที่ก่อด้วยดินนี้ แต่เดิมก็ไม่คงทนแข็งแรงอยู่แล้ว แต่เมื่อถูกลมฝนกันเซาะอยู่เป็นประจำทำให้บนเจดีย์แตกร้าว มีคนผู้หนึ่งผ่าน มาเห็นบนหลังคาเจดีย์มีน้ำรั่ว มีคนผู้หนึ่งผ่านมา เห็นบนหลังคาเจดีย์มีน้ำรั่วลงมา ทำให้พระพุท พระ โพธิสัตว์ที่ตั้งไว้สักการะบูชา ถูกฝนเปียกอยู่เสมอ จึงเกิดมูทิตาจิต คิดหาของซักสิ่งหนึ่งมาคลุมบนเจดีย์แต่ใน เวลานั้นไม่มีสิ่งของใดที่จะนำมาคลุมได้ เห็นบนถนนมีร่องเท้าขาดทิ้งไว้อยู่ข้างหนึ่ง จึงเอาร่องเท้าขาดนั้นมาปิด รอยรั่วบนเจดีย์ ด้วยดำรินี้เพียงครั้งเดียวก็ทำให้ได้บรรลุพุทธะในชาติภพต่อมา หลังจากนั้นก็มีคนอีกผู้หนึ่งผ่าน มาทางเจดีย์เห็นร่องเท้าวางอยู่บนเจดีย์ ก็คิดว่าของสกปรกเช่นนี้วางอยู่บนเศียรพระพุท พระโพธิสัตว์ได้ อย่างไร จึงได้นำร่องเท้าขาดนั้นออก ด้วยดำรินี้เพียงครั้งเดียวในชาติภพต่อมาก็ได้บรรลุพุทธะ

126 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติพุทธธรรมวัชรตันตระควรบำเพ็ญอย่างไรจึงสามารถได้บรรลุผลอย่างรวดเร็ว

วิสัชนา การบำเพ็ญพุทธธรรมวัชรตันตระสิ่งสำคัญที่สุด คือ มีอาจลิมโทธิจิตแม้เพียงชั่วขณะหนึ่ง มีมโนจิตทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นอยู่เป็นนิจ ทำเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเสมอ มีคำกล่าวในทิเบตว่า “คนใจดำ เฟ่งนิมิต สวดภาวนาถึงพุทธะ เทียบไม่ได้กับคนใจขาวที่ไม่ได้เฟ่งนิมิตสวดภาวนาถึงพุทธะ” คนใจขาวสามารถได้บารมี 6 จากการปฏิบัติหมื่นครั้ง เพิ่มความเพียรอย่างแกล้วกล้า เป็นธรรมดาที่จะบรรลุเป็นพุทธะได้เร็วขึ้น

127 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติพุทธธรรมวัชรตันตระเมื่อทำวัตรสวดภาวนา บำเพ็ญธรรม ควรสร้างนิมิตอย่างไรจึงได้ผลสำเร็จมากที่สุด?

วิสัชนา ผู้บำเพ็ญธรรมในวัชรตันตระ เมื่อบำเพ็ญธรรม ให้เฟ่งนิมิตว่า พุทธานุภาพ เมตตานุภาพ บุญบารมี ล้วนมอบให้แก่ข้า ข้าคือพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าคือข้า ดุจดั่งน้ำที่อยู่ในน้ำนม ไม่มีสอง ไม่มีอื่น แม้เมื่อการบำเพ็ญเสร็จสิ้นแล้ว ก็ยังคงระลึกว่าข้าคือองค์พุทธะ บุญบารมีที่ได้ก็มหาศาล นี่ก็คือพุทธวัชรตันตระชั้นสูง ในพุทธนิกายอื่นทั่วไป เมื่อบำเพ็ญก็อัญเชิญพระพุทธเจ้ามา เมื่อปฏิบัติเสร็จก็เชิญท่านกลับไป เราคือเรา ท่านคือท่าน บุญบารมีที่ได้ก็น้อย

128 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติพุทธวัชรตันตระ หากบำเพ็ญปฏิบัติจนเกินกำลังกายไม่ทราบว่าจะให้ผลเช่นไร?

วิสัชนา การบำเพ็ญจนเกินกำลังกายจะรับได้ เป็นอุปสรรคต่อสุขภาพกายอย่างมาก กายแม้เป็นมหาภูต 4 มิใช่กายเนื้อดังที่เห็นก็ตาม การนี้เปรียบดั่งบ้านเช่าที่เราเช่าอยู่ชั่วคราว เมื่อยืมใช้ก็ต้องหมั่นดูแลบำรุงรักษา เพื่อมิให้บ้านทรุดโทรม หากบ้านทรุดโทรมก็จะทำให้เกิดความกลัดกลุ้มไม่สบายใจได้ ผู้ปฏิบัติวัชรตันตระจึงควรบำรุงรักษาร่างกายให้ดี กายตึจิตรก็สดชื่นแจ่มใส ใช้หลักทางสายกลางให้เหมาะสม จึงสามารถบรรลุเป็นพุทธะได้

129 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติพุทธวัชรตันตระ หากสวดภาวนา พระคาถาในองค์พระพุทธเจ้า จนครบ ๑ ล้านจบ จึงจะ
ได้บรรลุผลสำเร็จจริงหรือไม่?

วิสัชนา ในผู้ปฏิบัติตันตระภายใน ไม่จำกัดว่าต้องสวดภาวนาจนครบ ๑ ล้านจบ แต่ต้องปฏิบัติจนตนเองและพระพุทธเจ้ารวมเป็นหนึ่งเดียว ไม่แยกเป็นสอง จึงจะได้บรรลุผลอย่างสมบูรณ์ แต่ในผู้ปฏิบัติพุทธตันตระภายนอกควรสวดภาวนาให้ได้ ๑ ล้านจบ

130 ปุจฉา ปฏิบัติพุทธวัชรตันตระ บำเพ็ญธรรมวิธีแห่งองค์พุทธะหรือบำเพ็ญธรรมวิธีแห่งองค์โพธิสัตว์ บุญบารมีที่ได้แตกต่างกันหรือไม่?

วิสัย พระมหาโพธิสัตว์ทั้งปวงล้วนได้สำเร็จมรรคผลแล้ว ที่ปรากฏกายขึ้นก็เพื่อโปรดสรรพชีวิตให้พ้นทุกข์ การบำเพ็ญธรรมวิธีของพุทธหรือขององค์โพธิสัตว์ บุญบารมีที่ได้จึงไม่แตกต่างกัน นอกจากบำเพ็ญธรรมวิธีของวัชรธรรมบาลที่มีบุญบารมีมาน้อยแตกต่างกัน

131 ปุจฉา ตามหลักแห่งพุทธวัชรตันตระ บำเพ็ญธรรมวิธีองค์ใดองค์หนึ่ง ควรเพ่งนิมิตถึงองค์พุทธะหรือโพธิสัตว์เจ้าของธรรมวิธีนั้น หรือ หากสวดภาวนาพระคาถาของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์รวมกันไปทั้งหมด แล้วเพ่งนิมิตในองค์พุทธะหรือพระโพธิสัตว์องค์ใดองค์หนึ่งเพียงองค์เดียวตลอด บุญบารมีที่ได้จะแตกต่างกันหรือไม่?

วิสัย บุญบารมีที่ได้ไม่แตกต่างกัน พุทธภาวะของพระพุทธเจ้าทั้งปวงและพระโพธิสัตว์ทั้งปวง ล้วนเกิดจากจิตแห่งอาทิพุทธะ กิ่งใบไม่เหมือนกัน แต่มีรากเดียวกัน ผลที่ได้จึงเท่าเทียมกัน แต่การบำเพ็ญเช่นนี้ต้องเป็นการบำเพ็ญธรรมวิธีด้วยตนเอง หากเป็นธรรมวิธีที่ได้รับถ่ายทอดจากคุรุวัชรจารย์ ธรรมวิธีในพุทธะองค์ใดก็ควรเพ่งนิมิตในพุทธะองค์นั้น

132 ปุจฉา ในการปฏิบัติธรรมวิธี เพ่งนิมิตจิตมูทรา องค์พุทธะเจ้าควรใหญ่หรือเล็กจึงดี?

วิสัย เพ่งนิมิตจิตมูทรา องค์พุทธะใหญ่หรือเล็กก็มีผลเหมือนกัน ที่สำคัญภาพต้องชัดเจน หากนิมิตให้ใหญ่ก็ให้ใหญ่ดุจสามพันมหาจักรวาล หากนิมิตให้เล็กก็เล็กดุจเม็ดข้าว

133 ปุจฉา การเพ่งนิมิตถึงองค์พุทธะ เป็นการเพ่งนิมิตในลักษณะของความมีหรือความว่าง?

วิสัย เพ่งนิมิตว่าเป็นความมีก็ไม่ถูก เพ่งนิมิตเป็นความว่างก็ไม่ถูก ต้องเพ่งนิมิตเป็นนิไม้มิและมีไม้มิ* ดุจดั่งพระจันทร์ในน้ำ ดอกไม้ในกระจก จึงบรรลุความสำเร็จหากนิมิตว่ามีก็จะเอนเอียงไปด้านนี้ หากนิมิตว่าว่างก็เอนเอียงไปด้านนั้น ต้องนิมิตให้ตรงกลางของทั้งสองด้าน จึงจะเป็นหลักแห่งการเพ่งนิมิตของการบรรลุเป็นพุทธะ

*นิไม้มิและมีไม้มิ คือศูนย์ตาสภาวะ หลักการอันเป็นหัวใจของ “มารชยมิก” ซึ่งสถาปนาโดยคุรุณาครชุน

134 ปุจฉา เครื่องใช้ในธรรมพิธีวัชรยาน เช่น วัชระ และกระดิ่งมีความหมายอย่างไร?

วิสัย เครื่องใช้ในพิธีวัชรยานที่สำคัญ วัชระสัญลักษณ์แสดงความมีไม้มิ กระดิ่ง (ฆณฎา) สัญลักษณ์แสดงความมีไม้มิ บำเพ็ญมีก็ไม่บรรลุ บำเพ็ญว่างก็ไม่บรรลุ ต้องบำเพ็ญระหว่างกลางของความมีไม้มิกับมีไม้มิ

135 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติพุทธวัชระทฤๆธรรมวิธี โดยเพ่งนิมิตในองค์คุรุของตนจะให้ผลเช่นไร?

วิสัย การเพ่งนิมิตเช่นที่วานี้ก็ทำได้ เปรียบดังการบำเพ็ญธรรมวิธีขององค์ใดก็เพ่งนิมิตในองค์นั้นจะได้บุญบารมีที่มากกว่า ด้วยว่าอาตมาเป็นคนที่ใช้ไม่ได้ที่สุด

(หลักการพุทธวัชรตันตระใช้รากฐานของคुरुเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ การเพ่งนิมิตถึงคुरुแห่งตนแทนพระพุทธเจ้าเจ้าของธรรมวิธีนั้น บุญบารมีที่ได้เท่าเทียมไม่แตกต่าง การที่ท่านชินวินพุทธกล่าวว่าตนเองเป็นบุคคลที่ใช้ไม่ได้เป็นการพูดถ่อมตน)

136 ปุจฉา การนิมิตถึงอักขระคาถาประจำองค์ บางท่านนิมิตอักขระจากซ้ายไปขวา บางท่านนิมิตอักขระจากขวามาซ้าย มีเหตุผลเช่นไร?

วิสัย หลักการเหตุผลปกติทั่วไป อักขระคาถาที่เป็นของ พระพุทธะโพธิสัตว์ วัชรธร ที่เป็นฝ่ายชาย โดยมากจะเรียกจากซ้ายไปขวาแต่เมื่อนิมิตต่อถึงแสงที่เปล่งออกจากอักขระคาถาแล้วหมุนเวียนจะหมุนเวียนจากขวามาซ้าย หรือหมุนตามเข็มนาฬิกา ส่วนอักขระคาถาของพระพุทธะ โพธิสัตว์ วัชรธร ที่เป็นฝ่ายหญิงโดยมากจะเวียนกลับจากซ้ายไปขวาหรือทวนเข็มนาฬิกาแต่ก็มีที่พิเศษที่ไม่อยู่ในข้อกำหนดนี้

137 ปุจฉา ขณะปฏิบัติพุทธวัชรธรรมวิธีรับรู้ได้ถึงการคุ้มครองจากพุทธะได้รับผลสนองตอบ จะสามารถบอกกับผู้อื่นได้หรือไม่?

วิสัย บอต่อคुरुหรือผู้รับมนตรีอภิเชกปฏิบัติร่วมกันขอสัญญาณมูราร่วมกันได้ แต่จะบอกต่อคนนอกไม่ได้ เป็นหลักการที่ครอบคลุมพุทธตันตระทั้งหมด การบอกต่อบุคคลภายนอกเปรียบดังการตม้้ำน้ำที่ยังไม่เดือด เมื่อเปิดฝักายอยู่เรื่อยๆ ความร้อนก็กระจายออก น้ำก็เดือดซ้าลง การบำเพ็ญธรรมวิธีเพื่อผลในการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพุทธะเจ้า ด้วยจิตอันสงบนิ่งและระลึกรู้

138 ปุจฉา ธรรมวิธีแห่งพุทธวัชรตันตระแบ่งเป็น ภาคตถาคต ภาคปัทมะ ภาควัชระ ภาครัตน์ะ และภาคกรรมมะ และทั้ง ๕ ภาคก็ยังสามารถแบ่งย่อยออกไปอีกเป็นจำนวนมาก ผู้ปฏิบัติสมควรปฏิบัติธรรมวิธีเพียงหนึ่งเดียวหรือควรปฏิบัติธรรมวิธีจำนวนมากมายอย่างไรจึงเหมาะสม?

วิสัย ผู้ปฏิบัติมีปณิธานที่จะเป็นธรรมาจารย์จำเป็นต้องเรียนรู้ในพระธรรมทั้งปวงอย่างลึกซึ้งซึ่งต้องบำเพ็ญธรรมต่างๆจนแตกฉานบรรลู่ จึงจะมีคุณสมบัติเป็นธรรมาจารย์ได้ มิฉะนั้นแล้วอย่าโลภมาก บำเพ็ญเฉพาะธรรมเดียวให้เชี่ยวชาญสำเร็จก่อนซึ่งง่ายกว่าการปฏิบัติพร้อมกันจำนวนมาก ที่จริงแล้วการรู้แจ้งในธรรมหนึ่งก็รู้แจ้งตลอดทั้งหมื่นธรรม บำเพ็ญธรรมเดียวหรือหลายๆ ธรรม บุญบารมีที่ได้จึงมิได้แตกต่างกัน

139 ปุจฉา นิกายแดงขาวและเหลืองในทิเบต มีส่วนใดแตกต่างกัน

วิสัย หลักศาสนาเหมือนกัน มีหลักบารมี ๖ แห่งพระโพธิสัตว์เหมือนกัน เพียงแต่ในบารมี ๖ มีส่วนที่ไม่เหมือนกัน

หมายเหตุ : นิกายนิงมา-การัง (นิกายแดงขาว) เปรียบเหมือนพระป่าหรือพระสายปฏิบัติในประเทศไทยเรา ส่วนนิกายเหลืองเปรียบดั่งพระสายคามวาสีหรือสายปริยัติ

140 ปุจฉา หัตถ์มูทราแห่งวัชรตันตระ คืออะไร?

วิสัย หัตถ์มูทราคือสัญลักษณ์การซึ่งแสดงความหมาย แต่ในอาทิโยคะหรือชกเซนมิได้พูดถึงหัตถ์มูทรา

141 ปุจฉา ผู้บำเพ็ญพุทธทั่วไป มรรคผลยิ่งลึกซึ้ง มารอุปสรรคยิ่งหนัก ดังคำพูดที่ว่า ธรรมะสูงหนึ่งคืบ มารสูงหนึ่งศอก ปฏิบัติวัชรตันตระจะบำเพ็ญอย่างไร จึงสามารถหลบหลีกเลียมารได้?

วิสัย ในคัมภีร์ พระสูตรวัชรยานล้วนบอกไว้ว่า พระคาถาพุทธวัชรตันตระสามารถทำให้ห่างไกลจากมารรังควานได้ ทั้งยังบอกอีกว่าพระโพธิสัตว์ในทศกมุขยังต้องใช้คาถาเป็นสิ่งปกป้อง คัมภีร์ของ นัประสาอะไรกับ ปุถุชนคนธรรมดา บำเพ็ญวัชรธรรมขณะบำเพ็ญเพียร จิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระพุทธเจ้า จิตมารภายในใจไม่เกิด ไม่รับรู้ถึงจิตมารภายนอก ไม่ว่าจะป็นมารหรือไม่ใช่ ไม่ว่าจะป็นพุทะหรือมิใช่ มารมากก็ไม่สนใจ พุทะมากก็ไม่สนใจ ก็จะไม่มีการมาเอง หากมารมาแล้วสนใจ ความรักชอบเกลียดกลัวก็จะเกิดขึ้น รักมากหรือกลัวมากขึ้นก็ยิ่งมาเพิ่มมากขึ้นเรื่องยุ่งยากเดือดร้อนก็เพิ่มขึ้นตาม พูดถึงกรณีที่มีมารจริงๆมา มารก็คือสรรพชีวิตเหมือนกัน ควรมีมุทิตาจิตให้ ไม่อาจลืมนโพรจิตต้องสวดภาวนาพุทธพจน์ของพระอมิตาภพุทธเจ้าหรือพระโพธิสัตว์ กวนอิม เพื่อขจัดเหล่า ชำระล้างเวรกรรมของมารนั้น ให้เหล่ามารนั้นได้สำนึกยอมอยู่ในอาณัติเข้าเป็นครอบครัวพวกพ้องของพระวัชรธรร ดุจดั่งครอบครัวพวกพ้องของครูปัทมสมภพ ซึ่งพวกพ้องบริวารทั้งปวงล้วนเป็นมารนอกศาสนาที่สำนึกได้ยอมอยู่ในอาณัติท่านถึงแม้จะมีพระคาถาวัชรระสยบมารซึ่งมีเดชาานุภาพมาก แต่หากไม่ใช่ได้จะเป็นการดี หากผู้ที่ปฏิบัติใช้ในขณะทีโพธิจิตแห่งตนไม่แข็งแกร่งพอ ความหลงลืมตัว ว่ามีสิ่งซึ่งสามารถสยบมารอยู่กับตัว จะปราบมารสิ่งใดก็ได้ โพธิจิตก็จะถดถอยน้อยลง ซึ่งเป็นอันตรายมาก ต้องระลึกรู้อยู่เสมอว่า การสยบมารหรือสยบจิตมารให้บรรเทาหลงใหลกุศลของมารลดน้อยลง เข้าสู่ธรรมมรรคา มิใช่การปราบสยบให้สูญสิ้น หรือจับเก็บไว้เพื่อทำตามที่ตนต้องการ

สรุปคือผู้ปฏิบัติต้องเจริญโพธิจิตตลอดเวลา เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อโพธิจิตกล้าแข็งมั่นคงจนเป็นพุทธจิตแล้ว สรรพชีวิตไม่ต่างกัน ดังในพระสูตรได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ปฏิบัติปรารถนาให้เกิดมหาโพธิจิตจึงบำเพ็ญธรรมเพื่อเหล่าสรรพชีวิต มิใช่บำเพ็ญธรรมเพื่อตนเอง”

142 ปุจฉา สรรพโพธิสัตว์มีรูปสัมโมคคกาย (กายแห่งความยินดีปราโมทย์) นิรมาณกาย (กายเนื้อหรือการที่ปรากฏ) ด้วยเหตุใดจึงต้องเนรมิตหรือเปลี่ยนเป็นวัชรกาย

วิสัชนา สรรพโพธิสัตว์โปรดสรรพชีวิตที่มีความศรัทธาต่อพุทธธรรมอยู่แล้ว ก็จะมาโปรดด้วยรูปยินดีปราโมทย์ หรือสัมโมคคกายในสรรพชีวิตที่ไม่มีศรัทธาในพุทธธรรม ตี้อรัน แข็งกร้าว โหดร้าย ท่านจึงต้องมาโปรดด้วยปางวัชระที่ดุร้าย นี่คือ อุปายะในกายโปรดสรรพชีวิตของเหล่าโพธิสัตว์

143 ปุจฉา รูปพระโพธิสัตว์ส่วนใหญ่จะเป็นท่าประทับนั่ง พระวัชรธรส่วนใหญ่เป็นท่ายืนมีความแตกต่างกันอย่างไร

วิสัชนา พระวัชรธรทั้งปวงมีการกัจฉันหนักหนาในการโปรดสรรพชีวิต จึงมีมาในท่ายืนซึ่งครอบคลุมถึงท่านเดินเคลื่อนไหวเหาะเหิน พลังบารมีที่แผ่ออกมาในท่านั่งไม่เท่าท่ายืน ท่ายืนไม่เท่าท่าเคลื่อนไหว ท่าเดินเคลื่อนไหวไม่เท่าเหาะเหิน

144 ปุจฉา พระพุทธเจ้ามีธรรมกาย สัมโมคคกาย นิรมาณกาย ซึ่งเรียกว่าตรีกาย มีความหมายเช่นไร?

วิสัชนา ธรรมกายเป็นรูปกายเปลือยเปล่า สัมโมคคกายเป็นรูปกายส่วนล่างสวมอาภรณ์ ส่วนบนเปิดเห็นเนื้อหนังมังสา นิรมาณกายเป็นรูปกายที่สวมไตรจีวรครบถ้วน การเพ่งนิมิตถึงแม้มีกายซึ่งไม่เหมือนกันแต่บุญบารมีที่ได้ไม่แตกต่างกัน กล่าวโดยรวมคือ หลักแห่งวัชระยาน ข้าคือพุทธะ พุทธะคือข้า หลักกายนี้ผู้มีวิบากกรรมหนักโดยทั่วไป จะเชื่อถือได้ไม่ถ่วงนัก ด้วยเหตุนี้จึงมีธรรมวิธีในหลายๆแบบมาเป็นกุศโลบาย ทำให้ค่อยๆ เลื่อนระดับขึ้นจนถึงขั้นบรรลุปุทธภาวะ ตัวอย่างเช่น พระอาทิพุทธเจ้า และพระธยานิพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ที่ล้วนมีความแจ่มแจ้งในจิตของพระองค์เองจนบรรลุเป็นพุทธะ ดังเช่น พระศากยมุนีพุทธเจ้าได้ถ่ายทอดธรรมให้เจ้าเชื้อพระวงศ์ในอินเดียด้วยประโยคที่ว่า “ท่านคือพุทธะ” เจ้าเชื้อพระวงศ์มีความเชื่อว่าเป็นไปได้จึงบังเกิดความแจ่มแจ้งในจิตบรรลุเป็นพุทธะในบัดดล ในเวลานั้นมีพระอรหันต์สาวกมากมายที่ได้ยินและตื่นตะลึงเป็นอย่างยิ่ง กระทั่งมีผู้ได้ยินประโยคนี้แล้วตกตะลึงจนเสียชีวิตไปก็มี ในกาลกระโน้นสาวกของพระครุภัทรมสมภพได้ยินประโยคนี้แล้วบังเกิดความแจ่มแจ้ง บรรลุเป็นพุทธะในคราวเดียวเร็วกว่าท่าน ในสาวกนิกายขาวในขณะที่ได้ยินประโยคนี้มีผู้บรรลุ ๒ ท่าน ยังมีภิกษุณีอีกเร็วกว่าท่านที่ได้บรรลุเป็นพุทธะหลังจากได้ยินประโยคนี้ เนื่องด้วยมวลมนุษย์ทั้งปวงมีพื้นฐานที่ไม่เหมือนกันมีปัญหาสูงก็มี ปัญหาน้อยก็มี ภูมิรู้สติปัญญาความสามารถไม่เท่าเทียมกัน ตัวอย่างเช่น คนที่เล่าเรียนหนังสือ บางคนเฉลียวฉลาด ฉลาดมาแต่กำเนิด ได้ยินเพียงหนึ่งก็สามารถรับรู้ได้ถึงสิบ คนระดับสติปัญญาปานกลางหรือต่ำค่อยๆเล่าเรียนไปมีความอุสาหะเพียรพยายามไม่

ขาด จึงสามารถประสบผลสำเร็จ ด้วยเหตุผลเดียวกัน การบรรลุพุทธะถือจิตเป็นหลัก จิตมีความแจ่มแจ้งเมื่อใด เมื่อนั้นก็เป็นพุทธะ เมื่อใดไม่แจ่มแจ้ง เมื่อนั้นก็คือมนุษย์ธรรมดา

145 ปุจฉา พุทธวัชรตันตระมีรูปพุทธเจ้าปางยับยุมที่รูปพุทธคู่สวมกอดกันเป็นที่สงสัยของคนทั่วไปมีทราบว่ามี ความหมายเช่นใด

วิสัชนา การเชื่อหรือไม่ด้วยเหตุปัจจัยของแต่ละบุคคล เมื่อครั้งพระศากยมุนีพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่ ก็ยังไม่วายถูกคนติฉินนินทา ประสาอะไรกับคนในยุคต่อมา พุทธะปางยับยุมเป็นอนุตรธรรม พระพุทธเจ้าเป็น สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความมีใจมี ส่วนพุทธมารดาเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงมิใช่ว่าง รวมกันเป็นศูนยตาธรรมคือ พุทธภาวะ

146 ปุจฉา หลักการเหตุผลของวัชรตันตระธรรมแตกต่างจากธรรมปกติทั่วไปมันทำให้ผู้คนเกิดความสงสัย สนเท่ที่อยู่เสมอหรือถูกคัดค้าน เพราะเหตุใด?

วิสัชนา การศึกษาเรียนรู้ในพระสูตรของศาสนานั้นกว้างขวางห้วงมหาสมุทร ลึกซึ่งยากหยั่งถึง บรรดาพระสูตร ของสูตระยานและวัชรตันตระทั้งหมดนั้น ผู้ที่ยังไม่ได้ศึกษาบำเพ็ญด้วยตนเอง จะเกิดอุปสรรคในหลักเหตุและ ผลตามที่ตนเห็นได้ง่าย นอกจากนั้นยังมีบุญบารมีของแต่ละคนเป็นเหตุปัจจัยเกี่ยวพันอย่างมาก ดังเช่นพระลา มะรูปหนึ่งซึ่งเป็นศิษย์ผู้น้องของอาจารย์วิทยธารา (อาจารย์ของนอระ ริมโปเช) ซึ่งก็คือพระอาจารย์อาของ อาตมาท่านหนึ่ง ท่านมวัตรปฏิบัติดีมาก ได้มรรคผลอันสูงส่ง ศิษย์พี่ศิษย์น้องของท่านซึ่งได้มรรคอันสูงส่ง ศิษย์ น้องท่านซึ่งได้มรรคผลรูปอื่นๆต่างยอมรับว่าท่านได้บรรลุเป็นพุทธะแล้ว พระอาจารย์ของท่านก็รับว่าท่านได้ บรรลุมรรคผลแล้ว พระอาจารย์อาเองก็เชื่อว่าท่านได้บรรลุมรรคผลแล้ว มีเพียงอาตมาท่านนั้นที่ยังเคลือบแคลง สงสัยว่า พระอาจารย์อาบรรลุมรรคผลแล้วหรือ? อาตมาจึงนำความสงสัยในจิตไปกราบเรียนถามพระอาจารย์ วิทยธาราของให้ท่านช่วยแก้ข้อสงสัยด้วย พระอาจารย์ได้บอกต่ออาตมาว่า “อันนี้ด้วยเจ้ากับอาจารย์อา ไม่มี บุญวาสนาผูกพันกันแต่กาลก่อน เจ้าสามารถขอให้อาจารย์อาถ่ายทอดธรรมวิธีให้บทหนึ่ง เพื่อผูกวาสนาบาปมี ต่อกัน” อาตมาจึงขอให้พระอาจารย์อาถ่ายทอดธรรมวิธีให้ด้วยความจริงใจ นับแต่ได้รับธรรมจากท่านจิต เคลือบแคลงสงสัยก็หายไป อาตมามีความเชื่อมั่นแล้วว่า พระอาจารย์อาได้บรรลุมรรคผลเป็นพุทธแล้ว จะเห็น ได้ว่าวาสนาผูกพันก็มีความสำคัญมาก อาตมากับพระอาจารย์อาอย่างมีความเคลือบแคลงสงสัยนับประสาอะไร กับคนทั่วไป เมื่อเคลือบแคลงสงสัยมากขึ้นก็คัดค้าน และตามมาด้วยติฉิน การติฉิน คัดค้านไม่เชื่อพระธรรม เป็นเหตุให้ต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ โศจรอยู่ในวิถีของ 6 ภูมิอย่างสรรพชีวิตไม่อาจหลุดพ้นจากวงจรนี้ จึง ก่อเกิดชาติภพขึ้นมา สรรพชีวิตที่ศรัทธาต่อพระธรรมชาติภพของเขาคือสุขชาวดีพุทธเกษตร ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษา

ปฏิบัติพุทธศาสนา ไม่ว่าจะกายใด จะสุตระ ตันตระ หรือชกเซน ล้วนต้องตัดความสงสัยเสียให้สิ้น เมื่อมีจิตศรัทธาเชื่อมั่นจึงเข้าสู่ทวารธรรมได้ การบำเพ็ญปฏิบัติด้วยความเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งเป็นปัจจัยก่อเกิดพุทธะและมาร ต่างกันแค่เศษเสี้ยวแต่ก็ห่างไกลกันเป็นพันล้านหมื่นกัลป์ ด้วยเหตุฉะนั้นศรัทธาเชื่อมั่นหรือเคลือบแคลงสงสัยในจิตท่าน พุทธะคือพุทธะในจิตท่าน มารก็คือมารในจิตท่าน

147 ปุจฉา วันนี้บำเพ็ญธรรมวิธีองค์นี้ พรุ่งนี้บำเพ็ญธรรมวิธีอีกองค์หนึ่งจะได้รับการคุ้มครองจากพุทธะหรือไม่ มีผลทำให้บรรลุมรรคผลเร็วขึ้นหรือช้าลง?

วิสัชนา การศึกษาปฏิบัติพุทธะ ค่าอยู่ที่มีจิตเป็นหนึ่ง บำเพ็ญธรรมวิธีในองค์พุทธะ ตั้งแต่ต้นจนจบเพียงองค์เดียวไม่ควรเปลี่ยนตามใจชอบ ธรรมวิธีอื่นเป็นการช่วยประกอบ หากวันนี้บำเพ็ญองค์นี้ จุดตั้งเป็นข้าราชการวันนี้ปฏิบัติรับใช้ผู้บังคับบัญชาคนนี้พรุ่งนี้ไปปฏิบัติรับใช้เจ้านายอีกคนหนึ่ง สลับกันไปมาไม่มีกำหนด ผลที่สุดก็ไม่มีเจ้านายท่านใดผูกพัน เหมือนดั่งการปฏิบัติรับใช้เจ้านายคนเดียว ขอเพียงได้รับความไว้วางใจจากเจ้านายท่านเดียว เจ้านายท่านอื่นก็ยอมรับผูกพันด้วย ผู้ปฏิบัติวัชรธรรมก็เช่นกันหากบำเพ็ญพุทธะธรรมองค์เดียวจนบรรลุแล้วพุทธะทั้งปวงก็ยอมรับและผูกพันด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า รู้แจ้งในหนึ่งธรรมย่อมรู้แจ้งทั้งหมด การมีจิตเป็นสองมีอจบรรลุได้ มีต้องพูดถึงการมีหลายจิตเลย แต่ว่ามนุษย์มีจิตอันหลากหลาย ฉะนั้นปุจฉาจึงมีหลายหลาก

148 ปุจฉา พุทธศาสนิกชนซึ่งปฏิบัติพุทธธรรม กาลเวลาผ่านมานานเข้าเกิดไปปฏิบัติธรรมศาสนาอื่นจะดีหรือไม่?

วิสัชนา ไม่ควรปฏิบัติเช่นนั้น

149 ปุจฉา ในปัจจุบันผู้คนทั่วไปมีเรื่องทางโลกให้สะสางมากมาย มิทราบว่ามีธรรมวิธีใดที่ง่ายและให้มรรคผลสูงสุด

วิสัชนา ธรรมวิธีที่ง่ายและให้มรรคผลสูงสุด คือ พุทธะคือท่าน ท่านคือพุทธะ กาย วาจา ใจของท่านคือ กาย วาจา ใจของพุทธะที่อยู่ที่ทำงานของท่านคือที่ประทับอันนำเคาพยาบาลของพุทธะพ่อแม่บุตรภรรยาของท่าน ล้วนเป็นพุทธะ สรรพสำเนียงที่ได้ยินล้วนเป็นเสียงแสดงธรรมของพุทธะ มโนจิตของท่านล้วนเป็นมโนจิตของพุทธะ โลกที่อาศัยอยู่คือพุทธเกษตรของพุทธะนี่คือมหานุตรธรรม การดำรงตนสภาวะนี้นานเข้าก็จะหล่อหลอมเป็นหนึ่งเดียวโดยไม่สามารถแยกจากกันอีก เมื่อสภาวะจิตรวมเป็นหนึ่งไม่สับสนฟุ้งซ่าน ท่านคือพุทธะ พุทธะคือท่าน ท่านและองค์พุทธะไม่มีสองไม่มีแยกจากกัน

150 ปุจฉา การบำเพ็ญที่ง่ายตายเช่นนี้บุญบารมีจะได้เท่ากับการบำเพ็ญวิสุทธิมรรคหรือไม่?

วิสัชนา บุญบารมีที่ได้เช่นเดียวกัน ผู้ปฏิบัติวัชระต้นตระกูลธรรมต้องยึดมั่นในมหาโพธิจิตและเชื่อมั่นว่าเราคือพระพุทธเจ้านี้คือรากฐานของวัชระต้นตระกูล หากเชื่อมั่นอย่างลึกซึ้งไม่เคยเลี้ยวแคลงสงสัยว่า เราคือพุทธะ พุทธะคือเรา คำพูด ของกิน ของใช้หรือแม้แต่การกระทำ ดูว่ากล่าวสั่งสอนอบรมของผู้คนล้วนเป็นบุญบารมีเปรียบดั่งฝั่งตูดน้ำหวานจากดอกไม้ก็ได้น้ำผึ้ง ไม่ทำอันตรายต่อดอกไม้และต้นไม้

151 ปุจฉา ปฏิบัติวัชระต้นตระกูลธรรม ธรรมวิธีให้ปฏิบัติตนคือพุทธะ พุทธะคือตนซึ่งเป็นอนุตรธรรม ไม่ทราบว่ายังมีธรรมวิธีปฏิบัติอื่นอีกหรือไม่

วิสัชนา ให้ดีที่สุดให้ระลึกตลอดเวลาตนคือองค์พุทธะ ระลึกถึงสรรพชีวิตตั้งพุทธะระลึก อีกทั้งลี้มพุทธาจิตและคาถาองค์พระพุทธรูป โดยสรุปคือข้าคือพุทธะ พุทธะคือข้า จิตข้าคือพุทธะจิต หากเมื่อใดมุทราเลื่อนหากเมื่อนั้นก็คือปุถุชนคนธรรมดา

152 ปุจฉา ขอให้พระอาจารย์ท่านได้เมตตาถ่ายทอดธรรมวิธีที่ง่ายในการปฏิบัติและให้ผลอย่างรวดเร็วธรรมวิธีหนึ่ง

วิสัชนา ธรรมวิธีที่ง่ายที่สุด แนนอนที่สุดและให้ผลรวดเร็วที่สุดในการบรรลุปุทธะ มีธรรมใดเทียบได้กับมหาธรรมวิธีของพระอมิตาภพุทธเจ้า พระธรรมนี้หากผู้มีจิตศรัทธาเป็นหนึ่งในแน่วแน่ในการปฏิบัติ ๗ วันก็สำเร็จผลเมื่อสิ้นอายุขัย จิตเป็นหนึ่งในจุดหรือจิตเป็นหนึ่งในขอความเมตตาจากพระอมิตาภพุทธเจ้านำส่งหรือจิตเพ่งนิมิตถึงแต่สุขชาติพุทธเกษตร ถือวิสัยตนเป็นอมิตาภะ ข้าคืออมิตาภะ อมิตาภะคือข้า จิตข้าคือพุทธะจิต พุทธะจิตเป็นข้า ไม่มีความไม่สำเร็จผล นอกจากมีจิตเป็นหนึ่งในเดียวไม่สับสนฟุ้งซ่านให้ปฏิบัติสมาธิให้แจ่มแจ้งอย่างสมบูรณ์ จิตแจ่มแจ้งสมบูรณ์เมื่อใดเมื่อนั้นก็บรรลุความเป็นพุทธะ เมื่อใดที่จิตไม่แจ่มแจ้งก็คือนั่งเป็นสรรพชีวิต สภาพจิตเป็นหนึ่งในไม่สับสนฟุ้งซ่านคือจิตอยู่ในสภาวะไม่เก็บบทหรือปล่อยล่องลอยออกไป อย่ายึดในรูปลักษณ์ ไม่รับและไม่ให้ มีดั่งไม่มี ไม่อยู่ในธรรม ไม่อยู่ในวิมุตติ หากแม้มีการดำรงจิตอยู่ในวิมุตติหรือนิพพานก็ต้องการเก็บบทจิตให้อยู่ในสภาพวิภาวะ เข้าสู่อรหัตมรรค มิใช่เข้าสู่พุทธะมรรค ดังที่กล่าวไว้ในปรัชญาปารมิตาสูตฺร ควรดำรงจิตดั่งเช่น อาทิพุทธ คือดำรงจิตดั่งไม่มีจิต เปลือยเปล่า เป็นธรรมกายอันเปลือยเปล่าไปลงใส เป็นสภาวะอันยอดเยี่ยม การรู้การเข้าใจอยู่ที่บุญบารมีและมรรคผลการบำเพ็ญของแต่ละบุคคล ยากมากที่จะใช้คำพูดอธิบายภาพลักษณ์เช่นนี้ได้ โดยสรุปธรรมวิธีที่ง่ายและเร็วที่สุดในการบรรลุธรรมผล ก็คือมหาธรรมแห่งพระอมิตาภพุทธเจ้าหนึ่ง มหาธรรมให้จิตตนเกิดการรู้แจ้งนี้คือมหาอนุตรธรรม บรรลุปุทธะในฉับพลัน ผู้บำเพ็ญในทิเบต จะดูความก้าวหน้าในการปฏิบัติของตน ให้พิจารณาว่าในปีนี้มีเมตตาและมุทิตา

จิตเพิ่มขึ้นหรือไม่ มีความแจ่มแจ้งมากขึ้นหรือไม่ จะต้องเพิ่มขึ้นทั้งเมตตาและความแจ่มแจ้งจึงจะเรียกว่ามีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น มิใช่ปีนี้ปฏิบัติสมาธิแล้วพบพระพุทธรูปเจ้ามากขึ้น ตัวเบาขึ้นเหาะเหินเดินอากาศได้ ได้รับความวิเศษซึ่งคนทั่วไปไม่มี เหล่านี้คือความสำเร็จภายนอก มิใช่ความสำเร็จภายใน ที่อาตมาชี้แจงมานี้ พวกท่านแม้ว่าทรัพย์สินแก้วแหวนเงินทองจำนวนมหาศาลไปแสวงหาอาจารย์ทั่วทั้งอินเดียและทิเบต ก็ไม่สามารถได้ธรรมวิธีที่ดีเลิศหรือสูงกวานี้

153 ปุจฉา ภาวะของผู้ปฏิบัติพุทธวัชรตันตระเป็นอย่างไรสามารถรับรู้ได้ไหม?

วิสัชนา ภาวะของผู้ปฏิบัติพุทธวัชรตันตระ มีอาจบอกได้ อยู่ที่บุญบารมีและมรรคผลของผู้ปฏิบัติแต่ละคน ว่าตื่นลึกเพียงใด แต่ภาวะของวัชรยานคือมหาปรัชญาปารมิตา

154 ปุจฉา พุทธวัชรตันตระมีธรรมวิธีที่สำเร็จภายนอก ๘ อย่าง ภายใน ๘ อย่าง ขอพระอาจารย์ช่วยชี้แจงด้วย?

วิสัชนา ผลสำเร็จในธรรมวิธีภายนอก ๘ อย่าง

๑) สามารถเหาะเหินเดินอากาศ

๒) ได้ตาทิพย์ หูทิพย์

๓) ได้เท้าวิเศษ

๔) ตกน้ำไม่จม ตกไฟไม่ไหม้

๕) ดำดินได้

๖) เมื่อตาแล้วร่างแข็งแกร่งดุจหินทอง ไม่ผูกพันเน่าเปื่อย

๗) ชีกระเปาะไปทีใดก็ได้โดยอิสระ

๘) หายตัวกำบังกายไม่ให้คนมองเห็นได้

ส่วนผลสำเร็จในธรรมวิธีภายใน กล่าวโดยสรุปคือ รู้แจ้งในจิตตน วิมุตติหลุดพ้น ผู้สำเร็จธรรมภายนอกฆ่าคนตายไม่สามารถทำให้เขาฟื้นคืนชีพได้อีก แต่ผู้สำเร็จธรรมภายในสามารถทำความปรารถนาได้เต็มเปี่ยม แม้ฆ่าคนตายก็สามารถชุบชีวิตให้ฟื้นคืนชีพมาได้ อีก นี่คือการแตกต่างกันของผลจากความสำเร็จในธรรมภายนอกกับภายใน

158 ปุจฉา พระอาจารย์มีเมตตากรุณาต่อพวกเราถ่ายทอดธรรมให้ผู้คนมากมาย ไม่ทราบว่ามีชาวทิเบตมากน้อยเท่าไรที่รับการถ่ายทอดอนุตรธรรมจากท่าน?

วิสัย อาตมาถ่ายทอดอนุตรธรรมแก่ชาวทิเบตน้อยคนนัก อาจเป็นว่าอาตมามีวาสนากับพวกท่านทั้งหลาย อีกทั้งพวกท่านมีศรัทธา อาตมาจึงถ่ายทอดอนุตรธรรมให้ อาตมาปรารถนาลงสู่รกภูมิเอง

159 ปุจฉา ท่านนั้นในการปฏิบัติสมาธิเป็นอย่างไร?

วิสัย เมื่อเริ่มฝึกนั่งสมาธิ ท่านั่งนั้นมิได้จำกัด นั่งขัดสมาธิหรือนั่งสมาธิเพชร ตัวตรง ศีรษะตรง คอตรง เป็นธรรมชาติ อย่างได้เกร็ง เปิดตาทั้งสองข้าง สองมือประสาน ในท่านสมาธิมูทรา พระพุทธะไม่มีทุกข์ทั้งปวง สมาธิมูทราของพระพุทธเจ้าคือมือขวาทับมือซ้าย มือซ้ายเป็นน้ำ มือขวาเป็นไฟ ใช้น้ำดับไฟมิให้ลูกโชนขึ้นทำให้ความคิดสงบสมาธิขึ้นได้ง่าย และระลึกอยู่เสมอว่าบำเพ็ญเพื่อสรรพชีวิตทั้งปวง มิใช่บำเพ็ญธรรมเพื่อตนคนเดียว เมื่อจิตฟุ้งซ่านด้วยความคิด อย่างกดทับบีบบังคับมิให้ความคิดเกิด แต่ก็อย่าให้เตลิดตามความคิด ค่อยๆ นำจิตเข้าสู่สมาธิ จากนั้นเมื่อไม่มีความคิดเกิดขึ้นอีก จิตเริ่มมีสติแจ่มใส รู้แจ้งในตนเอง ไม่มีนั่ง ง่วง เพราะการบรรลุปุทธะไม่อยู่ที่ความต้องการภายนอกของเพียงจิตรู้แจ้ง ก็บรรลุปุทธะ ภาวภูมิใดๆที่อยู่ตรงหน้า ล้วนปรากฏจากจิต ไม่ต้องไปใส่ใจสนใจทั้งสิ้นก็จะนั่งได้นานมากขึ้น เมื่อออกจากสมาธิก็แผ่เมตตาอุทิศกุศลแก่สรรพชีวิต นี่คือการนั่งสมาธิอย่างง่าย ๆ

160 ปุจฉา การปิดตากับเปิดตาเวลาปฏิบัติสมาธิ มีความแตกต่างกันอย่างไร?

วิสัย ผู้บำเพ็ญพุทธศุตระยาน ด้วยความกลัวยุ่งยากส่วนมากจะปิดตาบำเพ็ญ แต่ผู้บำเพ็ญธรรมวัชรยาน ต้นตระกูลกลัวความยุ่งยากลำบาก ส่วนใหญ่จะเปิดตาบำเพ็ญธรรม ในนัยน์ตามีเส้นเลือดฝอยเล็กๆอยู่ หากเปิดตาบำเพ็ญเพียรแล้วจะไม่ทำให้การหมุนเวียนของเลือดมีอุปสรรค ทำให้ไม่เกิดโรคทางตา ภาวภาวะใดเกิดขึ้นสองตาก็จ้องดูมัน ก็จะไม่ทำให้เกิดภาพอันน่าสะพรึงกลัวขึ้น หากแม้มีภาพอันน่าสะพรึงกลัวเกิดขึ้นก็ต้องจ้องดูมัน อีกทั้งการปิดตาทำให้วงนอนได้ง่าย ไขหลังเบิกตาให้ใหญ่ขึ้นก็จะไม่มีนั่ง นานเข้าสภาวะจิตจะเป็นหนึ่งเดียวโดยธรรมชาติ จิตเป็นหนึ่งสภาวะฟุ้งซ่านสับสนก็ไม่เกิด

161 ปุจฉา การปิดตาปฏิบัติสมาธิง่ายต่อการทำจิตสงบ การเปิดตายุ่งต่อการทำให้จิตสงบมีเหตุผลถูกต้องหรือไม่อย่างไร?

วิสัย ท่านปิดตาจนเคยชิน จึงรู้สึกว่าการปิดตาทำจิตสงบง่ายขึ้นท่านค่อยๆเปิดตาบำเพ็ญ นานวันเข้าจะเคยชินเป็นธรรมดา

162 ปุจฉา ทุกครั้งที่นั่งสมาธิจะเกิดอาการง่วงนอน ไม่ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไร?

วิสัยนา เมื่อนั่งสมาธิให้มีสติอยู่ด้วย ก็จะไม่ง่วง ท่านนั่งสมาธิอย่างสุภาพเกินไป ต้องมีท่านั่งซึ่งขังสักร่น้อยก็จะไม่เกิดการง่วงนอน

163 ปุจฉา นั่งสมาธิลินต้องคุณเพดาน ปากปิดสนิทใช่หรือไม่?

วิสัยนา ปฏิบัติสูตรยานและวัชรยานเบื้องต้นต้องพิถีพิถันในทุกรายละเอียด แต่เมื่อปฏิบัติธรรมวัชรตันตระแล้วไม่มีข้อจำกัดสิ่งสำคัญคือมหาโพธิจิต

164 ปุจฉา เวลานั่งสมาธิลมปราณดีขึ้นข้างบนเป็นเพราะเหตุใด?

วิสัยนา ท่านนำลมปราณเข้าจุดจักรที่ท้องน้อย (จุดตั้งฉิ่ง) ลมก็จะไม่ดีขึ้น การนั่งสมาธิก็จะมันคงขึ้น แต่อย่างไรเพียรเกินกำลัง ขอเพียงอย่าลืมโพธิจิตก็ดีแล้ว ดุจตั้งกรอด้วย ดึงแรงด้วยก็ขาด ดึงน้อยไปด้วยก็ไม่กรอแต่พันกันยุ่งเหยิง หรือการสืขอต้องสืให้เข้าเร็วตามจังหวะท่วงทำนอง จึงได้สำเนียงอันไพเราะ

165 ปุจฉา การบำเพ็ญธรรมต้องปลีกวิเวกกักตนบำเพ็ญเพียร จึงจะประสบความสำเร็จ ในปัจจุบันอุบาสกทั่วไปต้องวิ่งรันทำมาหากินทั้งวัน หากละทิ้งครอบครัวไปบำเพ็ญธรรมโดยเฉพาะครอบครัวก็เดือนร้อน หากไม่บำเพ็ญโดยเฉพาะก็ไม่สำเร็จจะทำอย่างไรดี

วิสัยนา การปฏิบัติธรรมวัชรตันตระ ที่สำคัญคือมหาโพธิจิต ตั้งปณิธานโปรดเหล่าสรรพชีวิตให้พ้นทุกข์ ลำบากเพื่อสรรพชีวิตตายก็เพื่อสรรพชีวิต พ่อแม่บุตรภรรยาเป็นวงศาคนญาติพวกพ้องของท่าน ล้วนต้องพึ่งพาอาศัยท่าน หากทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ครอบครัวก็ต้องทนทุกข์แล้วจะไปมีความสามารถโปรดสรรพชีวิตได้อย่างไร ต้องสูญเสียโพธิจิตไป แม้ทิ้งไปบำเพ็ญก็ได้ผลเพียงเล็กน้อย ในการกระนั้นก็มีพระลามะรูปหนึ่งเข้าไปในป่าลึก กักตนบำเพ็ญธรรม มีศิษย์เป็นผู้ดูแลการกักตนให้ ขณะนั้นมารดาของพระลามะท่านเจ็บป่วยหนักอยู่ที่บ้าน คิดถึงพระลามะลูกชายเป็นอันมาก ต้องการพบหน้าสักครั้งจึงจะยอมตาย ด้วยเหตุนี้จึงได้ให้คนไปบอกแก่พระลามะให้กลับบ้านพบหน้าแม่สักครั้ง พระลามะลูกชายก็ได้ให้คนที่มาตามกลับไปบอกแม่ว่า “ผู้ออกบวชการบำเพ็ญเป็นสิ่งสำคัญ” แม่ก็ให้คนไปตามพระลามะลูกชายถึงสามครั้ง พระลามะก็ยังไม่ยอมกลับ ศิษย์ผู้ดูแลอดรนทนไม่ได้บันดาลโทสะชี้หน้าต่อว่าพระอาจารย์ตนว่า “ท่านบำเพ็ญธรรมเพื่อโปรดสรรพชีวิตให้พ้นทุกข์ ในภพนี้จะมีพระพุทธรูปที่ออกตัญญูได้อย่างไร” พระอาจารย์ได้ฟังแล้วสำนึกได้รีบกลับบ้านไปพบหน้ามารดา ก่อนที่มารดาจะตาย ต่อมาพระลามะรูปนั้นซึ่งมีวัตรปฏิบัติและความรู้ดีมาก ท่านได้พูดตลอดเวลาว่า “อาตมาไม่มีพระอาจารย์แม้แต่ศิษย์ที่สามารถกล่าวตัดเตือนอาตมาถึงมหาคุณธรรม สามารถเป็นอาจารย์ของอาตมาได้” หลังจากนั้นทุกครั้งที่เห็นศิษย์ก็จะคำนับศีรษะให้ ศึกษาปฏิบัติธรรมวัชรตันตระไม่ต้องกลัวลำบาก ยิ่งลำบากยิ่ง

ดี จิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระพุทธแห่งธรรมวิธี ไม่สීමโพรจิต บุญบารมียอมได้อย่างมหาศาล ไม่ต้องละทิ้ง
ครอบครัวเข้าสู่ฆราวาส หากสภาพแวดล้อมและโอกาสอำนวย สามารถกักตนบำเพ็ญได้ก็ยิ่งดี

166 ปุจฉา เวลา กักตนบำเพ็ญธรรม ควรนั่งสงบบำเพ็ญหรือเดินจงกรมบำเพ็ญ หรือทั้งนั่งทั้งเดินรวมกันขอ
พระอาจารย์ช่วยแนะนำด้วย

วิสัชนา เวลา กักตนบำเพ็ญ นอกจากตีเม็ทิน ถ่ายหนักถ่ายเบาที่จำเป็นต้องออกจากที่นั่งแล้ว ที่เหลือหากไม่ออก
จากที่นั่งได้เป็นดีที่สุด เพราะการนั่งทำให้ปราณสงบ ลมปราณไม่เคลื่อนไหว จิตไม่เคลื่อนไหว หากลุกจากที่นั่ง
บ่อยๆแล้วก็ทำให้ลมปราณเคลื่อนไหวตาม ทำให้จิตยากที่จะสงบ จึงไม่ง่ายที่บรรลุผล

167 ปุจฉา ผู้บำเพ็ญธรรมวัชรตันตระ ต้องกักตนบำเพ็ญกี่ปีถึงจะบรรลุผลสำเร็จได้

วิสัชนา คนทิเบต กักตนบำเพ็ญเพียรไม่อาจกำหนดจำกัดปีได้ ที่สำคัญที่สุดเวลา กักตนต้องไม่มีจิตเคลือบแคลง
สงสัย การกักตนมี ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปี ๑๓ ปี ไม่นั่นนอน หากกักตน ๑๓ ปียังไม่สำเร็จก็กักตนอีก ๑๓ ปี หาก
ยังไม่สำเร็จก็กักตนอีก ๑๓ ปี ด้วยเหตุนี้ผู้คนกักตนตลอดชีวิต หากมีจิตเคลือบแคลงสงสัย แม้กักตนตลอดชีวิต
ไม่บรรลุผลสำเร็จ

168 ปุจฉา กักตนบำเพ็ญธรรมเมื่อบรรลุผลสำเร็จจะมีสิ่งใดเป็นเครื่องยืนยันหรือไม่

วิสัชนา มีสิ่งยืนยันได้แน่นอน เมื่อบำเพ็ญจนสำเร็จ ข้าคือองค์พุทธะ องค์พุทธะคือข้าไม่มีสอง ไม่มีแตกต่างกัน
ดังเช่นพระอาจารย์ของอาตมาวิทยธारा เมื่อตอนวัยรุ่นเป็นคนเลี้ยงแกะให้ผู้อื่น เมื่อกบวชเป็นพระลามะแล้ว
ได้กักตนสามสิบกว่าปีพระสูตรคัมภีร์ต่างๆ ไม่เคยเห็นมาก่อน ล้วนเข้าใจแจ่มแจ้งได้หมด ภาษาท้องถิ่น
ทั้งหลายไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อนก็สามารถฟังเข้าใจได้สามารถพูดได้ นี่คือหลักฐานของผลการบรรลุพุทธะ

169 ปุจฉา เวลา กักตนบำเพ็ญธรรม หากสามารถได้เห็นพระพุทธได้พูดคุยกัน ไซ้เป็นสภาวะที่ดีหรือไม่

วิสัชนา สามารถได้เห็นพระพุทธ ได้พูดคุยกันล้วนเป็นการเริ่มแห่งการบรรลุในขั้นแรก สภาวะใดที่ปรากฏ
ตรงหน้าล้วนไม่ต้องสนใจทั้งสิ้น

170 ปุจฉา ผู้ปฏิบัติธรรมวัชรตันตระเมื่อ กักตนบำเพ็ญเพียรมีเรื่องใดที่ควรระวังบ้าง

วิสัชนา วิธีการกักตนมีมากมาย อุบาสกสามารถปฏิบัติอย่างสะดวกในการกักตน ส่วนเรื่องที่ควรระวังสรุปโดย
ย่อได้ดังนี้

๑ วันที่เข้ากักตน ต้องเป็นเวลาเย็นหลังจากที่นกขาบินกลับคืนรังแล้ว

๒ วันที่ออกจากกักตนต้องเป็นเวลาเช้าท้องฟ้าสว่างใส

๓ ของบริโภคในที่กักตน ให้จัดตามกำลัง ผู้ปฏิบัติกินเนื้อหรือเจ ให้ดูว่าปฏิบัติบำเพ็ญธรรมวิธีขององค์ใดเป็นหลัก หากมีความไม่สะดวกก็จัดตามสะดวกได้ แต่ผู้กินเจต้องไม่มีจิตที่ว่าตนกินเจเป็นผู้ไม่มีบาป ผู้อื่นกินเนื้อเป็นผู้มีบาป

๔ ก่อนที่จะกักตนต้องกำหนดคนที่จะพบด้วยล่วงหน้า ผู้ที่ไม่อยู่ในกำหนดเมื่อถึงเวลากักตนแล้วผู้ใดมาขอพบก็ไม่ออกมาพบทั้งนั้น นี่คือหลักการของจิตหนึ่งไม่เป็นสอง

๕ วันเวลาที่กักตน ไม่อาจลดน้อยลงกว่าที่กำหนด เช่น กำหนดไว้ ๑ สัปดาห์ก็ต้องกักตน ๗ วันเต็ม เข้าวันที่ ๘ จึงจะออกจากที่กักตนได้ หากสามารถกักตนได้เกินกว่าที่กำหนดไว้ได้ยิ่งดี หลักการนี้ครอบคลุมทุกนิกาย ต้องบำเพ็ญอย่างเต็มเปี่ยม บุญบารมีจึงได้มหาศาล อย่างเช่น ประคำสวดภาวนาท้าวไปมี ๑๐๘ เม็ดแต่ชาวธรรมวัชรตันตระมี ๑๑๐ เม็ดเป็นหลักการเดียวกัน

๖ ต้องให้บังเกิดมหาโพธิจิต ต้องรำลึกตลอดเวลาว่าบำเพ็ญเพื่อสรรพชีวิต จะทุกข์ยากลำบากก็ทุกข์ยากลำบากเพื่อสรรพชีวิต จะตายก็เพื่อสรรพชีวิต อานิสงส์ทั้งทั้งปวงอุทิศให้สรรพชีวิตทั้งปวง

๗ ผู้ปฏิบัติทั่วไปกัณฑ์ตนบำเพ็ญยากที่หลีกเลี่ยงเรื่องมารผจญผู้ปฏิบัติธรรม วัชรตันตระใช้มหาโพธิจิตเป็นเหตุปัจจัยอีกทั้งได้รับเดชบารมีจากพุทธะ วัชรธรรมาบาลทั้งปวงแวดล้อมปกป้องพิทักษ์ สุดที่มารทั้งปวงจะมารบกวนได้ แต่การมีจิตเป็นหนึ่ง ย่อมหมายถึง พระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ทั้งปวง ถึงแม้ท่านจะมาก็ไม่สนใจนำพาใดๆทั้งสิ้น

๘ การกักตนบำเพ็ญดุจตั้งการเข้าสู่สนามรบ หากทหารสองฝ่ายเผชิญหน้าประจัญกันผู้เป็นแม่ทัพสงสัยเคลือบแคลงหวาดหวั่นกลับไปกลับมาไม่แน่นอนไม่เข้มแข็ง จะต้องประสบความพ่ายแพ้แน่นอน หากแม่ทัพตั้งใจแน่วแน่ เข้มแข็งปราศจากความกลัว ต่อกรกับศัตรูจะสามารถใช้กำลังคนน้อยเอาชนะคนกำลังมากกว่าได้ รอดหลุดพ้นจากหายนะได้ ขอเพียงสู้้อย่างยอมตายถวายชีวิต ดีกำลังหลักที่เป็นทหารศัตรูให้แตกพ่ายแล้วใช้กำลังติดตามขับไล่ไปให้หมดสิ้นโดยไม่สิ้นเปลืองกำลังมากมาย ดุจตั้งการฝ่าไม้ไฟ เมื่อท่อนบนแยกออกด้วยมีท่อนต่อมาก็แยกแตกออกจนหมด หลักการเหตุผลในการปฏิบัติธรรมก็เช่นเดียวกัน

171 ปุจฉา เวลาปล่อยสัตว์ ไล่ชีวิตสัตว์จะ สวดพระคาถาใดจึงได้อานิสงส์มากที่สุด

วิสัชนา เมื่อเวลาปล่อยสัตว์ไล่ชีวิต ให้สวดภาวนาคาถาอมิตาพุทธเจ้าหรือคาถาพระโพธิสัตว์กวนอิม หรือสวดคาถาวัชรหคคติมูมิ และอธิษฐานแทนพวกเขา ขอให้วิบากกรรมทั้งหลายในอดีต ปัจจุบัน อนาคตจนสูญสิ้น

ไป เพื่อให้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ที่มีรากเหง้ากุศลที่เพาะไว้ในจิตเพื่อจะได้บำเพ็ญจนบรรลุมรรคผล มีอานิสงส์อันอเนกอนันต์สุดประมาณ

172 ปุจฉา พระลामะหรืออุบาสกผู้บำเพ็ญธรรมวัชรตันตระมองเห็นสรรพชีวิตทั้งปวง สรรพชีวิตทั้งปวงที่มองเห็นลามะหรืออุบาสกที่บำเพ็ญวัชรตันตระธรรม มีอานิสงส์หรือไม่?

วิสัชนา มีอานิสงส์แน่นอน ผู้ปฏิบัติธรรมวัชรตันตระ มองเห็นสรรพชีวิต หรือสรรพชีวิตมองเห็นผู้ปฏิบัติธรรมวัชรตันตระหรือมองเห็นเพียงเงาร่าง หรือแม้แต่เสื้อผ้าของผู้ปฏิบัติ หรือได้ยินเสียงของผู้ปฏิบัติ ไม่ว่าจะเห็นสรรพชีวิตใด หรือหม่อมวลสรรพสัตว์ที่มีวิบากกรรมหนักหนาสาหัส แม้เป็นสัตว์ที่เล็กดุดมดปลวกหรือกว่านั้น ล้วนได้รับการขจัดลดทอนวิบากกรรมอันอนันต์นั้น ผ่านพันสิบสามชาติภพแล้วจะสามารถเกิดเป็นมนุษย์ผู้มีรากเหง้าแห่งกุศลเพาะอยู่ในจิต จะได้บำเพ็ญเพียรและบรรลุมรรคผลได้ง่าย หากพระลामะหรืออุบาสกที่ได้บำเพ็ญสำเร็จมรรคผล หรือเป็นผู้ที่มีมหาโพธิจิต เมื่อมองเห็นสรรพชีวิตและได้สวดคาถาพระพุทธรูปเจ้าซึ่งเป็นรากฐานแห่งตนแล้ว สรรพชีวิตทั้งหลายที่มีกรรมหนัก ก็จะมีอายุขัยสั้นลง สามารถหลุดพ้นจากทุกข์ยากได้เร็วขึ้น ในชาติภพต่อมาหรือผ่าน 3 ชาติก็จะได้เกิดมาเป็นมนุษย์ซึ่งมีรากเหง้าแห่งกุศลจิตได้บำเพ็ญพุทธธรรมและได้บรรลุมรรคผลในที่สุด

173 ปุจฉา เวลาบำเพ็ญธรรมโปรดผู้ตายให้พ้นทุกข์ ตนเองควรเพ่งนิมิตเช่นไร ผู้ตายจึงจะได้อานิสงส์สูงสุด

วิสัชนา ล้วนเพ่งนิมิตเป็นพระพุทธรูปเจ้า ผู้เป็นรากฐานแห่งตน

174 ปุจฉา เกี่ยวกับการโปรดสรรพชีวิตที่ตายแล้วให้พ้นทุกข์ควรเพ่งนิมิตเช่นไร

วิสัชนา เหมือนกัน ล้วนเพ่งนิมิตเป็นพระพุทธรูปเจ้าผู้เป็นรากฐานแห่งตน ไม่ว่าจะที่ใดเวลาใด สรรพชีวิตที่ส่องตามองเห็นหรือที่มองไม่เห็นล้วนให้เพ่งนิมิตเป็นเช่นเดียวกัน ข้าเป็นพุทธะ สรรพชีวิตทั้งปวงล้วนเป็นพุทธะ เพ่งนิมิตเช่นนี้บุญบารมีจะมีมหาศาล

175 ปุจฉา เกี่ยวกับผู้ที่ตายมานานแล้วหรืออาจจะไปเกิดใหม่แล้ว บำเพ็ญธรรมโปรดให้พ้นทุกข์ยังสามารถได้รับบุญกุศลอีกหรือไม่

วิสัชนา สามารถได้รับกุศล ไม่ว่าผู้ที่เป็นเกิดใหม่แล้วหรือยังไม่ได้ไปเกิด

176 ปุจฉา ผู้คนที่ซึ่งเคารพสักการะเทพเจ้าหรือไหว้สังเวทยบรรพบุรุษ เฝาระดาศเงินกระดาศทองของต่างๆ ให้ผู้ตายไม่ทราบว่าเทพเจ้าหรือภูตผีจะได้ใช้หรือไม่

วิสัย หนา ใ้แนนนอน หากผู้รับซึ่งได้บรรลุปุทธะแล้วของเหล่านี้ก็ไม่จำเป็น แต่ถ้ายังไม่บรรลุล้วนจำเป็นต้องใช้

177 ปุจฉา หากบ้านช่องที่อยู่อาศัยไม่เป็นมงคล จะต้องปฏิบัติธรรมใด จึงจะกลับกลายเป็นดีได้

วิสัชนา บ้านช่องที่อยู่อาศัยไม่สงบสุข ก็ด้วยพระภูมิเจ้าที่ไม่สงบสุข ให้ภาวนาคาถาพระนามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ให้มากขึ้นหรือสวดคาถามหาวิทยาหิงคำให้มากขึ้นแล้วจะมีมงคล หากได้เผากระดาษเงินกระดาษทองแล้วอานิสงส์จะยิ่งได้มากขึ้น แต่การเผากระดาษเงินกระดาษทองควรทำตามกำลังของตนเอง และความสะดวกอย่ากำหนดเวลาที่แน่นอน ด้วยพระภูมิเจ้าที่เป็นสรรพชีวิต มีจิต มีความคาดหวัง และยังมีโทษะ โมหะ โลภะ เมื่อได้รับเงินทองของเช่นไหว้ตามกำหนดเวลาที่แน่นอนจนเป็นความเคยชินแล้ว หากเกิดไม่ได้รับตามวันเวลาที่กำหนดพระภูมิเจ้าที่จะเกิดบันดาลโทษะขึ้นมา จะกลับเป็นร้ายขึ้นมาได้

178 ปุจฉา การเผากระดาษเงินกระดาษทองเพิ่มเข้าไปด้วยในการสวดภาวนานั้น ให้เผาภายในบ้านหรือเผานอกบ้านดี

วิสัชนา เผาให้พระภูมิเจ้าที่ให้เผาในบ้าน เผาให้ภูตผีไร้ญาติให้เผานอกบ้าน และให้เพ่งนิมิตว่าสิ่งที่ตนอุทิศให้ นั้นให้แก่ดวงวิญญาณภูตผีไร้ญาติทั้งหลาย โดยเท่าเทียมกันหมดอย่าได้แย่งชิงกัน ขัดแย้งกัน อานิสงส์ที่ได้จะยิ่งมหาศาล

179 ปุจฉา อานิสงส์ในการสร้างพระพุทธรูปและการคัดลอกพระสูตรพระคาถามีความแตกต่างกันหรือไม่

วิสัชนา การสร้างพระพุทธรูปหรือการคัดลอกพระธรรมคัมภีร์พระสูตรพระคาถา ล้วนมีอานิสงส์อันนันท การสร้างพระรูปคือกาย พระสูตรพระคาถาคือวาจา เทียบกันแล้วการคัดลอกพระธรรมคัมภีร์พระสูตรพระคาถาจะมีอานิสงส์มากกว่าการสร้างพระรูป

180 ปุจฉา การสร้างพระรูปพุทธะ พุทธลักษณะงดงามด้วยฝีมือที่ละเอียดประณีตกับพุทธลักษณะที่ไม่งดงามด้วยฝีมือที่หยาบมีอานิสงส์แตกต่างกันหรือไม่

วิสัชนา พระพุทธรูปที่ชาวอินเดียสร้างงดงามที่สุด เนปาล ทิเบตสร้างได้เป็นรอง ชาวจีนสร้างระดับรองลงไปอีก พุทธลักษณะที่ดีหรือไม่ดีมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างยิ่ง หากอัญเชิญพระพุทธรูปที่ไม่งดงามไปประดิษฐานในวัน ผู้ที่เห็นย่อมต้องพูดว่าพระพุทธรูปองค์นี้ไม่งดงามเลย ก็กลายเป็นวจีกรรมของคนพูด หากพระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่งดงาม ผู้ได้พบเห็นก็ยินดีปรีดาเกิดศรัทธาในจิต ย่อมเพาะรากเหง้าแห่งกุศลจิตไว้ วิเคราะห์ถึงเหตุปัจจัยสาวลึกลงไปแล้วก็ถึงพระพุทธรูปที่ได้สร้างไว้งดงามหรือไม่ ผู้คนที่เกิดมาแล้วเจ็บป่วยขาเป๋หรือมีโรค

เกี่ยวข้องกับศีระะเกิดจากการเมื่อสร้างพระพุทธรูปแล้วไม่ตั้งใจ ที่จะสร้างอย่างสุุดกำลัง ให้สวยงาม แต่ พระพุทธรูปงดงามหรือไม่ ไม่มีผลเกี่ยวข้องกับผู้สักการบูชา แม้เพียงนำดินมาทำพระพุทธรูปสักการบูชาก็ได้ อานิสงส์อันนั้นแล้ว

181 ปุจฉา เวลาสร้างพระพุทธรูปแล้ว ได้บรรจุสิ่งของเข้าไปในองค์พระพุทธรูป หากนำชื่อบุคคลใส่เข้าไปหรือ บรรจุพระสูตรพระคัมภีร์ที่มีชื่อบุคคลอยู่ด้วย ไม่ทราบว่าจะดีหรือไม่อย่างไร

วิสัชนา ชื่อบุคคลไม่ควรนำใส่เข้าไปในองค์พระพุทธรูป หากจะใส่พระสูตรพระคัมภีร์ต้องเอาชื่อบุคคลออก ด้วยมีผู้คนเป็นจำนวนมากกราบไหว้สักการบูชาพระพุทธรูปนั้น รวมทั้งพระลามะ พระอริยะเจ้า พระชีวีต พุทธะ กราบไหว้บูชา ชื่อบุคคลที่บรรจุอยู่ในองค์พระพุทธรูปนั้น ย่อมได้รับการสักการะด้วย บุญวาสนาของ บุคคลนั้นจะลดลง เป็นเรื่องที่ไม่เป็นมงคล

182 ปุจฉา การบรรจุของเข้าไปในพระพุทธรูปจะต้องเลือกวันอันเป็นมงคลหรือไม่

วิสัชนา ต้องเลือกวันอันเป็นมงคล วันที่ ๘ ตามปฏิทินจันทรคติทิเบตของทุกเดือน เป็นวัน พระโพธิสัตว์วัชรธร ทั้งปางที่เป็นบุรุษ สามารถใช้วันนี้เป็นวันบรรจุพระพุทธรูป ทุกวันที่ ๑๕ ของเดือนเป็นวันพระพุทธร พระ โพธิสัตว์ทั้งชายหญิงล้วนสามารถใช้เป็นวันบรรจุองค์พระพุทธรูป ทุกวันที่ ๒๕ อันเป็นวันทากินีก็สามารถใช้ เป็นวันบรรจุองค์พระ หรืออาจใช้วันมงคลตามที่ระบุไว้ในปฏิทินก็ได้

183 ปุจฉา พระพุทธรูปที่ชำรุด ควรจัดการอย่างไรจึงเหมาะสม

วิสัชนา พระพุทธรูปที่ชำรุดเล็กน้อยก็ยังสามารถบูชาได้อยู่ หรือซ่อมแซมให้เรียบร้อยแล้วค่อยปลุกเสกใหม่ หากพระพุทธรูปเสียหายมาให้เข้าไปไว้ในกุหาเล็กที่ไม่มีคนเคยเหยียบย่ำ หรือนำไปเก็บไว้ในเจดีย์หรือปล้อยลง ที่กลางแม่น้ำที่มีน้ำไหลตลอด

184 ปุจฉา หากมีพระสูตรที่เสียหายใช้ไม่ได้แล้ว ควรจัดการอย่างไร

วิสัชนา พระสูตรที่ใช้ไม่ได้ขาดวินเสียหายให้เผาเสีย แล้วค่อยนำเข้าไปโปรดลงในแม่น้ำหรือทะเลเพื่อโปรด สรรพชีวัตในน้ำ

185 ปุจฉา เวลาสร้างเจดีย์ พระพุทธรูปเจดีย์ ควรจัดวางเรียงเช่นไร การสักการบูชาจึงถูกต้องตามธรรมพิธี

วิสัชนา พระเจดีย์มีรูปแบบมากมาย มีจำนวนชั้นแตกต่างกันประมาณว่า หากสร้างเจดีย์ ๗ ชั้น

๑ ชั้นล่างสุดตรงกลาง บูชาพระโพธิสัตว์แห่งโชคลาภ ด้านล่างบูชาท้าวจตุโลกบาล

๒ ชั้น ๒ บูชามหาภาษา (ใต้เหล็กเทียน) และ ปัลเดน ลาโม (กิมเซียงเทียนบ่อ)

๓ ชั้น ๓ และ ๔ บูชาพระโพธิสัตว์ดารา ๒๑ องค์ (ยี่จับอิดโต้วบ่อ)

๔ ชั้นที่ ๕ ตรงกลางด้านหน้าบูชาพระโพธิสัตว์กวนอิมพันกร ด้านซ้ายบูชาฮายากิวะ ด้ายขวามุชาวัชรปาณี ด้านหลังบูชาวัชรหรือองค์คุรุปัทมสมภพพระปฐมอาจารย์วิทยธारा

๕ ชั้นที่ ๖ ด้านหน้าตรงกลางบูชาองค์พระศากยมุนีพุทธเจ้าด้านขวาบูชาองค์พระอมิตาภพุทธเจ้า ด้านซ้ายบูชาพระโภชชัยคุรุพุทธเจ้า ด้านหลังบูชาพระอมิตายุส โพธิสัตว์หรือพระอุษณีษวิชัยพุทธมารดา

๖ ชั้น ๗ ตั้งบูชาพระอาทิพุทธและพระธยานิพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์หรือตั้งบูชาพระบูรพาจารย์ จัดวางพระสูตรพระคัมภีร์โดยวางอย่างให้อักขระกลับบนล่างจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้ง่าย รายชื่อบุคคลที่อยู่ในพระสูตรหรือพระคัมภีร์ควรเอาออกหรือไม่ควรให้มีชื่อบุคคลอยู่ในเจดีย์ รายชื่อผู้ที่ควรจารึกไว้เป็นอนุสรณ์ ควรจารึกไว้บนแผ่นศิลาหรือวัสดุที่ตั้งจัดตั้งไว้ข้างเจดีย์ การบรรจุชื่อหรือจารึกชื่อบุคคลไว้กับองค์เจดีย์จะเป็นการบั่นทอนบุญวาสนาของเจ้าของชื่อนั้น ถือว่าไม่เป็นมงคล

186 ปุจฉา พระอาจารย์ได้ตั้งฉาณามให้เหล่าสานุศิษย์ ไม่ทราบว่ามีอานิสงส์เช่นไร

วิสัชนา ฉาณามทางธรรม เมื่อตายสู่ยมโลก ยมบาลถามชื่อ เมื่อท่านตอบชื่อฉาณามทางธรรม ยมบาลจะไม่ควบคุมท่าน จะนำส่งท่านสู่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ เพราะฉะนั้นแต่ละคนต้องจำชื่อฉาณามทางธรรมไว้ให้ได้

187 ปุจฉา มีผู้กล่าวว่าเมื่อเวลาใกล้สิ้นอายุขัยได้กลิ่นเหม็นพระธาตุ จะได้อานิสงส์มหาศาล ไม่ทราบว่าจะเวลาปกติ จะสามารถกินเหม็นพระธาตุได้หรือไม่

วิสัชนา ตามที่พระสูตรได้กล่าวไว้ ยามปกติสามารถกินเหม็นพระธาตุได้ โดยกินน้ำนมหรือน้ำตาม หลังจากกินแล้วพระธาตุจะไม่ลงสู่กระเพาะลำไส้ แต่จะลอยขึ้นสู่กระหม่อม ผู้กินพระธาตุแล้ววิบากกรรมจะลดลง กุศลกรรมจะเพิ่มขึ้น หากแม้กินพระธาตุตอนใกล้สิ้นอายุขัย จะไปจุติในพุทธภูมิแน่นอน หากผู้ที่ใกล้ตาย มีลมหายใจอ่อนมากไม่สามารถกินพระธาตุได้สามารถเอาพระธาตุแช่น้ำนั้นนหยดเข้าปากให้กินแทนก็ได้ผลเช่นเดียวกัน ส่วนพระธาตุก็เก็บไว้บูชาต่อไป ในนิกาเยเหลือมีการถ่ายทอดกันทางวาจาว่า ยามปกติไม่อาจกินพระธาตุได้ หากกินแล้วผู้ทำแต่กรรมดี กุศลกรรมจะเพิ่มขึ้น หากทำกรรมไม่ดีไว้ กรรมชั่วจะเพิ่มพูนขึ้นเช่นกัน ต้องรอให้ใกล้ตายจึงจะกินได้

พระธาตุวัชระและพระพุทธรูปธาตุ ไม่เหมือนกัน พระพุทธรูปธาตุเป็นสีขาว ใช้แรงทุบจะแตกได้ พระวัชระธาตุมี ๕ สี ทุบไม่แตก ยังมีพระธาตุของพระลามะ ที่มีอานิสงส์รองลงมา และที่เนปาลยังมีพระธาตุปลอมชนิดหนึ่ง วิธีแยกแยะว่าเป็นพระธาตุจริงหรือปลอมให้ใช้พระพุทธรูปทองแดงของอินเดียแต่พระธาตุ ถ้าเป็นพระ

ธาตุจริงจะติดติดกับองค์พระพุทธรูป ถ้าปลอมจะดูไม่ติด เมื่อสักการบูชาแล้ว พระธาตุสามารถเพิ่มขึ้นได้เอง แต่ต้องไม่มีจิตเคลือบแคลงสงสัย

หมายเหตุ พระธาตุเป็นของสูง เมื่อกลืนลงไปต้องขึ้นสู่ที่สูงและออกจากร่างกายจุดช่องพรหมกลาง กระหม่อม ผู้ที่สิ้นอายุขัยถ้าวิญญาณออกจากร่างโดยผ่านจุดช่องพรหม วิญญาณดวงนั้นต้องสู่สุखाดี ฉะนั้น พระธาตุกลืนกินเข้าไปตอนก่อนสิ้นลม จึงเข้าไปนำทางและเปิดช่องพรหมให้แก่ดวงวิญญาณที่กำลังจะออกจาก ร่าง ในผู้ปฏิบัติธรรมที่ใกล้บรรลุผลพระธาตุจะเข้าไปรวมกับธรรมธาตุนำพาสู่การบรรลุ

188. ปุจฉา ผู้บำเพ็ญกรรมแน่วแน่ในการโปรดสรรพชีวิตที่มีกิเลสทั้งหกภูมิ ไม่ทราบว่ามีต้นไม้ใบหญ้า ควรโปรด พวกเขาด้วยหรือไม่?

วิสัชนา ต้นไม้ใบหญ้า ก็เป็นสรรพชีวิตด้วย ในกาลก่อนนั้นในทิเบตมีวันอยู่วัดหนึ่ง กุฎีห้องหับคับแคบจึงคิดจะ ปฏิสังขรณ์ใหม่ให้กว้างขึ้น จะต้องตัดต้นไม้เพื่อให้ได้ที่ว่างในการสร้างกุฎี มีพระลามะรูปหนึ่งนั่งกรรมฐานในตอนกลางคืน ได้ยินเสียงต้นไม้จำนวนมากร้องไห้อยู่ พระลามะรูปนั้นเมื่อออกจากสมาธิแล้วได้บอกกล่าวแก่พระ ลามะรูปอื่นๆว่า เพราะการที่พวกเราทำจะสร้างกุฎีใหม่ จะต้องโค่นต้นไม้จำนวนมาก ขณะนี้ต้นไม้เหล่านั้น กำลังร้องไห้อยู่ ด้วยเหตุนี้ทางวัดจึงเลิกโครงการตัดต้นไม้ หยุดสร้างกุฎี ส่วนกรวดทรายนั้นกระจายอยู่ตามธรรม ของมันอย่างอิสระ หากนำมาทำกำแพงผนังแล้ว ธรรมธาตุของมันจะรู้สึกเจ็บปวดทรมาน ผู้บำเพ็ญแล้วต้อง ให้มีความเสมอภาคแก่สรรพชีวิตทั้งมวลในการโปรดให้พ้นทุกข์

189 ปุจฉา ในโลกปัจจุบันทุกประเทศล้วนให้น้ำหนักความสำคัญกับความเจริญทางวัตถุ ผลปรากฏว่าได้สร้าง ภัยพิบัติต่อมวลมนุษยชาติมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ทราบว่าเมื่อใดโลกนี้จึงจะมีสันติสุข?

วิสัชนา ครุฑพยอมสมภพได้บันทึกไว้ว่า เมื่อเข้าสู่ยุคการใช้ทอแดงและเหล็กเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ ทั่วทั้งโลก จะวุ่นวาย สรรพชีวิตจะมีทุกข์ยากมากขึ้นเรื่อยๆ จนเมื่อวัชรธรรมเจริญรุ่งเรืองไปทั่วทั้งโลกสันติสุขก็จะกลับมา สู่โลกอีกครั้ง นี่คือคำกล่าวที่มีอยู่ในพระสูตร เมื่อ 20 กว่าปีก่อนที่ทิเบตมีพระลามะที่บรรลุพุทธะอยู่รูปหนึ่ง มี ความรู้ในการสร้างเครื่องบิน เรือดำน้ำ หากเปรียบวิหยาการในการสร้างเครื่องบินและเรือในปัจจุบัน สร้างได้ ง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า ในขณะนั้นพระลามะรูปอื่นๆล้วนเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นเครื่องมือฆ่าคน ไม่ ต้องการให้มีการเรียนรู้ ด้วยพระศากยมุนีพุทธเจ้าและพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ท่านเพียงอนุญาตให้ บอกเล่าพูดคุย กันได้เท่านั้น ห้ามมิให้มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงไม่มีการเผยแพร่ออกไป พระ ลามะองค์นั้นได้มรณภาพไป 20 กว่าปีแล้วอาตมาได้ศึกษาธรรมส่วนแรกจากท่าน ต่อมาเกิดการสู้รบกันใน ทิเบต ธรรมภาคหลังจึงยังไม่ได้ศึกษาจนสำเร็จ

190 **ปุจฉา** พระอาจารย์รับนิมนต์ไปเสถวน จากกันครั้งนี้ มิทราบว่าจะได้พบกันอีก ปัญหาทั้งปวง
หลังจากนี้ยากที่จะพบหน้า ขอคำชี้แจงได้อีก มิทราบว่าการบำเพ็ญธรรมหลังจากนี้ควรใช้ความเพียรอย่างไร
จึงมีความก้าวหน้าของกราบนมัสการถาม

วิสัชนา การบำเพ็ญธรรมทั้งปวง อย่างมีจิตเป็นอื่น จิตขาคือครูผู้เป็นรากฐาน องค์ครูปัทมสมภพ จิตพุทธะทั้ง
ปวงหลอมรวมเป็นหนึ่ง บรรลุผลสำเร็จ ดุจน้ำที่ปนอยู่ในน้ำนม ไม่มีการแยกให้แตกต่าง หมั่นพิจารณาอยู่เป็น
นิจ อย่างไม่ได้ลืมเลือน ความคิดปรุงแต่งเกิดขึ้นไม่ต้องบีบบังคับ กัดค้น และก็ไม่ต้องติดตาม ใสใจ ดุจดั่งที่กล่าว
ไว้นั้นวัชรปารมิตา “อดีต ปัจจุบัน อนาคตในจิตล้วนมีอาจรบ” ใช้ความเพียรเท่านี้ และรักษาความเพียรไว้
โพธิจิตก็เพิ่มพูนขึ้นวิบากกรรมที่ห่อหุ้มโพธิจิตดุจเปลือกหน่อไม้ ก็จะหลุดลอกออกมาทีละชั้นจนหมด เนื้อ
หน่อไม้ก็จะหลุดออกมาทีละชั้นจนหมด เมื่อหน่อไม้ก็ปรากฏให้เห็น เช่นโพธิจิตที่ปรากฏให้เห็นโดยธรรมชาติ
เมื่อบำเพ็ญต่อไป พระพุทธเจ้ามา หรือหมู่มารมาก็ไม่สนใจใฝ่ใจ ทั้งปวงล้วนเสมอภาคกัน บำเพ็ญปฏิบัติอย่างนี้
ทุกวันที่สถานที่

จบวิสนาธรรมของพระมหาวัชรอาจารย์ชีวินพุทธะนอรามริมโปเช